ZADNJA VEST

Rado Bremc ostane

CELJE, 13. oktobra. — Člani centralnega delavskega sveta tovarne Emo, so sinoči s tajnim glasovanjem, 34 za in 3 proti, izglasovali zaupnico generalnemu direktorju Radu Bremcu. Tako je v tem kolektivu ustavljen postopek za razrešitev Rada Bremca kot generalnega direktorja podjetja. Takšen je bil sklep delavskega sveta.

Seja komiteja

V ponedeljek popoldne se bo sestal komite občinske konference ZKS Celje. Na seji bodo spregovorili o polletnih rezultatih celjskega gospodarstva, o aktualnih dogodkih v nekaterih delovnih organizacijah in o vprašanjih informiranja.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI ŠE POSEBEJ ZANIMIVO:

Na 3. strani objavljena pisma

O dogodkih v AERU

Kakšna je resnica o Bibi Röcku — 4. stran

Senca na mučeniškem vencu junaka?

Na 6. strani

Rešitev je ukinitev nočnega dela

Na 14. strani

Reški preprodajalec prijet v Celju

CELJE, 14. OKTOBRA 1971 — ŠTEVILKA 40 — LETO XXV — CENA 60 PAR

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO IN ŽALEC

»NOBENE NEDELJE NIMAM PROSTE« pravi Poldka KOPITAR, nekoč sama aktivna atletinja, zdaj pa že od leta 1959 dalje članica vodstva AD Kladivar in vodja ženske ekipe, ki je pred dnevi dosegla enega izmed svojih največjih uspehov — prvo mesto na državnem prvenstvu v Sarajevu. Poldka je ena izmed tistih, ki redno skrbi, da so tekmovalke vsako nedeljo zbrane; bodisi na domačem stadionu ali kje drugje. Poldka zaradi tega skupaj z možem Majekom, tudi znanim atletskim delavcem, nima nobene nedelje (da o ostalih dneh tudi ne govorimo!) proste, ker so tekmovanja ali potovanja na tekmovanje. Za Poldko Kopitar, ki je vodja trenutno najboljše ženske ekipe v Jugoslaviji, bi lahko zapisali, da je bila rojena na stadionu in da bo na njem vstrajala do konca. Foto: T. VRABL

Bo v Šentjurju samoprispevek?

Občani naj bi z lastnim denarjem pridobili še večja sredstva
Bodo plačevali tudi tisti, ki delajo v tujini?

V Šentjurju dejansko ni področja, kjer ni problemov. S prekategorizacijo nekaterih važnejših cest v republiške ceste so se sicer delno rešili cestnih problemov, ostaja pa jim mnogo hujši — neurejena šolska mreža. Kljub nekaterim novim šolam, ki so jih zgradili v zadnjih letih, so potrebe še vedno ogromne. Denarja pa ni. Družbeni dogovor, kot ga poznajo v Celju, v Šentjurju ni mogoč zaradi preskromnih sredstev delovnih organizacij, ki jih potrebujejo za svojo rast še več, kot jih imajo.

Gradnja šole na Planini bo kmalu končana. Zaradi povišanja cen gradbenega materiala — približno 17 odstotkov — bo morala občina primakniti k prvotni ceni še približno 500.000 ND, toliko pa znašajo tudi prve anuitete, ki zapadejo prihodnje leto. Tako je občinska skupščina popolnoma brez denarnih sredstev za področje šolstva.

Ostaja samo še možnost dobiti denar v obliki dolgoročnega kredita od drugod. Takšen denar pa nujno zahteva lastno udeležbo. Ta sicer za šentjursko občino, kot nerazvito, ne bi bila tako visoka, kot je za druge, predstavlja pa prelom, ker Šentjur nima niti toliko denarja, da bi lahko z njim vezal mnogo večja sredstva.

Na sestankih sveta za šolstvo, temeljne izobraževalne skupnosti in SZDL so ugotovili, da je edina rešitev v samoprispevku občanov. Čeprav variante o plačevanju še niso izdelane, lahko govorimo o enem ali dveh odstotkih iz osebnega dohodka in katastrskega dohodka. Če bi sprejeli 2 odstotka iz katastrskega dohodka, bi to predstavljalo samo desetino vsakoletne vsote. To pomeni, da bi glavnino plačali zaposleni iz osebnih dohodkov. Mnogi odborniji so bili mnenja, da pri delavcih v Šentjurju plačevanje samoprispevka ne bo predstavljalo problema, teže pa bo na terenu, čeprav bo. do ljudje tod plačali najmanj.

Letno bi s samoprispevkom zbrali od 660.000 do 750.000 dinarjev. Predvidevajo, da bi v petih letih — tako dolgo naj bi trajal samoprispevek — zbrali približno tri milijone in pol ND, kar je za tričetrt moderne osnovne šole. Toda takšna vsota bi pokazala pripravljenost ljudi v Šentjurju, da tudi s svojimi močni skušajo prispevati k reševanju šolstva, čeprav imajo že tako skromne dohodke. Le na ta način bo mogoče dobiti mnogo večja sredstva.

Odborniki so načelno že pristali na referendumu o samoprispevku, o odloku pa bodo razpravljali potem, ko bodo strokovne službe pripravile vse variante plačevanja. Zanimivo je tudi, da so odborniki postavili vprašanje plačevanja za šolstvo s strani tistih 6000 Šentjurčanov, ki delajo v tujini, njihovi otroci pa se ali pa se bodo šolali na območju šentjurske občine. Verjetno bodo v Šentjurju raziskali tudi to možnost.

M. SENIČAR

CELJE

Stanovanjski stolp na gradu obnavljajo

Olepševalno in turistično društvo Celje že nekaj tednov obnavlja stari stanovanjski stolp na celjskem gradu, ki velja za jedro celotne grajske zasnove. Nazadnje so ga temeljito obnavljali na pragu našega stoletja, dela pa je izvajalo prav tako muzejsko in turistično društvo. Takrat obnovljene stene je zob časa že tako načel, da je pričelo padajoče kamenje, ki se je krušilo s sten, ogrožati obiskovalce gostišča.

Vsa dela potekajo v soglasju s spomeniško službo, ki na gradu s svojo ekipo opravlja raziskovalna dela.

Ustavna razprava

Na javni tribuni o dopolnilih republiške ustave so prejšnji teden spregovorili predvsem o suverenosti republike, o enotnem jugoslovanskem trgu, o vlogi krajevnih skupnosti in občin, o načelih delovanja zbora delegatov, o vplivu občanov na delovanje organizacij posebnega družbenega pomena itd.

Javna tribuna, na kateri je bilo okrog 100 poslušalcev, je lepo uspela.

ŠMARJE PRI JELŠAH

Sodelovanje onkraj Sotle

Ob občinskem prazniku občine Šmarje pri Jelšah smo med drugim poročali tudi o vajah teritorialnih enot in enot civilne zaščite. Kako so vaje uspele, kaj ni bilo prav in kaj bo še potrebno narediti, o vsem tem so se pogovarjali na petkovem sestanku v Virštanju. Pri analizi vaj, ki je zajela delo partizanskih enot, civilne zaščite in odborov pri krajevnih skupnostih, so bili udeleženi predstavniki vseh občinskih organizacij. Na posvetu so bili tudi predstavniki zahodnoštajerskega območja, predstavniki štaba partizanskih enot, člani štaba partizanskih enot občin Krapina in Klanjec, poveljniški kader občinskih partizanskih enot in člani štaba civilne zaščite občine Šmarje pri Jelšah.

MILENKO STRAŠEK

ŽALEC

Konferenca brez predsednika

V nedeljo so imeli v Žalcu mladinsko volilno konferenco. O njej ne bi pisali, saj tudi uradnega vabila nismo dobili, pa je bila vsa stvar toliko zanimiva, da je o njej vredno nekaj vrstic kljub temu zapisati. Bila je namreč brez udeležbe dosedanjega predsednika Občinske konference ZMS in brez članov nadzornega odbora. Bila je s tistim vodstvom, ki si že nekaj časa prizadeva, da bi mladinska organizacija v žalski občini dobila mesto, ki bi ga morala in ga mora imeti.

Mladinci so sprejeli program dela občinske organizacije do leta 1973. Strinjali so se, da naj bodo akcije konkretne in pred njimi čim manj nepotrebnega razgovarjanja. Izvolili so tudi novo vodstvo, ki mu bo v naslednji mandatni dobi »poveljeval« Janez Kroflič, (že do zdaj »nepotrjeni« predsednik Občinske konference ZMS.).

tv

OBČANI

VARNO SE BOSTE POČUTILI, ČE BOSTE IMELI VAŠE PRIHRANKE NA HRANILNI KNJIŽICI JUGOBANKE!

CELJE, TITOV TRG 7

z urednikove mize

Dragi bralci, na današnjih dvajsetih straneh, boste lahko opazili več novosti. No, rubriko Med štirimi očmi moramo seveda posebej omeniti. Pa slikanico Med nebotičniki. Pa-no, pobrskajte malo po časniku in nam sporočite, kako se vam zdi tak tednik?

S to številko pa se tudi poslavljamo od Žebljice, od Ljubljanskih srečanj, tudi od Zunanjepolitičnega pregleda. Namesto žebljice imamo Pa se sliš' in Pa še res je, akcijo Ljubljanska srečanja pa bomo zaključili s posebno prireditvijo. Kdaj? To bomo pravočasno povedali.

Namesto prejšnje 12. strani z zunanjo in notranjo politiko (pregledi) razmišljamo o nečem novem. Boste presenečeni ... Roman je že pripravljen, samo še malo ...

Vaš urednik

prometne nesreče

NEZNANI KOLESAR POVZROČIL NESREČO

DOMINIK MORI, 34, iz Velenja je vozil z osebnim avtomobilom proti Staremu Velenju, ko mu je pripeljal nasproti po sredini ceste neznan kolesar. Mori je zavil na desno, da bi se mu umaknil, in trčil v ograjo mostu. Pri nesreči sta bili hudo poškodovani sopotnici ANGELA KAMENIK in CVETKA KAMENIK iz Velenja.

PO SREDINI CESTE

LEDVIK ZUPANC, 48, iz Celja, z osebnim avtomobilom in motorist MILAN VIDIC, 37, iz Liboj sta trčila v Libojah. Oba sta vozila po sredini cestišča. Zaradi težjih poškodb so odpeljali v bolnišnico motorista in njegovega sopotnika LEOPOLDA KOROŠCA, 60, iz Liboj.

ZAVIJANJE IN IZSILJEVANJE

FRANJO MAVRIČ, 25, iz Slovenjega Gradca je vozil po Ljubljanski cesti proti Celju in zavijal na levo. Tako je zaprl pot DRAGU ORAČU, 36, iz Celja, ki je vozil proti Žalcu. V trčenju je bil težje poškodovan voznik Mavrič, lažje pa sopotnica ALENKA ROŽIČ iz Rakovlja. Škode na osebnih avtomobilih je za 11.000 dinarjev.

OPOTEKEL SE JE

BORIS KOVAČ, 51, iz Lokovca pri Ajdovščini je vozil z avtobusom iz Rogaške Slatine proti Šmarju, ko se je v Mestinju nenadoma opotekel predenj pešec JURIJ KOLAR iz Zibike. Voznik kljub zaviranju nesreče ni mogel preprečiti. Pešec je obležal nezavesten.

PREHITEVANJE NA OVINKU

JOŽE KOCJAN, 31, iz Ljubije je med vožnjo z osebnim avtomobilom proti Ljubnemu v Sp. Rečici na ovinku prehiteval drug osebni avtomobil, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom BOŠKO MARJANOVIĆ, 65, iz Celja. Pri nesreči sta bila težje poškodovana voznik in njegova žena DRAGICA MARJANOVIĆ. Škode na vozilih je za 15.000 dinarjev.

KOLESARKA IN PROSTA CESTA

NORBERT SALOBIR, 44, iz Škofje vasi je vozil z osebnim avtomobilom proti Laškem, ko je z avtobusnega obračališča v Celju zapeljala kolesarka MARIJA PODERGAJS, iz Zagrada, ne da bi se prepričala, če je cesta prosta. Zadela je v vrata avtomobila in si zlomila nogo v gležnju.

ZAPRL POT MOTORISTU

VAJTEH KOK, 22, iz Štor je v Prožinski vasi s tovornim avtomobilom zapeljal s stranske ceste na prednostno in zaprl pot motoristu BRANKU UŽMAHU, 20, z Babne gore. Pri trčenju se je težje poškodoval motoristov sopotnik MARTIN SLATENŠEK, iz Grobelca.

AVTOMOBIL NA BOK

CVETKO STROPNIK, 25, iz Šentjurja je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti domu, ko ga je v Štorah pričelo zaradi neprimerne hitrosti zanašati. Avtomobil je zadel v betonsko ograjo in se prevrnil na bok. Stropnika so težje poškodovanega odpeljali v bolnišnico.

ZASENČENJE LUČI

MARICA MLAKAR, iz Celja, je vozila z osebnim avtomobilom zvečer iz Šentjurja proti domu. Kot je sama povedala, ji je pripeljal nasproti neznan avtomobilist, ki ni zasenčil luči. Zapeljala je na levo v jarek in na njivo. Lažje poškodbe je dobila sopotnica CVETKA MLAKAR.

Cilenšek Alojz, 44 Zabukovica, poškodoval si je desno roko; **Štefan Vogler**, 28, Velenje, poškodoval si je desni gleženj; **Miklavžin Miha**, 24, Velenje, poškodoval si je prste leve roke; **Krajnc Jože**, 32, Laško, poškodoval si je levi gleženj; **Vidmar Stanislav**, 31, Pesje, Velenje, poškodoval si je levo roko; **Ljubše Anton**, 32, Veliko Širje, poškodoval si je prste leve roke; **Rep Viktor**, 43, Celje, poškodoval si je levo stopalo; **Godunc Rado**, 47, Bruška gora pri Radečah, poškodoval se je po glavi; **Korenak Avgust**, 18, Vrba pri Dobrni, poškodoval si je prste desne roke; **Ratajc Mirko**, 18. Loka pri Žusmu, poškodoval si je prste desne roke; **Kostič Vladeta**, 21, Celje, poškodoval si je prste leve noge; **Rezar Helena**, 48, Celje, poškodovala si je prste desne roke; **Husič Ramiz**, 15, Velenje, poškodoval si je levo kračo; **Lucič Dobrivoje**, 30, Začret, poškodoval si je desno stopalo; **Cukovič Dragutin**, 28, Teharje, poškodoval si je desno koleno; **Mlakar Franc**, 18, Draža vas pri Ločah, poškodoval si je prste leve roke, **Jeki Aleksander**, 21, Celje poškodoval si je desno roko: **Vodišek Jože**, 29, Laško, poškodoval si je levo roko; **Grajžl Anton**, 19, Celje, poškodoval si je desno roko in **Čiček Franc**, 37, Celje, poškodoval si je desno stopalo.

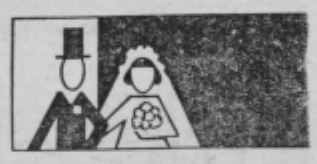

CELJE

Poročilo se je 11 parov, od teh: **Majcen Vincenc** in **Murko Stanislava**, oba iz Celja; **Čmak Janez** in **Cepuš Jadranka**, oba iz Celja; **Remus Martin** in **Zalihič Lilijana**, oba iz Celja ter **Vanovšek Drago** in **Korošec Helena**, oba iz Celja.

ŠENTJUR PRI CELJU

Salobir Ivan, 22, avtomehanik, Šentjur in **Košir Marija**, 20, študentka, Ponikva.

CELJE

28 dečkov in 26 deklic

ŠMARJE PRI JELŠAH

1 deček

CELJE

Žagar Milena, 83, Celje; **Kovač Friderika**, 57, Celje; **Fenko Henrik**, 41, Celje; **Križnik Frančiška**, 79, Rečica pri Laškem; **Kozinc Alojzija**, 83, Sevnica; **Pogorevc Marko**, 93, Laško; **Šantej Marija**, 69, Loka pri Zidanem mostu; **Gornik Tomaž**, 66, Celje; **Lugarič Karlo**, 57, Brezno gornje; **Pretnar Kornelija**, 76, Celje; **Kitak Janez**, 2 meseca, Tržišče; **Božič Stanko**, 63, Celje; **Vaupotič Janko**, 26, Velenje; **Majcen Franc**, 43, Celje; **Kunej Melina**, 2 dni, Radeče; **Kvac Janez**, 57, Zlakova; **Tržan Anton**, 58, Vel. Pirešica; **Debeljak Franjo**, 31, Družkovec; **Krušič Marjan**, 21, Železno; **Kuglej Helena**, 74, Vinske gorice; **Smrekar Viktor**, 24, Gorica in **Potušek Jožef**, 70, Ogeče.

ŠENTJUR PRI CELJU

Lubej Rudolf, 65, upokojenec, Kostrivnica in **Lesnika Ana**, 39, gospodinja, Javorje.

SMARJE PRI JELŠAH

Krofl Agnes roj. Pistiušek, 85, Babna gora; **Prut Antonija**, roj. Vajda, 84, Rog. Slatina; **Inkret Jožefa**, 85, Podplat; **Otorepec Agnes**, roj. Otorepec, 91, Hajnsko; **Ivič Jožef**, 81, Vonarje in **Drofenik Roza**, roj. Družkovič, 94, Imeno.

ŽALEC

Košec Barbara, 73, kmetovalka, Ločica; **Slabe Edo**, 61, upokojenec, Ljubljana; **Kugler Frančiška**, 70, gospodinja, Zavrh pri Galiciji; **Levar Frančiška**, 59, gospodinja, Čeplje in **Arčan Karl**, 67, kmet, Kasaze.

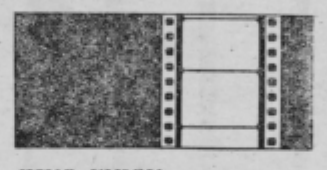

KINO UNION:
do 15. oktobra italijansko-špansko barvni film SAMAIKA, SMRT NE IZBIRA
od 16. do 19. oktobra ameriški barvni film PREPOZNO ZA HEROJE
od 20. do 22. oktobra italijanski barvni film GARINGO

KINO METROPOL:
14. oktobra še italijansko-špansko-brazilski barvni film VIVA KANGASEIRO
od 15. do 18. oktobra ameriški barvni film IDEALNA PESTUNJA
od 19. do 21. oktobra ameriški barvni film IZIDORA DANKAN

KINO DOM:
14. oktobra še španski barvni film BAMFE
od 15. do 18. oktobra ameriški barvni film TISTI, KI ZAUDARJAJO PO ZNOJU
od 19. do 22. oktobra italijanski barvni film ANGELI BREZ RAJA

KINO DOBRNA:
16. in 17. oktobra italijanski barvni film GARINGO
Predstave v kinu Union in Dom so vsak dan ob 16., 18. in 20. uri, v Metropolu ob 16.30, 18.30 in 20.30, na Dobrni pa v soboto ob 18., v nedeljo pa ob 16. uri.

SLG

Četrtek, 14. oktobra ob 19.30 Elliot: UMOR V KATEDRALI za III. mladinski abonma in izven.
Sobota, 16. oktobra ob 17. uri UMOR V KATEDRALI za abonma gledaliških amaterjev in izven.
Torek, 19. oktobra ob 19.30 Jovanović: NORCI za VI. mladinski abonma iz izven.
Sreda, 20. oktobra ob 18. uri UMOR V KATEDRALI — gostovanje v Kostanjevici.

PLANINSKI DOMOVI IN IZLETIŠČA

Odprti so: Koča pod Olševo, Orlovo gnezdo in okrepčevalnica pod slapom Savinje »Rinka«, Planinski dom v Logarski dolini, Mozirska koča, Andrejev dom na Slemenu, Frischaufov dom na Okrešlju, dom na Resevni je odprt samo ob nedeljah, hotel z depandansami na Golteh, Celjska koča, dom na Svetini, dom na Gori Oljki. Vsak dan je odprt tudi Friderikov razgledni stolp na celjskem Starem gradu.

PRIREDITVE

V Celju je v hotelu Celeia vsak dan razen ob nedeljah barski program s plesom. V kavarni Nova terapija v Rogaški Slatini je vsak dan razen ob ponedeljkih plesna glasba od 16. do 18. ter od 20. do 24. ure. V hotelu Paka v Velenju je tudi barski program vsak dan razen ob ponedeljkih, v Šoštanju je plesna glasba v Kajuhovem domu ob petkih, sobotah in nedeljah, v Dobrni pa ob sredah petkih in sobotah v hotelu Triglav.

GONDOLSKA ŽIČNICA

Žičnica na Golteh obratuje od 6.30 do 19.30 ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih je zadnja vožnja ob 0,30 uri. Sedežnica obratuje po potrebi, odnosno od 8. do 10. in od 15. do 17. ure.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 16. oktobra je dežurna Nova lekarna, Tomšičev trg 11, od sobote od 12. ure dalje na lekarna Center, Vodnikova 1.

KOPALNI BAZENI

Odprti so pokriti bazeni v Laškem, Dobrni in Velenji ter Podčetrtku.

pa se sliš'

... da Marjan Jerin ni dobil vabila ob otvoritvi Pionirskega doma v Celju, ki se imenuje po njegovi sestri Cvetki Jerinovi. Čudno!

... da je Bojan Štih po končani uspeli premieri gledališke igre NORCI pristopil k avtorju Dušanu Jovanoviču in se mu med krepkim stiskom roke upravičil za leto 1963. Takrat naj bi taisto delo igrali v ljubljanski Drami, pa je bilo odklonjeno. Ravnatelj je bil Bojan Štih! Časi se spreminjajo!

... da si je predsednik atletskega društva Kladivar Jure Kislinger na nedeljskem tekmovanju državnem ekipnem prvenstvu za mladince podtrgal s suknjiča znak zveznega sodnika kot protest proti postopkom sodniške organizacije v Sarajevu na državnem ekipnem prvenstvu za članice. Brez sodniškega znaka bo nastopal tako dolgo, da bodo sarajevske sodnike postavili pred sodišče in jih kaznovali. Sodobna varianta Sarajevskega atentata ali kako so včasih nekateri imeli prav in se danes drugi po njih ravnajo.

... da je Hokejsko drsalno društvo Celje zavrnilo ponudbo HDK Medveščak iz Zagreba, da bi se pripravljali v Celju za nastope v letošnji sezoni. Vzrokov je več, med drugimi tudi nesoglasja, ki so nastala pred meseci v medsebojnih srečanjih. Medveščakovci so odpotovali na priprave v Švico. Škoda!

Merxove obljube Šentjurčanom

Največja dela na področju trgovine bodo prihodnje leto, nekaj pa že letos

Odprto pismo odbornikov šentjurske občinske skupščine je pri trgovskem podjetju MERX Celje naletelo na ugoden odmev, saj so jim takoj odgovorili in tudi končno določili tisto najvažnejše — točne datume glede gradnje in obnove najbolj problematičnih trgovskih objektov.

Uvodoma je potrebno povedati, da je Merx, odkar je prevzel trgovino v Šentjurju, vložil v razvoj šentjurske trgovske mreže tri milijone in pol ND, kar se mu sicer še ni obrestovalo, se bo pa v bližnji prihodnosti. Prav zaradi takšne vsote so pri Merxu prepričani, da je mogoča večja strpnost občanov pri reševanju problemov trgovine.

Program del je v pismu odbornikom obrazložil glavni direktor MERXA, Franc Petauer. Merx se je v tem obdobju ukvarjal predvsem s vprašanjem odkupa Sladice, obnove trgovine v Dramljah, ureditve prodaje kruha v samopostrežnici in adaptacijskih del v tej trgovini ter parkinga pred občinsko skupščino. Zadnje bodo v primeru zadostnih sredstev uredili še letos. Merx je v zadnjih šestih mesecih izpolnil del obljub in dokazal pripravljenost za rešitev ostalih.

Tako je sklepanje pogodbe za odkup zemljišča v Dramljah v končni fazi. Trgovina bo urejena do 31. 5. 1972. Sodobno prodajo kruha bodo uredili že letos, ko bodo 15. decembra preselili oddelek s tehničnimi predmeti iz samopostrežnice v trgovino s pohištvom. Trgovino samo pa bodo zaradi zelo zahtevnih del adaptirali do 1. 5. prihodnje leto. Leta 1972 bodo temeljito obnovili tudi gostišče v Slivnici.

Odborniki so si ob tem pismu oddahnili in so bili zadovoljni.

M. SENIČAR

SLEDITE T
VEDNO IN POVSOD. TO JE NAJKRAJŠA POT DO USPEHA.
TEHNOMERCATOR CELJE

Pojasnilo k pismom

V uredništvu smo se že odločili, da pismo Rada Jenka primerno skrajšamo, seveda pa smo želeli, da vsebine ne okrnemo. Upamo, da nam je to uspelo. Iz pisanja je namreč razvidno, da se kritične navedbe nanašajo predvsem na nekatere postopke in metode, ki jih je direktor Rado Jenko doživel ob zadnjih dogodkih v Aeru. Z nekaterimi postopki se seveda tudi mi ne moremo strinjati. Prepričani smo namreč, da je delo Rada Jenka tesno povezano z gospodarskimi uspehi Aera in z mnogimi pomembnimi dogodki v družbenem, kulturnem in športnem življenju Celja. Zato menimo, da mora širša družbena skupnost ob zadnjih dogodkih v Aeru, enako pa tudi kolektiv, izpostaviti delovne rezultate, pri katerih se je kot osrednji nosilec izkazal Rado Jenko.

Menimo pa tudi, da dogajanj v Aeru ne moremo poenostaviti in jih označiti kot zakulisno igro ali pa nekakšen osebni obračun. Razlogi so nedvomno širši — vprašanje nerazvitosti samoupravnih odnosov, neurejeni odnosi med posameznimi strukturami v delovni organizaciji, preskromna učinkovitost političnih organizacij, neprimerna porazdelitev odgovornih nalog in premajhna vključenost strokovnjakov v vodenje delovne organizacije, vse to so morda nekateri celovitejši vzroki.

Objavljamo tudi kritiko, namenjeno vsem novinarskim hišam v občini, torej tudi naši, ki jo je poslal aktiv ZM v Aeru. Odgovorimo lahko s trdno prepričanostjo, da ne moremo soglašati s takšnim odnosom do sredstev obveščanja, kakršnega sta pokazala kolektiv EMO in Aero oziroma posamezniki v njih. Takšno prakso smo pred dnevi obsodili skupaj z vodstvoma občinske konference SZDL in ZKS Celje.

Drugo vprašanje pa je, ali tudi mi, novinarji, v sedanjih dogodkih nismo vedno ravnali najbolj prav. Nekaj pa je najbrž v celoti res — medsebojnega zaupanja in skupnega nastopanja je v zadnjih dneh marsikomu zmanjkalo. Žal. Kajti takšni odnosi in odzivi nikomur ne koristijo. Ne kolektivoma EMO in Aera, ne posameznikom, ki so v dogodkih nastopali (in še nastopajo), ne celjski občini in območju.

Vprašanje je tudi, če je prav, da so se akterji Aerovih dogajanj odločili za vsesplošno javno soočanje. Prepričani smo, in to bi novinarji nedvomno razumeli, da bi bilo bolje mirno notranje reševanje in dogovarjanje.

Upamo in želimo, da bo kaj kmalu vsem, ki so resničo povezani z Aerom, v ospredju predvsem uspešen razvoj delovne organizacije in čimboljši samoupravni odnosi znotraj podjetja.

Pisma tehniškega direktorja, inženirke Nade Stojanove, ki je bila deležna največ kritik, ne razčlenjamo posebej, ker ne odkriva novih stvari.

UREDNIŠTVO

Pismo Rada Jenka

Misleč, da se bodo nekatere stvari pojasnile in trezno presodile v ožjem krogu partijske organizacije ter da bom v tem krogu tudi našel možnost za oceno in zagovor na razne trditve ali celo obtožbe, nisem ničesar pokrenil, da bi tako v kolektivu kot v javnosti polemiziral. Takšne polemike razburjajo duhove in ustvarjajo med posamezniki nepremostljive bariere, ki jih čas le težko izgladi, vsekakor pa zelo škodujejo razvoju in ugledu podjetja. Ugled podjetja se gradi leta in leta, zruši pa se lahko v kratkem času. Zato smatram, da sem dolžan povedati javnosti razloge za moj odstop in kratko zgodovino te akcije.

Delegacija treh inženirjev mi je prinesla dne 3. 9. 1971 pismo, naslovljeno na »tovariša direktorja« z željo, da bi se vzelo kot prispevek k debati o stabilizacijskem programu. Njegova vsebina, čeprav je v njej precej netočnosti, bi res lahko služila za pričetek debate o stabilizacijskem in akcijskem programu. Na koncu pisma so bila napisana imena 17 inženirjev in tehnikov, podpisalo pa ga je devet. V tem pismu niso predlagali razprave na ravni samoupravnih organov, marveč so zahtevali nekatere spremembe. To pismo je bilo poslano tudi vsem vodjem sektorjev in njihovim pomočnikom, predsednikom delavskega sveta, upravnega odbora, osnovne organizacije ZKS in sekretarju OOZKS.

Sekretariat ZK je takoj sklical konferenco, na kateri naj bi se razpravljalo o stabilizacijskem programu. Na sejo so bili vabljeni samo tisti inženirji in tehniki, ki so pismo podpisali, ostali pa ne.

Na seji je bilo prečitano »pismo direktorju«, nato pa še dopolnila, ki so bila osebne narave.

Na omenjeni seji sem zaradi obširnega gradiva zahteval, da material preuči komisija samoupravnih organov. Ta predlog je bil takoj zavrnjen. Po dolgi razpravi so se prečitali že pripravljeni zaključki, kar je takoj ponovno potrdilo, da želja inženirjev in sekretariata ni obravnavanje stabilizacijskega programa.

Zato sem sejo tudi zapustil s pripombo, da bom odstopil s svojega položaja kot direktor.

Zavedam se, da je tako nagel vzpon Aera lahko rezultat samo kolektivnega dela in da je zasluga posameznikov samo delček v samoupravnem mozaiku.

Navedel bi rad nekaj stvari, za katere sem mnenja, da niso pravilno potekale:

Sekretariat ZK v podjetju je vedel, kaj se pripravlja, pa se mu in zdelo potrebno, da bi me na to opozoril.

Sklep sekretariata, s katerim je odklonil mojo zahtevo, da se postavi komisija za preučitev gradiva, štejem predvsem za pritisk in negacijo organov samoupravljanja.

Do danes še nisem imel priložnosti, da bi odgovoril na obtožbe.

Do danes, ko sem že dal ostavko, še nisem dobil v roke nobenega zapisnika o sejah, ki so se zvrstile.

Ne strinjam se s tem, da mi je bilo kot direktorju pred ostavko na zahtevo sekretariata ZK Aera onemogočeno sklicevati sejo upravnega odbora.

Ne strinjam se s tem, da je sena upravni odbor za razrešitev kretariat ZK Aera izvajal pritisk tehniškega direktorja, če ji niti sekretariat niti upravni odbor nista dala možnosti za zagovor.

Ne smatram za pravilno, da je zbor delovne skupnosti tehniškega direktorja, ne da bi bil slišal njene argumente, predlagal za razrešitev, niti ne smatram za pravilno, da je delavski svet sprejel njeno razrešitev in celo odpoved.

Če so bili proti tehniškemu direktorju ali njegovemu delu kaki pomisleki, bi se bili lahko uveljavili ob reelekciji, ki je bila izvedena letos.

Smatram, da sem kot direktor po statutu odgovoren za izvajanje pravnih oblik dela samoupravnih organov in da na to ne morejo vplivati družbene organizacije s kakršnimikoli pritiski.

Ne strinjam se s tem, da se je družbeni sporazum obravnaval predvsem s stališča in obljub znatnega povišanja plač, čeprav znaša povprečje osebnih dohodkov v kolektivu 1.750 din, kar je znatno več, kot v drugih kolektivih v Celju.

Ne smatram za pravilno, da je član sekretariata, ki je na položaju vodja finančnega sektorja, ne da objektivne ocene o finančnem položaju, čeprav je osebno sodeloval pri delu komisije Zvezne skupščine, ki je ugotavljala v podjetju vpliv zveznih instrumentov in ugotovila, da bo imelo podjetje Aero za več kot milijardo starih dinarjev zmanjšano akumulacijo:

Taka negativna ocena povzroči samo preplah v podjetju in izzove negodovanje proti vodstvu.

Na delavskem svetu je bilo sklenjeno, da se stabilizacijski program obravnava parcialno. Mnenja sem, da učinka takšnega programa ni mogoče doseči z eno samo resolucijo in z razčiščevanjem osebnih sporov.

Ob koncu teh ugotovitev bi rad povedal še to, da kolektiv Aera ni bil vajen takšnih udarcev in da je doslej vedno reševal sporne točke z velikim potrpljenjem in razumevanjem.

Od maja 1945 sem se trudil, da bi dolžnosti, ki mi jih je zaupal kolektiv, vestno izpopolnjeval. Iz male obrtne delavnice z 22 delavci je v tem času zrasel kolektiv in specializirano podjetje, ki je znano in visoko cenjeno doma in v tujini. Prepričan sem, da bo celiska in slovenska javnost sama objektivno presodila potek dogodkov.

Pismo Novemu tedniku

Na podlagi člankov, objavljenih v vašem časopisu v zvezi z dogodki v tovarni Aero v Celju, bi kot glavna obtoženka prosila, da objavite moje pismo, saj bo to zame edina možnost, da člani kolektiva tovarne Aero, družbeno-politični in samoupravni organi ter seveda vsa slovenska javnost slišijo še »drugo plat zvona«

Upravni odbor podjetja Aero me je dne 20. 1. 1971 izbral za vodjo tehniškega sektroja. Iz dopisa, ki sem ga takrat prejela, je razvidno, da se je odločil za to na podlagi predloga komisije, ki je vsestransko proučila razpisane pogoje in kvalitete kandidata.

V podjetju sem zaposlena 15 let, od tega 11 let kot vodja tehniškega sektorja, zato smatram, da je imela komisija na voljo vse podatke za utemeljitev te odločitve. Po preteku vsega skupaj samo 7 mesecev pa so »nerešena vprašanja v tehniškem sektorju ustvarila nevzdržne odnose, ki se z mojo prisotnostjo ne morejo urediti.« To je pogojevalo sklep političnih in samoupravnih organov v podjetju, da se razrešim delovnih dolžnosti in da se prekine z meno delovno razmerje. Vsiljuje se vprašanje: zakaj?

Skupina inženirjev je prve dni septembra izročila direktorju podjetja in meni pismo, v katerem se zavzema za akcijski program v zvezi s stabilizacijskimi ukrepi v podjetju. Dodatek k temu pismu (ki pa ga midva nisva prejela, temveč je bil poslan le sekretariatu ZK v podjetju ter političnim in družbenim organizacijam občine in menda celo republike) pa predstavlja očitke direktorju in tehniškemu direktorju v obliki devetih točk. Navajali so nepravilnosti pri strokovnem delu ter z navedbo odhajanja strokovnih kadrov iz podjetja v 15 letih podkrepili oris nezdravih razmer predvsem v tehniškem sektorju. Kakšno pa je bilo res stanje v tem sektorju?

Vsakih 14 dni je bila redna delovna seja, kjer se je razpravljalo o tekočih problemih in »o se obravnavala vsa vprašanja in predlogi, ki so jih imeli inženirji in podstveni kader. Dokaz za to so zapiski sej. Na teh sestankih je bila z moje strani vedno podana osnova za odkrito debato

Kje je enakopravnost samoupravljalcev, da lahko eni samo obtožujejo, drugim pa ni dana možnost niti zagovora niti obrambe. Tako je namreč potekal ves postopek, na čelu katerega je bil tovariš Tone Erjavec. Že na prvi seji sekretariata ZK je dopustil debato v smeri obtožb proti meni in direktorju. Z direktorjem na seji nisva mogla doseči formiranja nevtralne komisije, ki bi vse te obtožbe preverila in na podlagi realnih podatkov presodila stanje.

Prva seja ZK, ki je potekala ob navzočnosti občinskih funkcionarjev, ni prinesla nobenih zaključkov. Zato je ZK ponovno sklicala sestanek, na katerem je tov. Erjavcu uspelo na podlagi istih podatkov pripraviti predlog za upravi odbor o moji razrešitvi. Upravni odbor mi je po pregledu obtožb z glasovanjem 6 proti 1 kot prvi organ dal možnost, da se zagovarjam in predložim pismeno obrazložitev. Na veliko ogorčenje sekretariata in prizadetih inženirjev, ker je upravi odbor tak sklep sprejel (po pravilniku o delovnih razmerjih je to moja zakonita pravica), so takoj sklicali »zbor delovnih ljudi«. S pomočjo istih podatkov so na zboru zanetili tako stanje, da je direktor sestanek predčasno zapustil, zame pa so predlagali delavskemu svetu razrešitev in prekinitev delovnega razmerja.

Delavski svet je zasedal naslednjega dne (direktor je dal pismeno odpoved) predlog zbora delovnih ljudi posredoval upravnemu odboru, le-ta pa je izvedbo postopka prepustil splošnemu sektorju podjetja.

Po preteku več kot meseca dni, odkar so začeli to akcijo, pa do danes še nimam v rokah nobene uradne obtožnice, niti se nisem mogla nikjer braniti. Dokazno gradivo, ki zavrača vse proti meni naperjene obtožbe in je seveda preobširno, da bi ga lahko tu navajala, sem morala zbrati na podlagi podatkov, ki so mi jih »na črno« posredovali posamezniki v podjetju, saj mi v spominu niso ostali vsi očitki prve seje sekretariata. To gradivo pa dokazuje, da so obtožbe inženirjev osebne narave in ne spadajo v samoupravno razpravo o stabilizacijskih ukrepih in akcijskem programu, ki bi bil pogoj za dobro in uspešno delo podjetja, ker bi moral biti nam vsem skupni cilj.

Komu, kdaj in kje bom lahko predložila zbrano gradivo, ki pojasnjuje in zavrača obtožbe, je zame zaenkrat še uganka. Upravnemu odboru podjetja sem ga sicer poslala na lastno iniciativo, vendar je vprašanje, če ga bodo sploh želeli ali smeli obravnavati. Smatram, da ves ta postopek proti meni ni bil v skladu z osnovnimi ustavnimi pravicami in zato tudi ni zakonitih razlogov za kakršnekoli ukrepe. Zame pa ostaja odprto vprašanje, kako naša socialistična družba dopušča, da lahko nekateri obsodijo in javno umažejo nekomu ime na osnovi neštetega dejstev in enostranskega obtoževanja ter ga po 15 letih nesebičnega in požrtvovalnega dela postavijo na cesto.

Nada Stojan

Pismo novinarjem prisotnim na tiskovni konferenci tovarne ‚Aero'

V imenu mladinskega odbora, ki sem ga informirala o vaših izjavah in vedenju na tiskovni konferenci, bi vam rada povedala, da sem bila nad vašim vedenjem razočarana, še bolj pa sem sedaj, ko sem prebrala vaše članke.

Na konferenci je nekdo izmed vas dejal, da veste kot novinarji in komunisti, kaj je za javnost in kaj je za vašo osebno informacijo. Vendar se mi zdi, da potem ne bi smeli pisati v časopisu stvari, ki na konferenci niso bile izrečene, in menim, da so take besede nevredne komunista.

Citirala vam bom stavka, ki sta ga napisala vaša kolega v svojih člankih.

Franjo Krivec, novinar Dela, je napisal: ». . . Povedali so, da se take konference drugič ne bodo udeležili . . .«

Peter Kavalar, novinar Ljubljanskega dnevnika, pa je zapisal: ». . . Znano je, da so v Aeru v zvezi z zadnjimi dogodki zapirali vrata novinarjem, dopisnika Večera so minuli petek celo fizično odstranili, ko se je hotel udeležiti zbora delovnih ljudi . . .«

Nihče izmed nas ni izjavil, da se prihodnje konference ne bo udeležil, pač pa je sekretar osnovne organizacije ZK Tone Erjavec izjavil, da imamo že danes vse pripravljeno in da je nesmisel konferenco prelagati.

Res je, da smo zapirali vrata novinarjem, ni pa res, da so vašega kolega fizično odstranili, pač pa so mu samo preprečili vstop, predhodno pa je bil že pri vratarju opozorjen, da je na zboru delovnih ljudi nezaželen. Preprečili pa so mu ga delovni ljudje, ker so vedeli, da na zboru ne bo ravno mirno, in da ni potrebno, da javnost izve podrobnosti iz razprave.

Tovariši, mar ne uvidite, da s takšnim pisanjem škodujete naporom delovnih ljudi, da sami rešujejo svoje probleme?

Še nekaj!

Če bi na vaših delovnih področjih imeli probleme, mar bi najprej potrkali na sosedova vrata in ga prosili, naj vam opere umazano perilo, ali bi ga raje oprali doma, in ga k sosedu nesli samo sušit?

Rada bi vedela vaš odgovor, saj smo se odločili, da ne bomo prali umazanega perila v javnosti, ampak v kolektivu in potem iznesli že dokončne sklepe, ki kolektivu ne morejo več škodovati.

Na konferenci ste tudi izjavili, da se bojite, da bi bili enostransko informirani.

Ali se vam ne zdi, da so bile podane vse možnosti za objektivno informiranost, tudi možnost razgovora s tovarišem Jenkom, saj ste razgovor z njim nekateri že opravili?

Pred tiskovno konferenco ste bili dopoldan pri direktorju Aera in ste bili prav gotovo dobro informirani. Mislim, da verjetno enostransko, saj pišete, da je izjavil, da zaradi ». . . notranjih odnosov v vodstvu podjetja in intrig ne bi mogel več uspešno voditi podjetja . . .«! Ni pa izjavil, da njemu konkretno ni nihče nič očital in da vsi poznamo njegove zasluge za tovarno Aero v njegovih 26. letih delovanja v tem podjetju in da je sam prevzel vse obtožbe, ki so bile namenjene dosedanjemu tehničnemu direktorju inž. Nadi Stojanovi.

Pri tem hočemo poudariti, da ni bil namen naših sestavkov v tem, da bi kogarkoli odstranili iz podjetja, temveč v tem, da dosežemo v podjetju boljše odnose, v katerih se bo lahko normalno razvijalo samoupravljanje. Če pa se kdo s tem ni strinjal, je dovolj jasno pokazal, da je bil proti iz boljšanju odnosov in samoupravljanju.

Torej, čeprav direktor Rado Jenko ni bil vabljen na tiskovno konferenco, je vedel, da je, saj se je o tem govorilo na zboru delovnih ljudi, pa tudi vi ste bili pri njem.

Končno pa se mi zdi, da novinarji 670-članskemu kolektivu ne morete postavljati pogojev, sploh pa ne, če kolektiv želi javnost obvestiti že z rezultati, ne pa še z do takrat nerešenimi in nedokončanimi problemi.

S tovariškimi pozdravi!

Predsednik aktiva ZM Aero
HILDA VRHOVŠEK

NAŠI ZNANCI

Josip Pelikan

Spet sva sredi pomenka Tokrat o Celju in zdravju. Vprašanje o fotografiji sem prihranil za konec srečanja. Od tega sem pričakoval največ, saj gre na koncu koncev le za mojstra fotografije, za človeka, ki ima na filmskih trakovih najbolj verno zrcalo rasti mesta ob Savinji, dogodkov v njem, veselih in žalostnih, vse od 1919. leta, ko je postal Celjan. Da, postal je pravi Celjan in tak je tudi ostal.

»Kako danes gledate na mesto?«

Za hip se zagledal nekam v daljavo, kakor da bi iz nje hotel dobiti odgovor na vprašanje, ki ga je bržčas presenetilo. Malce se je nasmehnil, morda ob spominu na tiste čase, ko je bil povsod zraven, ko so ga bile polne ulice in se je ustavljal ob družbah, pri ljudeh, vedno vesel, glasen, včasih tudi kar preveč kritičen. Potem je počasi odgovoril z malce grenkim prizvokom:

»Veste, zdaj me mesto nič več ne miče, vabi. Veliko starih, zvestih prijateljev in znancev je že umrlo. V gostilne ne hodim več. V njih ni več tistega razpoloženja, ki je bilo nekoč. Mladi, ki zdaj najbolj polnijo te lokale, se obnašajo drugače, kot smo se mi. In tako nimam nobene želje, da bi kam šel. Sicer pa, zdaj tudi težko hodim. Edino, kar me še privlači, je narava. Ta je moje največje veselje!«

Spet je umolknil. Oh, ti spomini. Kako hitro bežijo in kako lepo je, ko se spet pojavijo!

»Omenili ste nogo. Kot se spominjam, je tudi z nesrečo, ki vas je doletela, vezan poseben dogodek.«

»Prav imate. Bilo je 1948. leta. Tudi v Celju in celjski

okolici so gradili več zadružnih domov. Pa se je zglasil pri meni mlad polir in me prosil, če bi vsako soboto fotografiral, kako poteka gradnja teh domov. Veste, je dejal, s fotografijami bom delavcem najbolj nazorno pokazal, kako napreduje ta in ona gradnja. In še to je rekel polir: tega dela vam ne bom plačal, ker nimam denarja. Navzlic priznanju, da ni denarja, sem se lotil dela. Tudi gradnja zadružnih domov je del naše zgodovine. In ko sem poslikal gradbišče na Babnem in se z motorjem vračal proti domu, so se mi na sedanjem Šlandrovem trgu pripeljali nasproti po Vodnikovi ulici trije džipi. Ker nisem nakazali smeri, kam bodo v križišču zapeljali, sem stopil z motorja in hotel počakati. Tu pa sem stopil v blato in kanal. Spodrsnilo mi je in znašel sem se na tleh. Zlomil sem si kolk. Ležal sem dve leti, pred tem pa prestal težko operacijo. V nogi imam od tedaj žebelj, ki pa me zadnje čase močno boli. Zato hodim zelo težko. Vidite, takrat sem sprejel delo in se pri njem tudi poškodoval. Moram povedati, da sem ga rad sprejel. Zato pa naj ne govorim o tem, kaj imam danes od tega. Lahko samo rečem, da je to sramota.« (Konec prihodnjič).

M. BOŽIČ

Komentar

Kako do tisočaka?

Akcija za takoimenovani »sindikalni minimum se z dvigom življenjskih stroškov pomika navzgor. Lani je bil še cilj 800 dinarjev najnižje odmerjenega osebnega dohodka za poln delovni čas in izpolnjevanje delovnih obveznosti, letos je spodnja meja postavljena že na 1.000 dinarjev. Res ni visoka in vprašanje je, če se pokriva z mejo življenjskega minimuma. Nič čudnega ni, da uživa »sindikalni minimum« v očeh mnogih samo socialno kategorijo, čeravno bi moral biti hkrati tudi ekonomska. Saj delovno mesto, ki prinaša manj osebnega dohodka, sploh ni opravičljivo v sodobnih možnostih proizvodnje.

Žal pa je še ta minimum vprašljiv. Vprašljiv je zlasti tam, kjer zasledovanje rentabilnosti temelji predvsem na nizkih osebnih dohodkih. Ravno ta vidik je značilen na zapadu kot vaba za izvoz kapitala v nerazvit svet in je hkrati nazbolj značilna pojavna oblika neokolonializma.

Torej je realno in dolgoročno povečanje osebnih dohodkov predvsem mogoče na temelju boljše organizacije dela, izboljšanju tehnologije, predvsem pa na temelju nerazdružbe povezanosti proizvodnje s potrebami tržišča in seveda večje proizvodnje.

Na zadnji konferenci celjskih sindikatov smo mogli slišati ugotovitve, kako slabo je poskrbljeno tudi za strokovno rast delavcev. Toda tudi premik v kvalifikacijski strukturi ne bo opravil ničesar, saj dohodek podjetij ni odvisen od diplom, marveč od stopnje v proizvodnem procesu, ki kvalifikaciji sploh omogoča uveljavitev. Seveda pa tudi diplome nekaj pomenijo.

Bilo bi tudi zanimivo vedeti, v kolikih primerih so povečanja osebnih dohodkov po raznih ekscesih, prekinitvah dela, pospešila povečanja storilnosti, predvsem na osnovi boljše organizacije dela, zavzetosti strokovnih krogov v proizvodnji ali v realizaciji proizvodnje na tržišču?

Vendar pa so nedvomno še druge rezerve. Na konferenci sindikatov v Celju je bilo nedvomno povedano, da so takšne rezerve tudi v območju poslovnih stroškov. Podatki za minulo polletje razkrivajo pojav, da predstavljajo ti stroški (dnevnice, kilometrine, reprezentanca in razne razmere druge oblike (okoli 70 odstotkov v istem času izplačanih osebnih dohodkov. Dobro vemo, da so dohoki iz tega naslova v precejšnjem obsegu neupravičeni, da so predmet socialnega razlikovanja v korist socialno najmanj ogroženega dela zaposlenih. Če bi, skromno rečeno, je dejal na konferenci predstavnik Ivan Kramer, vsaj deset odstotkov poslovnih stroškov označili za neupravičene, bi z vsoto teh desetih odstotkov lahko v celjski občini povečali osebne dohodke za 100 novih dinarjev vsaj 2.000 delavcem na nanižji meji osebnega dohodka.

Gotovo je družbena akumulacija še vedno breme, vendar pa so le-ti prepogosto izpostavljen vzrok, kadar je kje zaplet okoli osebnega dohodka. Zaradi jutrišnjega dne delavcem ne bi smelo biti vseeno, kjer bodo odgovorni »izbrskali« denar. Zlasti ne bi smeli dopustiti, da zaradi osebnih dohodkov posegamo v sklade, kar je bilo, na primer v Topru, neupravičeno storjeno.

JURE KRAŠOVEC

Senca na mučeniškem vencu junaka?

V prilogi »Dela« objavljeni odlomki iz knjige »Moji spomini« so v začetku tega meseca vznemirili Šalesko dolino. Pisec, revolucionar in politik Miha Marinko v enem teh odlomkov opisuje srečanje v mariborskih zaporih z znanim partijskim aktivistom Blažem Röckom — Bibo. Vznemirjenje je povsem razumljivo, kajti Biba je vse do tega trenutka veljal za enega najsvetlejših likov revolucionarnega gibanja v naših krajih, za vzornika, ki je bil vseej postavljen v vrsto Boža Mravljaka, Letonje in Kajuha, narodnih herojev, ki je bil vedno omenjam med prvimi, če je tekla pisana ali govorjena beseda o predvojnem revolucionarnem gibanju in prvih najtežjih letih revolucije. Po njem se imenuje osemletka v Šoštanju, Bibovem rojstnem kraju, po njem sta se imenovali dve mladinski delovni brigadi in prebivalstvo doline se je svoj čas močno trudilo doseči za svojega rojaka imenovanje za narodnega heroja, ki je bil leta 1942 po zverinskem mučenju ustreljen. Nanj je zdaj padla senca obtožbe, da je v zaporu klonil, da je Marinka pred gestapovci prepoznal, čeprav je Miha Marinko že pred tem razkril svojo identiteto.

Ni naš namen polemizirati o resničnosti piščevih navedb, saj je to naposlea tudi nemogoče. Pa tudi odrekati tovarišu Marinku vero v njegovo izpoved bi bilo težko. Drugo pa je vprašanje interpretacije in ocene dogodka, zlasti še, če je znano, da je bil Biba sam žrtev izdaje ob znani »provali« gestapa v organizacijo KPS in OF v tedanji Spodnji Štajerski. Tovariš Miha Marinko sam pravi, da ga je skozi linico v vratih opazovalo neznano oko in da je v zaporih srečal eno od kurirk.

Zakaj potem sploh ta zapis?

Predvsem zaradi posledice, ki jo obelodanjeni spomini vsiljujejo. Ime Blaža Röcka — Bibe je bilo ves čas od njegove smrti idol, vzor in simbol. Če je bil nevreden vsega tega, zakaj je potem javnost v tej šokantni obliki obveščena tako pozno? Ali pa prezgodaj? Prezgodaj namreč zato, ker je epopeja NOV še vedno tako blizu, da bi mogli trezno presojati brez čustvene prizadetosti, ki nas pripravi do tega, da spričo ene napake zametujemo na desetine odlik.

V razgovorih s predstavniki političnega življenja, zlasti pa s sekretarjem komiteja ZKS v Velenju, smo mogli spoznati odločenost, da mora zadeva, ko je že načeta, biti do konca razjasnjena. Ni se mogoče izogniti trditvi, da so ljudje v Šaleški dolini vendar skoraj do kraja prepričani, da si Biba Röck ne zasluži obsodbe izdajalca in največji dokaz za to navajajo njegovo smrt pred puškami, potem ko je prestal najhujše stopnje gestapovskega

Biba Röck

mučenja, ki je bilo tolikšno, da ga je lastna mati, ki so ji ga pokazali, komaj spoznala, potem pa je čez noč povsem osivela.

Tovariš Miha Marinko sam pravi, da je bil pripravljen priznati toliko, kolikor bi po njegovem temeljitem premisleku utegnili o njem sovražniki vedeti. Ali ni možno, da je bil Biba enakih misli, saj je bila to praksa komunistov v vseh letih ilegalnega dela, če so prišli v roke razrednemu sovražniku? Mar ni bilo možno, da bi bil celo drogiran, da je po mesecih mučenja v gestapovskih zaporih bil duhaprisoten kot pisec po nekaj tednih? V Šaleški dolini so povedali tudi to, da zanesljivo vedo, kako po aretaciji Blaža Röcka, Nemcem ni prišel v roke nihče več od takšnih, ki so bili z Bibo v stikih. Vsi so že bili za zapahi z njim vred kot žrtve izdajalcev, ki jih tovariš Marinko navaja. Med temi kurirka Greta Rancingerjeva.

Kot že rečeno, v Šaleški dolini so se odločili do kraja razčistiti stvari in sicer z vso neizogibno potrpežljivostjo zlaganja kamenčkov v mozaik kot celoto. Ne samo zato, ker so se šolarji dveh šoštanjskih šol v svoji nemoči po globljem presojanju problema obmetavali s Kajuhovci in izdajalci. Zgodovina revolucionarnega gibanja, oborožena revolucija v najbolj krvavem obdobju zgodovine našega naroda so vse preveč sveta izročila, da bi ju karkoli zasenčevalo.

Ravno zato ta zapis. Da bi se oborožili s strpnostjo do trenutka, ko o vsej tej zadevi ne bo mogoče reči niti besede več.

JURE KRAŠOVEC

Odgovornost v lastnih vrstah

Za predsednika ZM v Celju so izvolili Vikija Kranjca, za sekretarja pa Milana Bratca

Celjska mladinska konferenca je nedvomno izzvenela v zelo kritičnem odnosu do lastnega dela in tudi do dejavnosti zunaj Zveze mladine. Viki Kranjc je v svojem delo konkretnem referatu nanizal vrsto problemov današnje mlade generacije in njenega dela v raznih organiziranih oblikah ter nakazal več problemov, s katerimi se je celjska mladina srečavala v preteklem obdobju.

Značilno za samo konferenco, še posebej v razpravi, je bilo, da so mladi zelo kritično pogledali na lastno delo, na delo številnih mladinskih funkcionarjev, ki v svoji mandatni dobi kot predsedniki mladinskih aktivov (Toper, Banka, Elegant, Cestno podjetje, TVO Škofja vas, Obnova, Tkanina, Center, Klima, Prevozništvo in drugod) ali kot člani občinske konference nikakor niso opravičili zaupanja, ki jim ga je z izvolitvijo izkazala mladina. Takšne primere so na konferenci obsodili in posebe poudarili odgovornost posameznikov. Še posebej pa mladih komunistov, ki so s svojo nedejavnostjo povzročili, da je zamrlo delo v marsikaterem dobrem mladinskem aktivu. S takšno samokritiko so se mladi lahko tembolj upravičeno ozrli tudi na razmere izven svoje organizacije, ko v podjetjih mladine, kot najštevilnejših zaposlenih, še vedno ne upoštevajo tako, kot bi bilo glede na predloge in zahteve s strani mladih potrebno. O problemih s konference bomo še poročali.

M. Seničar

Pokopališče na Golovcu — park

Zdaj, ko je zadeva stekla, so nekateri zagnali vik in krik, čeprav načrt o ureditvi pokopališča na Golovcu v park ni nov in ga poznajo več ali manj vsi, tudi tisti, ki se morda danes zgražajo.

Namera o ureditvi pokopališča na Golovcu v park je stara več kot dvajset let. Prvi sklep o teh delih je sprejet 1948. leta takratni mestni ljudski odbor in rekel, da bo to pokopališče; mnogi ga poznajo tudi pod imenom okoliško oziroma slovensko; ukinjeno 1968. leta. Na željo številnih ljudi, ki imajo na tem pokopališču svojce, je pristojni organ celjske občinske skupščine podaljšal njegovo uporabnost še za deset let, vendar z dodatkom, da se postopoma spreminjajo v park vsi tisti grobovi, za katere svojci umrlih ne bodo plačali pristojbine. Ljudje so bili o tem sklepu seznanjeni. Res pa je, da ga mnogi niso vzeli resno, zlasti še, ker preureditvena dela niso takoj stekla. Letos pa je celjska občinska skupščina namenila za ta dela prvih pet milijonov starih dinarjev in pogrebni zavod je začel izvajati znani in predviden program.

»Tako smo začeli odstranjevati nagrobne spomenike in opravljati druga, po načrtu predvidena dela,« je v razgovoru dejal direktor pogrebnega zavoda v Celju inž. Ognar. Prva dela smo začeli sredi julija, in spet smo o njih obvestili vse prizadete. Mnogi so se javili šele zdaj in prosijo, če bi smeli zadržati grob do 1978.leta. Četudi so to zamudniki, ne delamo težav. V kolikor plačajo pristojbino, prošnji ugodimo. Vrh tega so možni tudi prekopi in prenosi nagrobnih spomenikov, če to lastniki želijo in prijavijo pri nas. Skratka nič takšnega, da bi se lahko kdorkoli razburjal, zlasti še, če je poravnal vse obveznosti.«

Dela so torej stekla. Kdaj bodo končana, je težko reči, ker so pač odvisna od denarja. Prav tako je znano, da bodo spomeniki nekaterih znanih celjskih mož, ki so tu pokopani, ostali tudi v prihodnje in bodo vključeni v novo ureditev Golovca.

MB

Petinsedemdeset let Franja Novaka

V zdraviliškem domu v Rogaški Slatini so v petek praznovali petinsedemdeseto obletnico rojstva Franja Novaka, znanega turističnega delavca in publicista, rojaka iz Rogaške Slatine. Na tovariškem srečanju, ki ga je priredilo zdravilišče Rogaška slatina, skupaj s turističnim društvom Lovrenc na Pohorju, se je zbralo mnogo slavljenčevih prijateljev in znancev ter sodelavcev, ki so mu zaželeli vso srečo ob tako visokem življenjskem jubileju. Franjo Novak je častni občan občine Šmarje pri Jelšah, zato je bilo slavje še toliko pomembnejše.

M. STRAŠEK

moj idol

Idol: V prenesenem pomenu stvar, oseba, ideja, kateri se izkazuje izredno spoštovanje strastna ljubezen in lepa privrženost.«

Iz enciklopedije

Mnogi slavni ljudje, ki jih gledamo na televiziji, menijo, da so idoli, predvsem pevci. Veliko je že bilo anket o tem, kdo je čigav idol. Tudi mi smo naredili nekaj podobnega in obiskali tri šole in zbrali tri dijake, da povedo, kdo je njihov idol. Pevec? Nogometaš? Politik?

Milan Sušek

Marija Uplaznik

Jože Baloh

Tokrat smo se ustavili v Tekstilni tovarni Prebold in pobarali mlade, kdo je njihov idol in zakaj. V začetku našega srečanja smo bili nekoliko v zadregi, saj niso prav razumeli, za kaj gre. Ko smo jim našo akcijo in želje do dobra razložili, so se jim zasvetile oči in skoraj v zboru odgovarjali. V zboru zato, ker so imeli vsi enega in istega idola — Tita! Radi imajo tudi predstavnike zabavne glasbe, likovne umetnosti, športa itd., vendar njihov idol — pa čisto zares! — je Tito.

MILAN SUŠEK iz Prebolda, letos se je izučil za ključavničarja, v podjetju pa je že štiri leta: »Moj idol je Tito, ker rešuje tudi tiste situacije, na katerih rešitev čaka ves svet, tudi velesile. V glasbi občudujem Beatlese, ki so prvi uvedli to zvrst glasbe, ostali so jih samo posnemali. Sam sem športnik, treniram met kladiva pri AD Kladivar. Med športi mi je prav zaradi tega všeč atletika in naš državni rekorder v metu kladiva Štiglić«.

MARIJA UPLAZNIK iz Matk, od 1968. leta v podjetju, prej delala v tkalnici, zdaj kot šivilja v konfekcijskem oddelku? »Tito. Največ je napravil za mir, za katerega skrbi tako v Jugoslaviji kot v vsem svetu. Želim, da bi še dolgo živel. Drugače pa uživam v likovni umetnosti, saj tudi sama rada rišem. Tudi poslušanje narodne in zabavne glasbe mi je všeč. Krajša mi prosti čas.«

JOŽE BALOH iz Matk, trenutno strojni prevezovalec, prej delal v tkalnici kot čistilec statev. Izredno je vpisal Tekstilno tehnično šolo v Kranju, oddelek pri Delavski univerzi v Celju: »Isto mislim kot prijatelja: Tito. Ko bi bil vsaj dvajset let mlajši! To je človek v najširšem in najgloblјem pomenu beseda. V glasbi mi je všeč Louis Armstrong, med športniki pa hokejist Rudi Hiti.«

Prihodnjič:
Mladi v Pivovarni Laško

Ne mačehovski, ampak vsaj polovičen kos

Pretekli teden je bila sklicana skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje. Pri osrednji točki dnevnega reda — starostnem zavarovanju kmetov in njegovem financiranju — se je razvila burna in zelo kritična razprava. Žal niso bili prisotni vabljeni poslanci, drugi predstavniki družbeno političnih organizacij, niti predstavniki občinskih vodstev SZDL kot nosilci javne razprave o starostnem zavarovanju kmetov.

K tezam o starostnem zavarovanju kmetov je bilo na skupšči nizrečenih mnogo pripomb. Kritiziralo se je celo to, zakaj se je z rešitvijo tega vprašanja toliko časa odlašalo. Izrečena je bila tudi bojazen, da do realizacije zakona ne bo prišlo tako kmalu.

Kmetje so odločno postavili zahtevo, da današnja gospodarska situacija ni in ne more biti zapreka za takojšnji začetek. Rešitev problema zahtevajo tudi sedanje ustavne spremembe in pomeni uresničenje deklariranega načela enakopravnosti. Zato je upravičena njihova zahteva po enakopravnem reševanju socialne varnosti za kmete in delavce. Na primer — enak položaj kmečke žene z delavko glede stopnje starosti, porodniškega dopusta itd.

Naš ekonomski položaj resovira zvišanje predvidenega zneska (250.00 din), vendar ne smemo pozabiti, da je predvidena višina v mnogih primerih nižja od socialnih podpor v nekaterih občinah. Zato so kmetje predlagali višine 300.00 oziroma 400.00 din, nekateri pa celo postavili zahtevo po višini, ki odgovarja minimalni delavski pokojnini.

Glede vstopne starosti (65 let) ni bilo večjih pripomb, pojavile so se posamezne zahteve po izenačenju z delavci (60 let). Nasprotno pa so postavili zahtevo po znižanju starostne meje za žene, enako kot pri delavskem zavarovanju, na 60 let.

Zahteva, da se ob upokojitvi izroči posestvo nasledniku, je bila predmet živahnih razprav in v zvezi s tem se je pojavljalo veliko predlogov in zahtev. Izkazalo pa se je, da je to eno izmed vprašanj, ki zahteva istočasno ureditev predpisov o dedovanju, ureditev vprašanja prevžitkov, zemljiško knjižnega zavarovanja izgovorjenih pravic in podobno.

Financiranje pokojninskega zavarovanja pa je bila osrednja točka razprave. Vsi so bili enotnega mnenja, da je predviden prispevek družbeno političnih skupnosti premajhen, zato so sprejeli sklep, da mora znašati prispevek družbeno politične skupnosti vsaj polovico, če ne več. V nasprotnem primeru pa tudi s svojim deležem odstopajo.

Večji delež družbeno političnih skupnosti so utemeljevali z načelom minulega dela, z uvedbo davka na promet s kmečkimi proizvodi, s prispevkom lastnikov zemlje, ki niso kmetje, prispevkom gozdnih gospodarstev, družbenih posestev in podobnimi viri financiranja.

Razprava kmetov s celjskega območja pretekli teden je bila tehtna. Udeleženci so sicer razumeti težave naše družbe, obenem pa so izrazili željo, da ima tudi ona do njih pravičen in korekten odnos.

Z. S.

METALOPRERADJIVAČKA INDUSTRIJA

»SLOBODA« — ČAČAK

Kadrovska komisija

objavlja
prosto delovno mesto

POSLOVODJE SERVISA V CELJU

Poleg organizacije, opravlja poslovodja servisno službo na področju, ki ga servis zajema. Na razpolago ima vozilo.

Za navedeno delovno mesto je potrebna izobrazba VKV elektromehanika s 3-letno prakso in opravljenim vozniškim izpitom.

Osebni dohodek znaša na začetku 1.383,20 din, stimulativni del pa po pravilniku.

Prošnje z dokazili o strokovni izobrazbi in opravljenim vozniškim izpitom, oddajte kadrovski službi podjetja.

Oglas velja 10 dni od dneva objave, v primeru, da se v tem času nihče ne prijavi za omenjeno delovno mesto, velja objava do zasedbe.

Na prošnje brez dokumentov ne bomo odgovarjali, ker jih ne bomo obravnavali.

Tone Knez: Pogled v zanimivo starost Laškega

RIMSKE NAJDBE

Najdbe iz rimskega časa na področju Laškega so v primerjavi s prazgodovinskim bolj številne, predvsem pa bolj monumentalne in kvalitetnejše. Pri stalinah iz rimskega časa imamo na razpolago samo umetniško oblikovane kamnite spomenike in nekaj rimskih novcev brez natančnejših podatkov. Vse do danes še ne vemo, niti kje je stala v Laškem rimska naselbina, niti kje naj iščemo njej pripadajoče grobove. Vsi kamniti spomeniki iz rimskega časa so bili že prestoletji iztrgani iz svoje prvotne lege in so jih zaradi lepote in monumentalnosti prenesli in vzidali v pročelja raznih zgradb.

Zelo verjetno je, da so pri zidanju laške cerkve in pri zazidavi srednjeveškega trga uničili ostanke rimske naselbine in najbrž tudi grobove. Le srečno naključje nam še lahko prinese kakšno presenečenje oziroma razrešitev te uganke. V Laškem pa so bili najdeni nekateri rimski kamniti spomeniki.

Na pročelju trgovske hiše na Orožnovem trgu je vzidan relief krilate Meduzine glave. Kamnoseška obdelava reliefa je zelo kvalitena in kaže umetniške ambicije klesarja. Upodobitev je realistična, rahlo stilizacijo. Zaradi odbitega nosu in poškodovane gornje ustnice je podoba precej utrpela na lepotnem videzu. Relief je bil izdelan v celeianski kamnoseški delavnici. Odlično primerjavo zanj imamo v lapidariju celjskega muzeja. Lik Meduzine glave je v antični upodabljajoči umetnosti zelo pogost in priljubljen motiv.

V prvi vrsti ima njena podoba zastrašujoč in odvračilen namen, šele kasneje je dobila tudi dekorativno funkcijo. Lik te grozo vzbujajoče žene s kačjimi lasmi so postavljali Rimljani največkrat na nagrobne spomenike svetišča in javne zgradbe, da bi odvračala nesrečo, zle duhove in uroke. Laški relief je najbrž krasil zunanji del neke velike grobnice. Kje je bila podoba najdena, se ne ve. Drugi antični relief je vzidan na severni strani kapelnije na Glavnem trgu poleg cerkve. Deloma okrušen relief je s poškodbo izgubil nekoliko na svoji zpovednosti, vendar je slejkoprej ostala nepojasnjena uganka, kaj oziroma koga predstavlja, čeprav je likovno jasno in čisto izdelan. Na reliefu je upodobljena moška oseba v »rimski« obleki, ki vodi na vrvi nedoločljivo živa. (pes, svinja, medved?) Ob njej pa se je na krivenčastem steblu razcvetel bohoten cvet fantazijske cvetlice. Ali je vsebina slike na reliefu vzeta iz bajeslovja ali iz resničnega sveta? Pravega in zanesljivega odgovora na to vprašanje se nismo dobili. Z gotovostjo pa lahko trdimo, da je ta relief krasil neko grobno kapelico premožnega pokojnika v rimskem času.

Rimski lev iz Laškega, sedaj v Rimskih Toplicah

Najbolj monumentalna rimska plastika je vzidana v vdolbini na južni strani Frančiškove laške cerkve. To je mogočen kamniti lev, upodobljen v ležečem položaju z odprtim, režečim gobcem, levo šapo pa drži na okroglem predmetu (ovnova glava?). Podobo tega leva so v 19. stoletju nekoliko dekorativizirali: nakodrali so mu grivo, preklesali deloma partijo okrog gobca, na podnožju pa so mu vklesali latinski napis s kronogramom, ki daje letnico 1720. To je najbrž leto, ko so leva baročno »popravili« in ga vzidali v nalašč za to prirejeno vdolbino cerkvenega pročelja. Ni znano, kje je bil lev najden.

Nadaljevanje prihodnjič

pisma bralcev

NE BOM POZABIL

Moj sin Srečko hodi v posebno šolo v Žalec. Letos je že drugič šel na morje v vzgojni dom Elvire Vatovec v Strunjanu. Ker sem imel čas, sem ga šel obiskat. Ne morem pozabiti, kar sem tam doživel. V tem domu imajo vse zelo lepo urejeno. Kar pa je najlepše, to je gostoljubnost tega doma. Ko sem prišel, so me izredno lepo sprejeli, celo ostal bi lahko.

Zato se prav lepo zahvaljujem upravniku doma, kakor tudi tovarišu Železniku in vsem tovarišem in tovarišicam za skrb in ljubezen do otrok.

RADO KRAJNC
Prebold 10

PRIDITE NA PROSENIŠKO

V Novem tedniku mi je najbolj všeč Mala anketa. V njej pa bi rada srečala še druge ljudi, iz manjših krajev. Naš tednik je sedaj precej spremenjen in mi to zelo ugaja. Rada bi tudi, da nas pridete na Proseniško obiskat.

Ali boste v rubriki za mlade objavili prispevke o krožkih in njihovem delu, pa objavili še kakšno pesmico ali spis? Da ne boste ugibali, kdo sem — hodim v 2. letnik ekonomske šole v Celju.

Marta Golež
Proseniško 14 a
Šentjur pri Celju

ODGOVOR: Draga Marta, za mlade bomo objavljali prispevke o delu na šolah, v tovarnah ter na polju, pa tudi spise, pesmi, pisma itd. Veseli bomo tvojega sodelovanja. Na Proseniško pa se bomo seveda tudi odpravili. A seveda ne kar takoj. Glede Male ankete pa nam le piši.

VEČ ZDRAVNIŠKIH NASVETOV

Novi tednik mi je čedalje bolj všeč. Na vaš tednik sem že dolgo naročena. Ker sem kroničen bolnik, so mi zelo všeč zdravniški nasveti. V Nagradnem globusu je zelo malo prostora, pa upam, da boste znali vseeno prebrati.

Še enkrat pripominjam, da je list iz tedna v teden zanimivejši.

ŠTEFANIJA ŠTANTE, Podgorje 24, Frankolovo

ODGOVOR. Prostor za Nagradni globus smo povečali. Vaša pohvala, draga Štefka, nam dobro dene, tako da se bomo še bolj trudili. Za zdravniške nasvete pa bomo še poskrbeli.

Da nima je Novi tednik všeč, pišeta tudi Nemivšek Alojz iz Prebolda in Cirkular Marija iz Vojnika. Lepo! V Nagradnem globusu pa sodelujte pri vseh čranajstih žrebanjih. Pa bo ja kaj sreče!

TAKI SMO

Dogodek na naši šoli me je prisilil, da vam napišem tole pismo. Poglejte, kaj se je zgodilo.

Imeli smo odmor. Vsak po svoje smo se kratkočasili. Nekdo, ki je gledal skozi okno, je zaklical: »Nesreča! Motorist se je zabil v »fička«!« Skupini ljudi, ki se je že nabrala ob dogodku, smo se približali še mi na oknih.

»Kakšna nesreča? Saj to sploh ni nesreča? Saj to sploh ni nesreča! Kje je pa kdo mrtev?« se je nekdo od sošolcev razburil.

»Škoda, da sem sploh prišel gledat!« je pripomnil drugi.

Pri tem pa je tudi ostalo. Zvonilo je in nesreča je bila le nepomeniben dogodek odmora. Toda vseeno sem se zamislil — ali smo postali ob nesreči bližnjega res tako popolnoma brezčutni? Ali ni to preveč kruto?

Dijak Jože

ŽE DRUGI KANDIDAT

Tudi jaz sem občan celjske občine in stanujem v Košnici 47 pri Celju. Čeprav sem trenutno v tujini, podpiram pobudo Miha Cvetrežnika iz Košnice 31 a za ureditev tega podeželskega kraja. Na seji krajevne skupnosti je bilo že večkrat poudarjeno, da smo potrebni cestne razsvetljave. Organi krajevne skupnosti niso dosti reagirali, kljub temu da imamo mnogo otrok, ki hodijo v šolo v dveh izmenah. Delavci pa ponoči odhajajo in prihajajo. Druge težave pa so s cesto, ki ni redno vzdrževana in mislim, da bi ne bilo odveč, če bi načrtovali asfaltiranje tega dela ceste do Kačevih. Upam, da bi vsak Koščanin (koristnik) te ceste stopil v akcijo ter bi s samoprispevki veliko pripomogli. Z dobro organizacijo pa bi vse šlo. Naj se že več občanov iz Košnice oglasi za to koristno akcijo. Upam, da bo uredništvo Novega tednika objavilo tole pismo in da se ne bo znašlo v košu.

Novak Ivan, 4831 g. t. l. Avenwedde
Erlenwag 3, Nemčija

Nadaljevanje na 8. strani

VABIMO POSLOVNE PRIJATELJE LJUBLJANSKE BANKE, PODRUŽNICE CELJE NA PRIREDITEV V POČASTITEV MESECA VARČEVANJA V PETEK, 15. OKTOBRA OB 19.30 URI V NARODNEM DOMU V CELJU. PEL BO OTO PESTNER IN ANSAMBEL NEW SWING QUARTET. BREZPLAČNE VSTOPNICE DOBITE V NAŠIH BANČNIH ENOTAH.

PRAVI NASLOV ZA DENARNE ZADEVE

ljubljanska banka PODRUŽNICA CELJE

ZA SKLEP O TEMNIH NOČEH ZAPOSLENIH MATER

Rešitev je ukinitev nočnega dela

Preveč je razlogov, da bi iskali drugačne rešitve, kot je postopna ukinitev nočnega dela za ženske Zaradi nočnega dela ne nastajajo samo varstveni problemi — krhajo se tudi zakonske zveze

V zadnji številki smo ob treh primerih delavk iz »Metke« poskušali opisati okoliščine, ki spremljajo problem nočnega dela žena. Ustavljali smo se v glavnem ob problemu varstva otrok. Vse žene, s katerimi smo govorili, iščejo izhod in ga tudi najdejo ob rizumevanju zakonskih tovarišev, staršev in bližnjih sorodnikov.

Kaj pa naše varstvene ustanove? Koliko so le-te v pomoč zaposlenim delavkam? Vse po vrsti so povedale, da varstvene ustanove niso prilagojene potrebam mater delavk. Najpogosteje, če vračunajo še pot do vrtca in od tam na delo, niso dovolj zgodaj odprti. Za popoldanske izmene so prezgodaj zaprti, najdlje so odprti do 18. ure. Kaj pa nočno varstvo, recimo za delavke, ki so matere samohranilke? Kam naj takšna mati da dojenčka? Jasli sploh ni. Sicer pa je vrtcev premalo, zlasti jih ni v manjših zaselkih bliže domov. Delavke so zatrjevale, da so varstvene ustanove uravnane za uslužbenske družine z boljšimi dohodki. Ne samo, da lažje plačajo prispevek, navadno imajo tudi avtomobile, s katerimi otroke vozijo v varstvene ustanove.

Kaj je še vse povezano s problemom nočnega dela?

Slava Vrhovškova, ki v EMO dela že 13 let, ima tri otroke med enajstimi in šestimi leti starosti. Pred dvema letoma je ostala z otroki sama. Ločila se je, ker zakon ni bil več vzdržen. Ni da bi razkrivali vse vzroke, toda zakon se je začel krhati kmalu po poroki. Na vprašanje, ali je tudi nočno delo vplivalo na to, je Vrhovškova sicer pomislila, potem pa pritrdila, da tudi to ni bilo brez vpliva. Oba sta imela triizmensko delo. Včasih se po dneve in dneve nista videla. Najprej res samo zaradi navzkrižnih izmen. Začel se je pekel, pijančevanje, celo pretepi . ..

Na celjskem centru za socialno delo sicer niso mogli postreči s podatki, kakšen je odstotek razvezanih zakonov v primerih, ko žene delajo tudi ponoči. Toda v »Metki«, v EMO je na seznamih žena, ki delajo v vseh treh izmenah, vedno več razvezanih. Vse premalo skupnega življenja, kopica skrbi okoli varstva, stanovanjski problemi, nizki dohodki, vse to pomaga razširjati v začetku nedolžna nesoglasja v razdor in razsulo zakonskih zvez.

Julijana Tratenšek, ki v EMO dela že 10 let, od tega osem let v vseh treh izmenah, od njenega osemnajstega leta naprej, si zdaj že nekoliko oddahnjuje. Je pa punčko, ko je še bila dojenček v najbolj mrzlih jutrih, vozila k oddaljeni sosedi v varstvo. Zdaj dekletce že hodi v šolo in sreča da stanujejo pri sestri, da le-ta spravi otroka v šolo ali v posteljo, kadar ni nikogar doma. Toda težko je, saj tudi sestra hodi na delo ponoči in mora v določenih tednih poskrbeti za nečakinjo, jo spraviti v šolo in šele potem leči spat.

Delavke so bile vse v skrbeh, ko so se pogovarjale o svojih težavah. Bojijo se, da bi v podjetjih ukinitve nočnega dela ne opravili kar tako, da bi pač pustili določen del zaposlenih na cesti. Celo tako je, da v EMO žene prikrivajo nosečnost, da bi jih, kot zahteva zakon, ne izločili iz običajne linije treh izmen. Ne zato, ker bi se jim šlo za dodatek, ki je v tej tovarni še skromen, marveč ker ne morejo delati v posadkah, ki jim tudi sicer omogočajo boljše delovne učinke in dohodek.

Skoraj ni žene, s katero smo govorili, da bi žalovala za dodatkom za nočno delo, le da bi ne bilo treba ponoči za stroj.

V Jugoslaviji, ki je bila med prvimi podpisnicami koncencije o opustitvi nočnega dela žena, vsako leto nešteto podjetij ponovno prosi za dovoljenje, da ostane pri starem. Tako še vedno dela ponoči v Celju nad 1.200 žensk, od teh okoli 500 v Metki, okoli 500 v EMO, blizu 300 v tekstilni tovarni Prebold, podobno je v tovarni nogavic Polzela, v laški »Volni« itd. Povsod so problemi zaposlenih mater in žena podobni, različna je samo višina dodatka za nočno delo.

Povsod, k sreči in v upanje, razmišljajo in delajo na tem, da bi nočno delo za žene postopoma ukinili. Nikjer pa doslej niso mogli pokazati konkretnega programa, kako nameravajo to storiti. Torej bodo ob letu spet deževale prošnje za dovoljenja, da smejo žene zaposlovati tudi ponoči.

Tudi če bi bili vsi problemi varstva rešeni, tudi če bi velike večine ne reševale dobre babice, tete in sosede, bi še vedno ostalo dosti razlogov za edini učinkovit cilj — postopno ukinitev nočnega dela za ženske.

JURE KRASOVEC

»Bila bi uboga kot kamen na cesti s svojim dohodkom ob treh nepreskrbljenih otrocih, če ne bi imela tako dobrih staršev, ki so prevzeli velik del mojega bremena nase!« Tako je rekla Slava Vrhovškova ob razgovorih o nočnem delu v EMO.

Izletnik tudi v Žalcu

Dopoldne je bila otvoritev poslovalnice Avtoturističnega podjetja Izletnik v Žalcu. Poslovalnico so uredili na Šlandrovem trgu in sicer zaradi vse večjega porasta tranzitnega prometa skozi omenjeni kraj. Z otvoritvijo poslovalnice želijo doseči predvsem dvoje: nudenje informacij potnikom, ki potujejo na magistrali Avstrija — morje in drugič, prebivalci Žalca so bili doslej izključno vezani na turistično poslovalnico v Celju. Z otvoritvijo poslovalnice Izletnika v Žalcu pa bodo dobili možnost za nakup turističnih uslug doma, torej v lastnem kraju. Poslovalnico bo vodila Silva Kersnik. tv

obrazi

Martin Aubreht

Tiktakanje številnih, velikih in malih ur v njegovi urarski delavnici me je sprva motilo, pa sem se hitro privadil, še zlasti ko je beseda stekla o planinah, njihovih lepotah . . .

Martin Aubreht, 42-letni urarski mojster iz Mozirja, ni v dolini znan samo po svoji obrti, ki jo opravlja že od sedemnajstega leta starosti naprej, temveč ga poznajo tudi planinci in gorniki, še bolje pa verjetno oskrbniki po planinskih postojankah širom naših gora. Vnet in navdušen planinec je, zato ni čudno, da dela tudi v okviru planinskega društva, kjer je že osmo leto v odboru, skrbi pa za propagando in organizacijo skupinskih izletov. Planinarjenje mu je konjiček, morda celo nekaj več kot to, del njega samega je in planine mu pomenijo več, kot marsikatera sodobna dobrina tu v dolini. Slovenska planinska transverzala vse tam od zelenega Pohorja pa tja doli do toplega Ankarana je že zdavnaj za njim. Kljub temu da so mu všeč vse planine, pravi ,da je Robanov kot in pot na Korošico pravzaprav še vedno nekaj najlepšega, nepozabnega, kar pusti človeku vtise, ki se mu globoko zarišejo v spomin. Kdor je enkrat užil te lepote, se bo še in še vračal v objem skalnatih tisočakov.

Ko takole besedujeva o planinah, gorah, izletih in sprehodih po samotnih gorskih poteh, mi z veseljem razlaga, da se mladi vse bolj navdušujejo za planinarjenje, da je to razveseljivo, saj kdor ljubi gore in njih lepote, ne more biti slab človek. In mladi niso slabi, slabe jih naredi okolje, zato je na društvih tem večja odgovornost, da jih pritegnejo čimveč v svoje vrste, da bo vedno več takih, ki jim bo naš gorski svet pomenil bistveno dopolnilo sodobnega, s tempom napolnjenega vsakdana.

Skromen človek je, nima posebnih želja. Huduje se, ker mu manjka nadomestnih delov in ne more opravljati obrti tako, kot bi si to želel. Bo že bolje, pristavi in zopet steče beseda o planinah.

Golte?? O, da nekoč, no tudi danes so lepe, samo prevelik živžav je tam gori, to ni za planinca, ki išče mir in samoto. To je turizem, nekaj sodobnega mora biti, za planince ostaja še vedno dovolj gorske samote in skritih lepot.

Tik, tak, tik, tak se oglašajo ure, kot da merijo tisočere korake enakomerne hoje Martinovih gorskih pohodov. Še bo hodil, dokler bo zmogel, še organiziral izlete in še bo vabil mlade, da bodo iz zadimljenih prostorov in prašnih ulic stopili po mirnih poteh stoterih gorskih vršacev . . .

Brez gora, brez planin Martin ne more, kot ne more brez svojih in tujih ur, ki tiktakajo in mu odmerjajo prisluženi kruh.

B. STRMČNIK

intervju

Čimveč sodobnih kmetij

ERNEST ERMENC, dipl. ing. agronomije, dela na področju kmetijstva v mozirski občini že okroglih petnajst let. Rodil se je pred 45 leti na Ljubnem, v Gornji Savinjski dolini, direktor Zgornjesavinjske kmetijske zadruge pa je pet let. Je poročen in ima troje otrok, dva sina in hčer, žena pa je zaposlena na mozirski šoli. Veliki uspehi, ki jih v mozirski občini dosegajo v zadnjih letih v kmetijstvu, so bili osrednja tema najinega razgovora.

NOVI TEDNIK: Uspehi, ki ste jih dosegli na področju kmetijstva, so znani daleč naokoli. V čem pravzaprav leži skrivnost doseženih rezultatov?

ERMENC: Osnovni razlog za dosežene uspehe je v tem, da smo k konceptu dolgoročnega razvoja kmetijstva v občini pristopili enotno. Vsi dejavniki, od naše zadruge z njeno strokovno pospeševalno službo, preko občinske skupščine in vseh družbeno političnih organizacij, pa do kmetov, so v celotni akciji, ki še vedno teče, popolnoma enotni. Najprej smo se natančno dogovorili, kaj pravzaprav želimo, nato pa je vsak po svoji plati pristopil k uresničevanju zastavljenih nalog in uspehi niso izostali. Popolna enotnost je prav gotovo tisti bistveni činitelj, ki je povzročil, da se že kažejo prvi rezultati naših prizadevanj.

NOVI TEDNIK: Kaj je bistvo koncepta razvoja kmetijstva v občini? Kakšni so cilji zastavljene politike?

ERMENC: V izhodišče smo postavili povečano kmetijsko oziroma živinorejsko proizvodnjo. Na tej osnovi smo pristopili k postopnemu specializiranju individualnih kmetijskih proizvajalcev, kajti le specializirana kmetijska proizvodnja omogoča ustrezno mehanizacijo, brez katere pa ni povečane proizvodnje. Sodobni čas in strokovno znanstveni dosežki spodbujajo specializacijo, odliv delovne sile s kmetij pa jo naravnost terja. Specializirana proizvodnja ne zahteva več velike kmečke družine, kajti z mehanizacijo je moč delo opraviti hitreje in popolneje.

NOVI TEDNIK: Koliko je na območju občine že specializiranih kmetij in kakšni so bodoči cilji?

ERMENC: Sodobno urejenih kmetij imamo že preko 200, na mnogih kmetijah pa se nova proizvodnja že uvaja. Na področju živinoreje moramo doseči cilj, da bi proizvodnjo intenzivirali v tolikšni meri, da bo kmet na en hektar krmnih površin redil dve odrasli glavi govedi. Seveda pa si bodo prizadevali, da specializiramo vse kmetije, ki imajo za to osnovne pogoje predvsem zadostno površino obdelovalne zemlje.

NOVI TEDNIK: Kako pa so kmetje sprejeli to preusmeritev, ki je v bistvu popolnoma spremenila njihov način življenja?

ERMENC: Naši kmetje so razgledani ljudje. V zadrugi imamo v okviru strokovno pospeševalne službe dobre strokovnjake, enako tudi pri ustrezni službi občine, ki jim kmetje zaupajo. Ko so se pokazali prvi uspehi modernih kmetij, so hitro sledili tudi drugi. Najvažnejše pri tem pa je zaupanje kmetov. Brez tega ne gre. Dane obljube ne smejo ostati neizpolnjene. Vse, kar kmet proizvede za prodajo, mora biti odkupljeno, to je prvi pogoj!

NOVI TEDNIK: Podobne uspehe bi verjetno lahko dosegli tudi drugod. Toda postavlja se vprašanje štarta, potrebnih investicij. Kako ste to rešili pri vas?

ERMENC: Imamo eno objektivno prednost. To so gozdovi. Toda tudi to ni vse. Zadruga je kmetom oskrbela preko 700 milijonov starih din kreditov. Samo letos smo jih razdelili skoraj 400 milijonov. Mislimo pa, da je potrebno najprej investirati v samo proizvodnjo, šele nato pa omogočiti investicijske kredite. Obratna pot je manj uspešna. Naša hranilno kreditna služba je pri tem odigrala neprecenljivo vlogo, imamo pa dovolj razumevanja tudi pri banki, kar je zelo pomembno.

NOVI TEDNIK: Mnogi so vaše uspehe že označili kot »mozirski kmetijski fenomen«. Ali ta res obstoji?

ERMENC: Prepričan sem, da ne! Uspehi so resda veliki, vsa skrnivnost pa morda poleg povedanega leži v tem, da smo pač prvi pričeli, da smo prvi spoznali, kaj nam je storiti.

NOVI TEDNIK: Znano nam je, da je v naši občini že več sto osebnih avtomobilov v kmečki lasti. Kako gledate na to?

ERMENC: Lepo je biti enak med enakimi. Kmetje si ustvarjajo standard, to pa je na koncu koncev tudi naš cilj. Lepo je priti med naše ljudi in deliti z njimi njihovo zadovoljstvo. Vsak mora uživati rezultate svojega dela, pa tudi kmet. Tudi zanj mora biti standard iz dneva v dan večji in veseli smo, da smo k temu vsaj delček prispevali tudi mi.

NOVI TEDNIK: Poneko so se kmetje pričeli povezovati v razne oblike izven obstoječih zadrug in drugih ustaljenih oblik. Kaj mislite o tem?

ERMENC: Kjer obstoječe organizacije žive in delajo za kmete, le-te nimajo nikakršnih potreb, da bi ustanavljali kaj novega. Tam pa kjer so ostali v svojih prizadevanjih osamljeni, je razumljivo, da so iskali druge oblike. Tudi kmet hoče zaprej, noče več zaostajati. Ob tem pa ne gre tudi za vprašanje samoupravnega povezovanja kmetov, gre za njihovo vključitev v samoupravni mehanizem. Vse to pa predstavlja nekaj več in tisto več mora poleg ostalega kmetu dati tudi njegova zadruga, ki je že zdavnaj izgubila svoje klasične oblike. Saj postaja nekaj povsem drugačnega, kot smo zadrugo pojmovali nekoč.

NOVI TEDNIK: Kaj pa kmečki turizem?

ERMENC: Naš kmet naj si svoj dohodek oblikoval z več virov, med katere štejemo tudi stranske, je eden izmed kmečki turizem. Tu bo potrebno še veliko storiti. Potrebni bodo tudi krediti.

NOVI TEDNIK: Kateri so po vašem mnenju, največji problemi občine?

ERMENC: Dokončna izgradnja oziroma modernizacija cest povečati bo treba obseg predelovalne industrije in osebne dohodke zaposlenih, da bi standard lahko še hitreje naraščal. Hitro je za vse občine!

Razgovor pripravil
BERNI STRMČNIK

Izkopavanja na Celjskem gradu

Pretekli teden je pričel celjski zavod za spomeniško varstvo z drugo fazo raziskovalnih del na celjskem gradu. Kljub številnim študijam se danes ni do kraja jasno, kako se je grad razvijal ter kakšno funkcijo so imele njegove stavbne sestavine v posamičnih zgodovinskih obdobjih. Na zavodu si obetajo, da bodo z novimi odkritji obogatili dosedanje znanje o tem pomembnem srednjeveškem gradu. To znanje pa pri tem uporabili pri analizah, ki naj bi v končni fazi omogočile takšno ureditev objekta, ki bo do njene skrajne možne mere spoštovala njegovo historično pričevalnost, obenem pa omogočila njegovo izrabo v turistične in druge namene.

Razstava v Študijski knjižnici

V Študijski knjižnici je razstava pod naslovom »Delež celjskega okoliša v razvoju slovenskega slovstva«. Razstava je pripravljena zelo premišljeno in strokovno. Delo pri samem izboru ni bilo lahko, saj sama razstavljena dela pričajo o zelo širokem zaledju, iz katerega je pričujoča snov rasla in se razvijala. Če lahko pričnemo pri Antonu Martinu Slomšku in njegovi vzgojni povesti »Blažek in Nežika v nedeljski šoli« pa do Inkretovih esejev o dramah Dominika Smoleta, nam vse to krepko potrjuje prejšnji stavek. Zajeti so seveda vsi ostali avtorji od dr. Vošnjaka, Sketa, Janežiča, Brinarja, Aškerca, Franceta Kidriča, Tominška, Vladimirja Levstika, Herberta Grüna, Frana Roša, Novačana, do Maksa Šnuderla, Anice Černejeve, Jožeta Šmita, Branka Rudolja, Jožeta Toporišiča, Miloša Mikelna, Janeza Žmavca, Vasje Predana in Jureta Kislingerja.

Razstava je postavljena zelo funkcionalno in pregledno. Opravlja pomembno nalogo pri raziskovanju čimbolj jasne slike o nastanku, razvoju in rasti slovenskega slovstva. Bilo bi dobro, ko bi si jo ogledali vsi srednješolci v Celju. Vse priznanje Študijski knjižnici v Celju za tovrstne razstave, za slednjo še posebej!

DRAGO MEDVED

Obrazi še ta mesec

V drugi polovici meseca oktobra bo izšla 5—6 številka Obrazov na 32 straneh. Poleg proze in poezije bo nekaj posebno zanimivih sestavkov, med njimi: O delu celjskega Pokrajinskega muzeja, O konceptualni umetnosti, O umetnosti na križpotju, posebna novost pa bo likovna oprema številke. Gre za delo že znanega slovenskega slikarja in vodjo skupine JUNIJ — Staneta Jagodiča, ki uveljavlja nove oblike humorja in satire, v zadnjem času tudi v opredmeteni obliki.

Konec meseca se bo sestal tudi nov uredniški odbor in začel pripravljati osnutek dela za prihodnje izdajateljsko leto, ki bo že četrto.

dm

Dušan Jovanović: Norci

Z drugo premiero je gledališka hiša drzno začela svoj polet, ki ga je Bojan Štih takole opredelil: »Ne obsojajte nas, če bomo drzni v svojem delu, lahko pa nas zapustite takoj, če bomo zadremali v lažnem akademizmu, v ponarejenem humanizmu in prevzetnem elitizmu.«

Dušan Jovanović je dovolj drzen avtor, da lahko izzove publiko za ali proti. Sodi v tisto generacijo, ki se je rodila o letu napada na Poljsko in spoznavala povojni svet še z otroškimi očmi. Zato se to naše življenje v Norcih dviga kot iz nadrealnega podzavestnega sveta. V njej ni Ideologij, Zgodovine, Domovine in razreda z veliko začetnico, svet vidimo kot v ptičji perspektivi, človeka kot prerivajoči se klobčič telesa. Človek je bitje, ki se ga polaščata ideologija in vulgarni aktivizem, zdaj ga vržeta sem, zdaj tja, vedno pa ostaja opeharjen v svoji polčloveški bestialnosti.

Drama je utopija, komedijantska komedija in burka hkrati s songom kot vezjo med posameznimi nastopi. Čas je sedanji, oblast samoupravljavska, družba požrešno potrošniška, revolucija, ki nastopi v umazani delovni obleki, pa delo norcev. Revolucija je lahko kadarkoli in katerakoli, hkrati pa je upor zaradi napak potrošniške družbe. Je totalna in radikalna, saj je treba obsoditi kar 94 % družbe. Zmaga in sodba sta že na vidiku, tedaj pa se uveljavi kontrarevolucija. Ta razglasi, da so revolucijo zatrle redne vojaške enote, saj so jo vodili norci, pobegli iz norišnice. Sledita še obračun med zapeljanimi udeleženci revolucije in razglas progandistov o idejno urejeni družbi: svet bo slonel na kazniliškem sistemu, le tako bo mogoče izvesti pravo enakost in pravo pravičnost. Propaganda je še birokratska, planska in utopična, zato v drami deluje že anahronistično. Konec je optimističen, rešitev bodo prinesli otroci, ki jih personificira Janezek. Vso ostalo pa ostaja odprto, zato nas igra pušča hladne.

Vsebina je dokaj zapletena. Prizorišče je hiša trdega Gospodarja, bivšega mobiliziranega belogardista, potem garača v Stuttgartu, sedaj povratnika. Udeleženci revolucije in njeni sodobniki so: sedem norcev, ki nastopajo kot rugbyjsko športno društvo, Aktivistka, študentka Manca, štirje mobilizirani študentje in potrošnik Karel z ženo Debelo in prijateljico Drugo, dva brivca, natakar, učitelj, miličnik, Janezek in propagandistov glas v zvočniku.

Režiser je Zvone Šedlbauer. Štiriindvajsetčlanski gledališki team se je dobro ujemal. Napetost igre ni popuščala, niti ni bila prevelika. Songi so prijetno sproščali gledalčevo napetost. Odpadle bi lahko aluzije na partizansko ljudsko pesem in umetno pesem, saj z njo ni bil povezan le vulgarni aktivizem, ampak tudi trezna hotenja zrelih in poštenih ljudi. Govorica boja je le malo bolj trda kot govorica kulture.

Igralci so svoje delo pošteno opravili. Nastopali so: Metoda Zorčičeva, Božo Sprajc, Branko Gruber, Karel Brišnik, Ivo Ban, Stanko Potisk, Jana Šmidova, Jože Pristov, Borut Alujevič, Bruno Vodopivec, Mija Mencejeva, Anica Kumrova, Marjan Dolinar, Marko Simčič, Janez Bermež, Sandi Krošel, Marjanca Krošlova, Ljerka Belakova, Bogomir Veras, Štefan Volf in Janezek. Predolga vrsta za podrobno ocenjevanje! Omenim naj le Janeza Bermeža v vlogi potrošnika Karla. Njegove zadnje vloge kažejo, da vse bolj zori, od moške zunanje igre prehaja k poglobljeni notranji interpretaciji. Ob njem nas je prevzela tudi Gruberjeva in Potiskova igra.

Dramaturško je predstavo pripravil Igor Lampret, scena je delo Cvete Stepančičeve, kostume je oblikovala Alenka Bartlova, glasbo je vodil Jani Golob, izvedli pa so jo Mladi levi.

Delo je uspelo v toliko, v kolikor je prisililo gledalce k razmišljanju in opredeljevanju. Starejša in srednja generacija bo našla v igri tudi precej miselno površnega in nedovršenega. Tak je tudi dramaturški koncept. Odsotnost estetskega in etičnih elementov izvira iz filozofskega koncepta.

JANEZ ERKLAVEC

Iz dnevnika SLG Celje

4.

V želji, da bi se gledališče čimbolj približalo šoli, je Slavistično društvo prejšnji teden organiziralo posvetovanje v gimnaziji. Tema pogovora: gledališče, šola, vzgoja. Upravnik in umetniški vodja gledališča Bojan Štih je govoril o letošnjem repertoarju, o lanskoletni umetniški bilanci, posebej pa smo se ustavili ob programiranju repertoarja za prihodnjo sezono. Da bi se gledališče še bolj odprlo svoji publiki, bo osnutek okvirnega repertoarja predložen šolam, tako da bodo upoštevani tudi njihovi predlogi. Posebej je bila beseda tudi o vsakoletnem uprizarjanju domačih in tujih klasikov (od domačih letos Levstikov Tugomer), na katere lahko zlasti zgodovinarji in slavisti navežejo in razširjajo svoja predavanja na širše literarno-zgodovinsko obdobje.

Prvi premieri sta za nami. Ne glede na divergence, ki so se ob burnih aplavzih (namenjenih igri) pojavile na drugi premieri, lahko zapišemo mnenja mnogih gledalcev, ki jih je presenetila naslednja ugotovitev: presenečenje, da zmore celjski ansambel v tako kratkem časovnem razmaku uprizoriti dvoje del, ki izhajata iz dveh popolnoma različnih gledaliških konceptov, presenečenje nad igralcem, ki zmore na onem večeru visoko stilno igro, na drugem pa totalno gledališče. Ali ni v tem odkritju bistvo pravega igralstva, gledališča, ki je živo, odprto gledališče, ki nenehno išče in se obnavlja, ki ne zamira v meščanskem samozadovoljstvu in ugodju estetiziranja vsega, kar nas v življenju obdaja.

Še zadnja vest: 20. oktobra bomo gostovali z UMOROM V KATEDRALI v cerkvi kostanjeviškega samostana v okviru XVI. prireditev Dolenjskega kulturnega festivala in v počastitev tamkajšnjega krajevnega praznika. Dva dneva zatem pa se bomo z istim delom udeležili Borštnikovega srečanja v Mariboru.

J. Ž.

Svetinski spomenik obnavljajo

Pri obnovitvenih delih na kulturnem spomeniku — taborni cerkvi na Svetini je ekipa restavratorjev prav te dni končala z deli pri rekonstrukciji prvotne poslikave kamnitih členov, slavoloka in okenskih okvirov. Prostor, ki so ga pred kratkim ometali z apnenim, v gotski tehniki glajenim ometom, je tako dobil tudi svoje barvno dopolnilo. Starodavni mojster, ki si je pred skoraj petimi stoletji zamislil podobo tega velikopoteznega objekta, je s poslikavo kamnitih arhitekturnih členov hotel ponazoriti členovito rast v višino, hotel je, da bi poslikani kamniti členi delovali na gledalca kot nosilni statični elementi, ki ne samo optično marveč tudi dejansko razbremenjujejo steno in dajejo celotni arhitekturi mogočen vzgon. Tako je funkcija kamnitih členov, ki so jo poslikave preteklih obdobij povsem zabrisale, po zadnjih restavracijskih posegih spet prišla za oko do polne veljave.

V Velenju — nova knjižnica

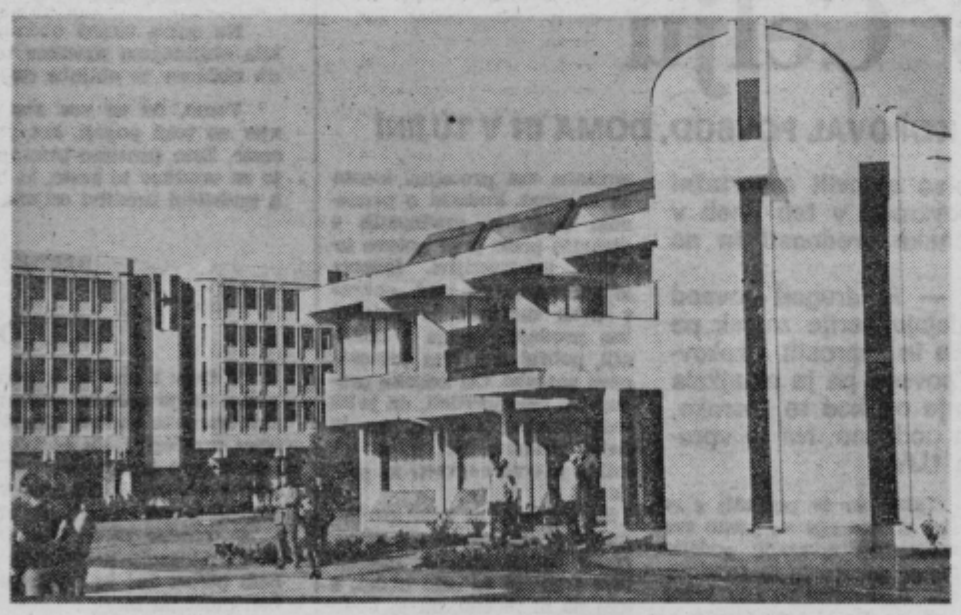

Za praznik velenjske občine je središče Šaleške doline, Velenje, dobilo tudi novo knjižnico. Stoji poleg veličastnega kulturnega doma na Titovem trgu. V njej je svoj prostor dobila občinska matična knjižnica, začasno pa tudi »Foitova zbirka«. Gre za eksponate črnskih ljudstev, ki jih je pred kratkim umrli František Foit podaril Sloveniji oziroma Velenju.

Apollonio Zvest v Likovnem salonu

V Likovnem salonu razstavlja grafike Zvest Apollonio. To je za Celje prijeten kulturni dogodek, saj so dela, ki jih avtor razstavlja, nedvoumen dokaz o izpovednosti, ki je poslanstvo protesta. Mojster grafike je svoj ciklus razpel v zaključeno celoto, saj so dela iz zgodnjega obdobja z novimi le dopolnjevanje z nekoliko sarkazma in ironije. S tem potrjuje svoj odnos do industrializacije. In seveda do vsega tistega, kar le ta nosi s sabo.

Kulturni mozaik

Orožnova zgodovina pred izidom

V celjski tiskarni so pričeli s tiskanjem prve knjige Zgodovine Celja, katere avtor je znani in neumorni celjski zgodovinar profesor Janko Orožen. Knjiga bo štela okoli 600 strani in bo tudi bogato ilustrirana. Tako bo Celje po dolgih desetletjih spet dobilo knjigo, ki bo strnjeno prikazovala najpomembnejše dogodke iz njegove starodavne zgodovine, od prvih začetkov v pradavnini preko antične Celeie do obdobja, ki mu je dala pečat mogočna dinastija celjskih grofov. Knjiga pa je hkrati sinteza avtorjevega življenjskega dela, saj se je Janko Orožen, ki je bil zaradi svojih posebnih zaslug na področju raziskovanja domače zgodovine pred časom imenovan za častnega občana, vse svoje življenje ukvarjal s problemi celjske preteklosti. Po Andreasu Gubu, ki je leta 1909 prvič sintetično obdelal celjsko zgodovino, bo to prvi celovito zastavljeni tekst, ki bo predstavil materialno dediščino preteklih dob, prav tako pa tudi dogodke, ki so oblikovali njegovo podobo.

Razvalina življenja na Šmarskem odru

Po dolgem kulturnem zatišju so se Šmarčani zbudili in pripravili Finžgarjevo Razvalino življenja, ki je bila izredno dobro obiskana. Predstavo so naštudirali člani kulturno umetniškega društva Šmarje pri Jelšah. Glede na izredno velik obisk Šmarčani pričakujejo, da bodo mladi igralci čez zimsko sezono še kaj pripravili, saj je bila Razvalina življenja po dolgih letih prva igra, ki so jo videli.

Milenko Strašek

Lutrova klet za kulturne prireditve

Sklep o nadaljevanju del v znameniti Lutrovi kleti v Sevnici, ki se je po odkritju znamenitih renesančnih slikarij uvrstila v zadnjem času med naše najpomembnejše kulturne spomenike, je v javnosti naletel na veliko odobravanje. V komisiji, ki je razpravljala o nadaljnjih obnovitvenih posegih, so poleg domačinov sodelovali tudi ugledni strokovnjaki spomeniške službe iz republiškega in celjskega zavoda. Dogovorili so se, da bodo še letošnjo jesen v kleti uredili opečni tlak, razen tega pa bodo do kraja ometali še vedno odprte stene. V tla bodo montirali številne vtičnice za električno napeljavo, ki bodo omogočile vsestransko uporabo prostora. Želijo namreč, da bi ta čudovita, z renesančnimi freskami okrašena dvorana, služila v prihodnje za vse vrste komornih kulturnih prireditev od koncertov in recitalov do nastopov manjših gledaliških ansamblov, saj so prav tak prostor v Sevnici že dolgo pogrešali.

Celjanke kremenite

»Celjanke kremenite, le stopimo v korak, da zdaj proslavimo, prvenstvo še enkrat. Čez gore polja po svetu naj doni, da prvakinje Jugoslavije zdaj smo zopet me!« je zapela skupina deklet, ko se je vrnila v Celje z novico, da je v Sarajevu po vseh peripetijah osvojila naslov ekipnega prvaka SFRJ!

Jure Kislinger, predsednik AD Kladivar: »Uspeh je rezultat večletnega dela tako Poldke in Majeka Kopitarja kot vseh ostalih trenerjev z novo generacijo atletinj, ki je prav z zadnjim uspehom napovedala renesanso celjske ženske atletike!«

Nataša Urbančič, Olga Logar in Metoda Kastelic so edine tekmovalke, ki so sodelovale pri osvojitvi zadnjega ekipnega naslova leta 1962 v Zagrebu!

Ekipo je sestavljalo 10 mladink in 7 članic!

Predsednica skupščine občine Celje Olga Vrabič pripravlja sprejem za članice zmagovalne ekipe!

Pa še naj kdo reče, da Celjanke niso »fejst« punce. Pa še kremenite so. Čisto zares in to po zadnjem uspehu v Sarajevu, ki je bil krona dolgoletnih naporov, da bi v Celju dobil novo mlado in močno žensko ekipo. Trenerji so izbirali po raznih šolskih tekmovanjih, trenirali, preizkušali, iskali. Najbolj nadarjene so morale trenirati tudi po nekajkrat na teden Brez treninga ne gre in uspehi so le želje!

Poldka Kopitarjeva, ki je bila sama nekoč atletinja in se je takorekoč rodila na stadionu in tam tudi živi, je poskušala na vse načine, da bi ponovno dobila takšno ekipo ki bi bila v stanju premagati vse ekipe v Jugoslaviji. Tekmovalkam so pripravili celo vrsto tekmovanj. Vsako leto Skoraj iz dneva v dan, če zraven prištejemo še treninge. Nekaj jih je popustilo ostale so vztrajale in uspele. Jure Kislinger, predsednik AD Kladivar pravi, da letošnje leto pomeni novo prelomnico v razvoju celjske ženske atletike. Pomeni prvi cilj, ki so si ga zastavili pred leti, morda tam po letu 1962, ko so zadnjič osvojili naslov ekipnega prvaka med članicami. Zdaj morajo mozaik — sestavljen v nekaj letih — dopolnjevati, da bo vso svojo lepoto dosegel v naslednjih letih. »Problem je samo v tem, da bi uspeli vse atletinje obdržati skupaj, potem bo že šlo,« pravi Jure Kislinger.

Dekleta so bila v Sarajevu najprej razočarana, potem pa vesela, saj so upravičeno osvojila prvo mesto. Uspeh sta dosegli dve generaciji: članice in mladinke. Prav uspeh v Sarajevu jih je združil v čvrst kolektiv za katerega lahko verjamemo, da bo ob pomoči trenerjev in vodstva Kladivarja dosegel še več.

Zdaj pričakujejo zmagovalno zastavo iz Sarajeva. Zastavo, ki jih bo vodila k novih uspehom. Takrat, ko bo zastava »pripotovala« v Celje, bo veselo. Sprejela jih bo tudi predsednica Skupščine občine Celje Olga Vrabič in še enkrat bomo lahko slišali himno mladih prvakinj: »Celjanke kremenite le stopimo v korak, da zdaj proslavimo prvenstvo še enkrat . . .«

T. VRABL

»Najhujše je za nami,« pravijo dekleta po osvojenem naslovu državnih ekipnih prvakinj v Sarajevu. »V jesenskem obdobju se bomo malce odpočile od neštetih napornih tekmovanj, potem pa ponovno priprave za novo sezono od katere pričakujemo še več, kot smo v letošnji dosegle.«

V ŠESTIH KOVČKIH ZNAMK ZA 60.000 ND, DOMA PA ŠE ZA 2 MILIJONA ND

Reški preprodajalec prijet v Celju

TRIKRATNI INŽENIR PRODAJAL IN KUPOVAL POVSOD, DOMA IN V TUJINI

26. avgusta smo v 33. številki našega časopisa objavili reportažni zapis pod naslovom »Znamke, znamkice«, ki je povzročil v teh dneh v Celju pravo malo senzacijo, saj posega v milijonske vrednosti in na področje mednarodne trgovine.

V raznih turističnih uradih — Kompas Celje — in drugod povsod v Sloveniji in zunaj njenih meja, že dalj časa prodajajo serije znamk po izredno nizki ceni. Zasumili smo, da nekaj ni v redu in zaprosili strokovnjake, da znamke pregledajo. Bile so sicer v redu, povsod pa je manjkala znamka najvišje vrednosti. Ostalo pa je še vprašanje od kod te znamke, kdo jih kupuje in prodaja, je to legalna trgovina in podobno. Na to vprašanje so pred dnevi odgovorili kriminalisti celjske UJV.

Pravzaprav je čudno, da je celjska UJV odkrila celotno zadevo s trikratnim inženirjem 51-letnim Nikolo JELČIČEM z Reke — sam je povedal, da je diplomiral kemijo, metalurgijo in ekonomijo — saj je mnogo mest, kjer je prodajal znamke mnogo bliže izvoru prodaje. Toda, zgodi se, Celjani so bili pač uspešni.

Prijeli so ga v petek popoldne, ko je pobiral izkupiček od prodanih znamk. Pri osebnem pregledu so ugotovili, da je imel v aktovki približno 4 milijone starih dinarjev, v žepih pa nekaj malega, kot je sam dejal. Tisto nekaj malega je bil peti milijonček. Dva od teh petih sta bila v tuji valuti. Inž. Jelčič je preiskovalcem zatrjeval, da ima dovoljenje za prodajo znamk. Povedal ze, da jih kupuje v Švici, Italiji in celo v ZDA, nato pa jih konfekcionira ter komisijsko prodaja po turističnih uradih širom Slovenije in Dalmacije. Konfekcioniranje pomeni, da da jih je nalepil na posebne kartončke, te pa prelepil s tankim papirjem. Izdelek je bil gotov in namenjen prodaji. Izjavil je, da ima več deviznih računov v tujini, ker je pač tam prodajal tudi naše znamke. Samo lansko leto je imel v Sloveniji čez 30 milijonov SD prometa.

Baje ima tudi njegov sin podobno trgovino urejeno preko meje, v Trstu. Inž. Jelčič je neprestano zatrjeval, da ima dovoljenje za takšno prodajo in predlagal, da povrne stroške kriminalistu, ki bi z njim potoval v Reko, da se sam prepriča. Toda, Celjani so naredili drugače.

Takoj so se povezali z reško službo uprave javne varnosti, jim sporočili podatke ter se dogovorili za sodelovanje. Ugotovitve so bile presenetljive. Reški preiskovalci so pri inženirju doma odkrili za 200 milijonov stari dinarjev zalog v znamkah. V Celju je imel šest kovčkov, polnih znamk. Sam jih je ocenil na vrednost šest milijonov, verjetno so pa vredne še veliko več.

Na vprašanje o dovoljenju za prodajo in nakupovanje znamk, so Rečani odgovorili negativno. Potrdili pa so, da ima inž. Jelčič dovoljenje za izdelavo že omenjenih kartončkov, kar pa je vsekakor bistvena razlika. Razumljivo je, da so ves najden material in seveda tudi denar zasegli. Zaplenili so tudi kartice, na katerih je imel Jelčič točno zapisana vsa prodajna mesta in količine. Podatki o prodanem blagu in vrednostih v dinarjih bodo prav gotovo izredno presenetljivi. Inženir je bil stalno na poti, enkrat v dveh mesecih je obiskal vsa prodajna mesta v Sloveniji, pobral denar in prinesel nove znamke. Od celjske prodajalke smo izvedeli, da je bil tudi izredno posiljen, ko je dajal znamke, češ, toliko in toliko m o r a t e vzeti in prodati.

Za kaj prav za zrav gre?

Res je, da smo v mednarodni delitvi dela in mednaroni trgovini še zelo ubogi, s tem pa ni rečeno, da jo bodo vodili posamezniki zaradi velikih dobičkov za svoj globok žep.

S primerom inž. Nikole Jelčiča gre za vprašanje nedovoljene trgovine, za nakup znamk v večjem obsegu z očitnim namenom preprodavanja, gre za devizne in carinske prekrške, saj je očitno, da na carini ni prijavljal resničnih količin prenesenega blaga. Kakšne dobičke — verjetno so bili izredni — je imel pri tem poslu, lahko zasedaj samo še ugibamo.

Na to bo odgovorila nadaljnja preiskava Celjanov in Rečanov, vsekakor pa bo material dobil javni tožilec. Jelčiča niso priprli.Milan Seničar

pisma bralcev

PREDLOGI

Zadnje čase z veseljem sprejemam vaš časopis, saj ste ga zelo popestrili. Zelo me veseli, da ste uvedli razne nove rubrike. Posebno se veselim nove rubrike o težavah in problemih ljudi, samo zanima me, ali bo moral bralec odgovor plačati.

Jaz predlagam naslove: Naši problemi, Naš XX, Rešimo težave itd.

Lep pozdrav in veliko uspeha.

Marta Golob

ODGOVOR: Hvala, ker ste se potrudili. Naslov nove rubrike v slogu zaupnih pomenkov smo že izbrali. Odgovori so seveda brezplačni. Tednik pa bo še boljši. Boste videli.

SPOMINI NA DVOJČKE

Sem redna bralka vašega lista, ki mi je zelo všeč. Všeč mi je zaradi tega, ker najdem v vašem listu še najpodrobnejše novice o Savinjski dolini. Zelo všeč mi je bila nekdanja anketa o iskanju najpodobnejših dvojčkov, zato želim, da bi še v prihodnje organizirali kakšno anketo — zlasti o mladini.

Potočnik Vilma

ODGOVOR: Že razmišljamo. Se bo zgodilo.

PRESTAR IN PREGRD

Dne 29. avgusta letos je priredila osnovna organizacija vojaških vojnih invalidov Vojnik »izlet«.

Ker sva se z ženo vsako leto udeležila izleta, bodisi tu ali pri upokojencih, sem se zanimal zanj in vprašal tajnika, ki je bil organizator, za datum izleta. Zvedel sem in plačal pravočasno.

Za organizacijo je prijavljence zbiral tukajšnji pismonoša Rebevšek Ivan. Tik pred izletom mi je vrnil denar, češ da je avtobus že poln. Po drugi strani pa sem zvedel, kar tudi drži, da so organizatorji in njihov ožji odbor rekli, da sva prestara in pregrda. Z ženo seveda.

In to me boli, toliko bolj, ker sem izpostavljal življenje v partizanih, postal invalid, zdaj sem pa pozabljen, takorekoč nič vreden, »prestar in pregrd«.

Na izlet so šli tudi nečlani, kar je toliko bolj žalostno.

Marsikaj bi se dalo napisati, najbrž pa bom tudi tu razočaran.

Vse bi povedal novinarju, če bi imel čas priti do njega.

Krajnc Luka, Vojnik

TEŽAVE Z ONESNAŽENJEM ZRAKA

Občani, ki prebivamo ob cesti od Teharja do hudinjskega mostu, smo prikrajšani za normalne življenjske pogoje.

Zaradi gostega in težkega prometa (tu je speljan obvoz za vsa težka motorna vozila) se na tem področju ves dan dvigajo oblaki cestnega prahu, oziroma se prah sploh ne poleže. Posebno prizadeto pa je območje, kjer poleg navedenega odvažajo še za Cinkarno leš in pirit in se tu vrstijo tovornjaki od jutra do večera. Popolnoma nam je onemogočeno zračenje stanovanj, sušenje perila ali opravljanje kakršnegakoli dela na prostem.

Na enem izmed občnih zborov tega območja nam je bila obljubljena ureditev te ceste, toda na žalost prizadetih občanov te obljube do danes še ni nihče izpolnil.

Vemo, da se ves svet bori proti onesnaženju zraka, kjer so težji pogoji, kot pa ureditev teh dveh kilometrov ceste. Zato prosimo pristojne organe, da čimprej poskrbijo za ureditev te ceste, ki bi hkrati mnogo doprinesla tudi k turistični ureditvi celjske periferije.

V imenu prizadetih občanov
Simončič Jelka, Bukovžlak 97, Teharje

MOSTOVA SMRTI

V Delu z dne 28. 9. pod naslovom »Mostova smrti« beremo, da je svet za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve skupščine občine Celje sklenil skupščini predlagati, da se takoj zapre brv v Polulah. S takim reševanjem tega že več let tako perečega problema se prizadeti občani, ki imamo svoje otroke v šoli na Polulah, res ne moremo strinjati. Več let nam že obljubljajo nov most, vendar se do danes še ni prav nič naredilo. Starši ob vsaki malo večji vodi s strahom gledamo, ko hodijo naši otroci čez to preperelo brv. Denarja za ta prepotreben most pa ni.

Pri tem pa se najde denar za volitve raznih lepotic in dragih festivalov. Torej za luksuz. Čas bi že bil, da bi odgovorni končno začeli reševati ta problem. Ne z zaporo, temveč z gradnjo novega mostu, ki povezuje naselje Polule—Zagrad—Pečovnik.

Angela Tratnik, Zagrad 62, Celje

PISALI SO NAM ŠE

Pisali so nam še: Marica Romih iz Pristave in Dvorjak Mitica iz Vitanja o Nagradnem globusu, delavec iz Žične o premajhnih osebnih dohodkih vratarjev v Žični, Seme Ivan z Vrha (pošta Laško) pa se na nas huduje, ker nismo stalno objavljali televizijskega in radijskega programa. No, sedaj smo tudi to uredili.

Dragi bralci, oglasite se še. Napišite tudi, kaj menite o posameznih sestavkih.

Vaš urednik

NEPOZABNA NOČ MED ZADREČKIMI POLHARJI

Durla se je ujela

Menda nisem edini, ki sem bil do nedavna prepričan, da je polharjenje zgolj dolenjska posebnost. Pa temu ni tako. Že stoletna tradicija lova na polhe obstaja tudi v dolini reke Drete v mozirski občini. Obronki Menine, pod Malo pečjo, povsod, kjer je dosti bukovine, se jeseni pode po drevju polhi in nabirajo zalogo za dolgo zimo. Kar veliko jih je in tudi strastnih polharjev ne manjka, ki se v septembru podajajo na nočne pohode po strmih bregeh ondotnih hribov.
Bil sem med njimi eno samo noč in marsikaj zanimivega se je zvedelo. Savinjčani love polhe na svojstven način, drugače kot na dolenjskem. Love jih na tleh in ne na vejevju. Lov je bil še kar uspešen — 14 polhov v naši skupini in 13 pri sosedih.

NASTAVLJANJE PASTI

Zbrali smo se pri kmetu Ivanu Bidru, v Šmartnem, ki je menda eden najstarejših in najbolj izkušenih polharjev daleč naokoli. S ponosom nam je pokazal polhovko, toplo pokrivalo, skrojeno iz polhovega krzna, ki mu jo je sešil krznar v Celju. Kar 42 polhov, starcev, je potrebnih zanjo.

Takole je Hubert podržal pred objektiv fotografskega aparata ulov ene noči. 14 polhov s košatimi in kot puh mehkimi kožuščki.

Kolona avtomobilov se je pognala po ovinkasti gozdni cesti v hrib, ko je sonce stalo še visoko na nebu. Pasti je potrebno nastaviti še za dne. Bider, Tone, Ferenc, Marjan in še mnogi drugi, ki so bili z nami, so že od prejšnjega lova vedeli, kje imajo polni svoja podzemska bivališča — povšine, kot jih domačini imenujejo. Nad luknjo nastavijo leseno past, ki ima v dnu posebno odprtino ter manjšo loputko, ki je povezana preko vzvoda s pokrovom, na katerega naložе kamenje. Ko polh prileze iz luknje, sproži rahlo nastavljen vzvod in pokrov se podere nanj. Za pokrovom pritrde palico, na palico pa obesijo zvonček, ki zacinglja, ko se je sprožila past.

Izkušene roke starih in tudi mladih polharjev skrbno postavljajo pasti, drugi pa si dajo opravka z ognjem, ki bo dajal svetlobo, pa tudi zajca je treba speči na ražnju. Prinesel ga je Tone. Pasti so postavljene, Ferenc je stlačil zajca na raženj, družba pa je posedla okoli ognja, ki je veselo zaplapolal...

ZVONČKI ZVONIJO

Ferdo, ki se je družbi pridružil kasneje, je privlekel iz nahrbtnika zajeten kos pujska, nekdo je dodal domačega kruha, pa še vino in pivo in kmalu je bilo dobre volje na pretek.

»Tiho, sedaj se bo pričelo,« de Bider. Imel je prav. Zazvonil je prvi zvonček in z žepnimi baterijami v rokah smo se kot za stavo na tekmi pognali v smeri zvonkljanja, kjer se je ravnokar ujel prvi polh. Bila je durla, samičko kličejo tako, in še živa povrhu. Ujelo jo je za košat rep in kmalu je rajžala iz roke v roke.

»Le podrži durlo, pa pazi, da te ne ogrize,« mi reče Marjan. Pa nisem bil nad tem nič kaj navdušen. Komaj smo dobro posedli, že se je oglasil drugi zvonček. Bolj ko so zvonili mahni zvonovi, bolj glasna je postajala družba, vino in pivo sta seveda opravila svoje.

»Hubert, ne sučí zajca vedno samo na levo stran, saj bo še omotičen postal,« de Ferdo, ki je malo pred tem še povedal štorijo starega polharja, ki je neko soboto vso noč polhe lovil, v nedeljo zjutraj pa ga je neusmiljena žena še k maši napodila. Nič čudnega, če je po prečuti noči možakar v cerkveni klopi sladko zaspal, ko se naenkrat oglasi ministrantov zvonček, ki je pozvonil k povzdigovanju. Pa plane možak iz klopi in zavpije: »Ujel se je...!« Začudeni verniki pa nič, le malce po strani so ga gledali.

ZAJEC ZA VSE...

Pozvanjajo zvončki pri ognju pa sediva z Bidrom, ki mi pripoveduje, kako je bilo nekoč. Mirneje je bilo, pa tudi viharno. Nikoli ne bo pozabil 28. oktobra leta 1942, ko je tako, kot mi tokrat, bil je sam, ravno v teh gozdovih lovil polhe. Zvonili so zvončki, znašal je polhe, ko so se naenkrat oglasili rafali in rezko pretrgali nočno tišino zadrečkih gozdov. Nemci. Hudič jih poberi! Zamaknil se je med skalovje, v mislih prosil polhe naj ostanejo v luknjah, da ga zvončkljanje ne bo izdalo. Ubogali so, ker se je oglasila sova, te pa se polhi še in še boje... Da, da, drugače je bilo včasih!

IVAN BIDER iz Šmartnega nastavlja past. Že dolga leta lovi polhe in ne kani tega še kmalu opustiti...

Zajec je pečen in kljub temu, da je bil majhen, ga je bilo za vse dovolj. Morda je k temu malo pripomogel tudi Ferenc s česnom in poprom, ki ga na pečenem zajcu ni manjkalo. Kljub temu je jed teknila, ko smo ob soju ognja, gori visoko pod Malo pečjo, končavali pozno v noč polharski lov.

Če so imeli nekateri s hojo navhrib, v temni noči težave, ko se je še luna skrila, je bil njihov problem, zakaj so pa premalo pijače drugim odstopili... Ob soju avtomobilskih reflektorjev mi je Bider odrl zajetnega starca, da naj si ga spečem doma, mi je rekel. Ni kaj reči, resnično je to specialiteta, čeprav se je tudi meni skoraj tako godilo kot njemu samemu, ko mu je menda nekoč žena rekla: ali ona ali pa polhi, piskrov za peko, pa da sploh ne da. No, kljub temu sem ga spekel in pečen je imel samo eno veliko napako: premalo ga je bilo...

Polharjenje je strast. Kdor to okusi enkrat, bo drugič težko odrekel vabilo. Potrebno pa je tudi znanje, še več pa potrpljenja. Še zlasti, če ste si zadali za cilj, da boste iz krzna poklonili svoji ženi plašč. Sicer pa potrpljenja je treba, pa se vse doseže...

Nepozabna noč je bila to. Lepo doživetje, ki bi enakega kar težko našli. Hvala za povabilo, Zadrečki polharji, pa na svidenje prihodnje leto osorej. Zajca bom takrat prisegel jaz!

Tekst in slike:
Berni Strmčnik

Dul, dul, dul teče, sladko vince virštanjsko

O čedalje večji družabni vlogi trgatve v slovenskem svetu ne bi govoril. To tako ali tako ve vsak Slovenec, vemo pa tudi, da marsikdo pride k staršem takrat, ko je grozdje sposobno za v usta, čeprav ga prej celo leto ni bilo. Ob takšnih prilikah pride naš Slovenec v vinograd, se prijazno pozdravlja s sosedi, z mamico in očetom ter še s kom, ki je z njim trgal hlače po ljudski šoli ali na gmajni. Natovorjen je s košarami, nahrbtniki in s podobno šaro. Ko pade noč na vinograde, naš Slovenec odrine. Z avtom ali brez njega, vsekakor pa obložen kot dalmatinska mula. Spotoma preklinja slabe ceste.

Prejšnjo soboto in nedeljo je bila v Virštanju trgatev. Tam sem bil tudi jaz, ki pa oprostite, pridem večkrat na ta konec in ne samo takrat, kadar teče mošt. Ko smo vozili proti Dobležičam, ki so v neposredni bližini osrednjega dela virštanjskih goric, sem se, kakor vsako leto, znova začudil, koliko je Kozjancev po svetu. Avtomobilske oznake so mi plesale v očeh, da sem že imel občutek, da sem kje v kakšnem turističnem središču. Na to bo seveda še treba čakati. Prividi pa tudi niso greh.

Virštanjske gorice so v soboto živele da joj. Skoraj bolj, kot pa takrat, kadar v vinogradih prekopavajo ali kaj podobno. Skoraj bi lahko rekel, da je za vsakim trsom stal en človek. En človek, en grozd. Stopili smo iz avtomobila in se podali v breg, tako strm, da smo si skoraj zgrizli kolena. Jaz stvari poznam in sem bil tiho. Drago pa je na glas premišljeval o težkem poklicu, ki ga mora, siromak, opravljati. No, če me vprašate, zakaj sem bil jaz čisto tiho, potem vam pač lahko povem, da sem skoraj zatrdno upal, da je saj en kozarec lanske starine še ostal za moja od strmine suha usta.

Prišli smo na vrh, tam, kjer imajo gorco Zakoškovi pa Drobnakovi, Romihovi in še kdo. Brentarji so se srečevali tako zelo nitro, da me je bilo strah, da ne bi prišlo do trčenja. Iz vinogradov se je slišal smeh, iz gorc škripanje preš, izpod pip curljanje mošta. Tu in tam si je kdo privoščil vrisk, od sile prevzeten vrisk. Le, zakaj pa ne, dokler teče.

Stopil sem v gorco, Drago za menoj. Zakoškov Toni se je ubadal s prešo, da mu je skoraj dušo iztisnilo, sosed Milan je mlel grozdje, da je kup v velikanski kadi kar vino naraščal. Brentarji so bili v formi. No, saj bi bil tudi jaz, če bi po vsaki brenti dobil kozarček močnega. Sicer pa, vsa čast jim, Tonču in vsem ostalim, pridni pa so bili. Čas je zlato, zlato pa denar. Z denarjem se pa lahko marsikaj naredi. Razumeti morate, da sem bil v virštanjskih goricah službeno. Če ne bi bil, bi najbrž nosil brente. Tako pa sem hip nato skupaj z Dragom držal v roki kozarec starine, ki nama jo je ponudila Zakoškova teta Micka. Zdaj je bil Drago boljše volje in prav je tako. Starina je bila dobra. Draga pa je že zanimalo, kako bo kaj z letošnjim blagoslovom.

»Dobro bo, dobro, samo malo manj od lani. Pa kaj se če, zadovoljni moramo biti s tem, kar je dala narava,« je podučila Draga teta Micka in je bil Drago zadovoljen, sploh še potem, ko je spil še enega.

Ker pač ne gre, da bi človek motil ljudi pri delu, pa naj si bo to še tako prijetno, smo se poslovili, sicer res samo za kratek čas, in se podali k najbližjemu sosedu Ožbeku, ki je hitel, da bi vsaj do večera obral, da ne bi bilo treba naslednji dan. Nedelja je določena za počitek.

»Letos ni veliko, bo pa drugo leto več. Novi nasad je še mlad in nima veliko, čeprav kar lepo kaže,« je dejal Ožbek in že odhitel k preši.

Trdo smo zagrizli v kolena, Drago, njegova voznica in jaz. Grizli smo, kot rečeno, kolena, srečevali berače, poslušali vriske in kar naenkrat je še mene prijelo in sem zavriskal. Imenitno menda res ni bilo, pa so se kljub temu odzvali iz vinogradov. Zažarel sem od neprikritega ponosa.

Pogovarjal sem se s Štrausovimi beračí, z brentarji, na koncu pa še s samim gospodarjem Jankom Štrausom, ki je kar zadovoljen z letino, čeprav ni pozabil pripomniti, da bi lahko bila še boljša. Oh, kaj bi pri nas še lahko bilo boljše, pa ni.

V veliki, novouvejeni gorci smo sedli za mizo. Janko je prinesel majoliko, starino še ima, ne sicer veliko, pač pa le za prvo silo.

»Rad bi obnovil tale vinograd, samo ne vem, kdaj bo prišel tisti denar. Mi vsi tukaj v Virštanju bi morali modernizirati svoje vinograde, zmanjšati proizvodne stroške na minimum, se odločiti samo za nekaj vrst grozdja. To bi se splačalo.«

Ker smo pri Janku spili še premikovca, je šlo navzdol zelo lahko. Pri Zakoškovi gorci se je že oglasila pesem in preglasila škripanje preš in vzdihovanje brentarjev. Toni je zbral svoje fante in domača pesem se je, kot tolikokrat, zoper razlila čez na pol obrane virštanjske vinograde. Tukaj še goje to lepo domačo tradicijo. Narodna pesem se še kdaj oglasi med vinogradi. Stara narodna pesem, tudi tista znana »Čez Pilštanj voda teče, drnule perejo.«

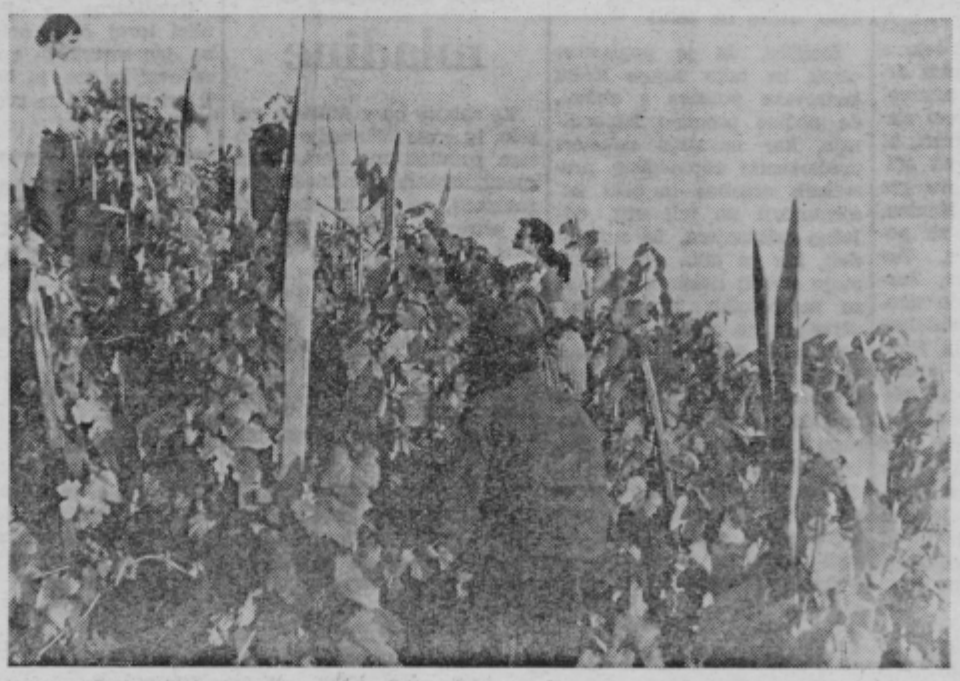

Nisem mogel drugače, res ne in naj mi Drago oprosti: šel sem med fante in z njimi zapel. Ne vem kako jim ni bilo pomagano, pesem in dobra volja pa je le bila.

Čričke je menda minilo veselje do prepevanja, vsaj jaz jih nisem slišal, pa tudi klopotci se niso oglasili, ko smo se vračali. Za nami je vrelo veselo virštanjsko življenje.

Vrisk je prepáral nebo, močno in gotovo, kakor blisk. Spoznal sem ga. Tako vriska Zakoškov Toni.

MILENKO

mini reportaža

Brajde otroškega veselja

Pretekli petek je bilo plezarjenje v parku vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve v Celju velika moda. Fantiči so si iskali dobra mesta, da bi lahko z višine spremljali prvič prirejeno trgatev za naše najmlajše. Odlično zamisel sta pripravila Društvo prijateljev mladine z Otoka in vzgojno varstvena ustanova Anice Černejeve.

Najprej je starše in njihove malčke pozdravilo zlato žareče listje z dreves, nato prijaznost »tuvaršic«, ki so pripenjale usnjene značke, izdelke malih »čižlekov«.

Kar naenkrat so otroci skrivnostno izginili v stavbo. A ne za dolgo. Kmalu so se vrnili z belimi vetrnicami, ki so jih izdelali sami. Veselo so mahali v pozdrav in odkorakali na prostor, kjer naj bi sledil program. In res! Pele, plesale so miške in mucke, čebelice in bučke. Vmes je čebelica stekla k mamici po pogum, a se je kmalu vrnila.

»Halo, halo! Prosimo tovarišico Levstikovo, da se zglasi v ustanovi, kjer se Andrejček joka! — Halo, halo —

Žarečih oči in rdečih ličk so otroci pričakali botro Jesen, ki jih je povabila na trgatev in popeljala do bogato obloženih brajd. Otroci so vse skupaj zvedavo ogledovali, potem pa so pričeli obirati. Velikokrat je bila potrebna mamičina pomoč, saj je bil grozd tako visoko, da ga mali kratkohlačnež ni mogel doseči.

»Oči, ali je to grozdje zastonj?« »Je.« »Dobro da vem, kje raste grozdje, pa še plačati ga ni treba. Kar sem ga bo hodila mamica iskat!« Modrovanje malega Matjažka ni ostalo osamljeno.

Otroci so bili proti večeru že utrujeni. Čudno ni, saj so to popoldne toliko doživeli. Najprej nastop, potlej obneznane tetke in na koncu še grozdje zastonj, »na palcah«. Preveč za male glavice, ki so se ob mraku odpravile proti domu. Sladki sok grozdov jim je lepil lička, spanec pa zapiral oči.

Med otroci se vrtela in z njimi sladko grozdje jedla Zdenka Stoparjeva.

PREJELI SMO

Pomanjkanje učiteljev

Naš dnevni tisk skoraj nič ne piše o aktualnem vprašanju — o pomanjkanju učiteljev na podeželskih šolah. Zelo prizadeto bi morali spregovoriti o naslednjem:

Kje so po tolikih reformah v šolstvu učitelji?

Zakaj so kolone razpisov vedno daljše?

Ali bomo morali v šolskem letu 1971-72 nekatere šole zapreti?

Ali tudi za to situacijo ni dejanskih krivcev?

Še in še bi lahko postavljali vprašanja, odgovor pa je po mojem mnenju dokaj preprost. Diktirati naše šolstvo skozi ljubljanska čoala ni samo nesmisel, nepoznavanje razmer, temveč tudi huda krivica, ki se dogaja zopet le otrokom v podeželskem okolju. Ti otroci čutijo posledice vseh ukrepov, ki so se porodili v Ljubljani. Eden izmed takih ukrepov je vsekakor tudi ukinitev učiteljišč. Prav za to ukinitev bi lahko rekli, da je bila za naše razmere preuranjena. Če so naši vodilni pedagogi z njo hoteli ispričati še tako lepe ambicije, če so še tako dobro mislili, so ga vendarle pošteno polomili. Posledice so vendarle hude. Vso pravico imamo, da jim to očitamo. Vsaj očitke naj samokritično sprejmejo! Zaradi napačnega ukrepa na fronti bo general odgovarjal celo s svojo glavo, kajti zaradi žrtev nekdo mora biti odgovoren. Zdaj so žrtve otroci zlasti na podružničnih šolah, ki bodo mnoge ostale brez učiteljev. V našem primeru gre za podružnične šole Henina, Jurklošter, zlasti pa za podružnično šolo Lažiše. Vse šole imajo stanovanja, Jurklošter in Henina celo družinska, in vendar učiteljev ni. Celo centralna šola Rimske Toplice je bila konec septembra še vedno brez učitelja slovenskega jezika.

Vemo, da je podobna situacija tudi drugod, saj vsak dan beremo razpise v dnevnem tisku. Nevzdržna je tudi ugotovitev, da je bil drugi (naknadni) razpis celo daljši od prvega. Kdo je tega kriv? Kdo se zdaj trudi, da bi situacijo popravil? Vem, da se nekoliko bolj zavzemajo za štipendiranje pridnih učencev na pedagoški gimnaziji in pedagoški akademiji, vendar je to premalo. Torej ne vemo, kakšne so kadrovske perspektive v šolstvu. Lahko rečemo le to, da posledice čutijo samo tisti, ki niso prav nič krivi: učenci, starši in šolniki na terenu, med njimi tudi ravnateji, ki so vse počitnice poizvedovali in še poizvedujejo za prostimi učitelji.

Iz vsega lahko sklepamo, da učiteljski poklic še ni dovolj stimuliran in privlačen, kar bi lahko končno omogočilo takšen ukrep, kot je ukinitev petletnega učiteljišča. V drugih republikah, zlasti v Srbiji, imajo »hiperprodukcijo«, se pravi veliko nezaposlenih učiteljev, pa si takšnega ukrepa niso privoščili. Vsi se strinjamo, da mora biti učitelj kar najbolj izobražen in da je višja izobrazba učitelju zares potrebna in primerna. Kljub vsemu pa ne smemo dopustiti, da bi zaradi tega cilja zopet žrtvovali le tiste otroke, ki so bili že doslej žrtve. Učitelja, ki si lahko danes po mili volji izbira delovno mesto, ščiti celo Zakon o delovnih razmerjih, otroka v oddaljenih krajih pa, kot kaže, nihče ne ščiti!

Stališče, da je poglavitni vzrok za tako stanje slaba kadrovska politika v občini, da občine premalo štipendirajo, kar navajajo nekateri predstavniki republiških prosvetnih organov in celo komentatorji na televiziji, odločno odklanjam, že zategadelj, ker za taka stališča nimajo dovolj dokazov in ker so se odločili za ukinitev učiteljišč na osnovi napačnih izračunov. Se tega niso izračunali, kolikšno množico učiteljev bodo pobrali varstveni oddelki in oddelki podaljšanega bivanja po mestih. Najbolj vznemirljivo pa je to, da na primer položaj Osnovne šole Rimske Toplice vsi razumejo, nihče pa se zaradi tega, da bomo morali podružnično šolo Lažiše zapreti, če v nekaj dneh ne dobimo vsaj enega učitelja, ne vznemirja.

Kako lepo se sliši, da je šola »ustanova posebnega družbenega pomena«. A vendar — kako boleče je spoznanje, da avtorji takih izjav še doslej niso ničesar ukrenili, da bi rešili tiste otroke, ki obiskujejo »ustanove posebnega družbenega pomena« v odročnih in zapostavljenih krajih.

Milko Vahčič, ravnatelj osnovne šole Rimske Toplice

Dela napredujejo

Hotel Turist v Mozirju bo kmalu dobil novo, sodobno recepcijo z dodatnimi prostori. V prostorih nekdanje gostilne, ob hotelu so v polnem teku obnovitvena dela in nova recepcija že kaže svojo bodočo podobo. Vse številnejšim gostom, ki se podajajo v Mozirje, bo nova recepcija nedvomno v veliko zadovoljstvo, saj bo moč tod dobiti tudi vse številne informacije, ki jih iščejo gostje.

Srečanje mladine

To soboto bo v Mozirju veselo. Iz vse Slovenije bodo sem prihiteli mladinci, člani specializiranih mladinskih organizacij, na veliki shod, ki ga prirejajo v okviru praznovanj trideset letnice vstaje jugoslovanskih narodov. Zborovanje pa ima tudi delovni značaj, predvsem naj bi doprineslo k tesnejšemu povezovanju mladine, spregovorili pa bodo tudi o nalogah in vlogi mladih v uresničevanju koncepta o vseljudskem odporu.

Po zborovanju bodo mladi krenili tudi na izlete. Eni proti Logarski dolini in drugi na Golte. Upajmo, da jim bo postreglo še vreme.

mali intervju

Vprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Jožica Vouk

Dobil sem jo sredi cvetlic in vencev, pa še malo sem moral počakati nanjo. Jožica Vouk je poslovodja cvetličarne v Prešernovi ulici in je končala vrtnarsko in cvetličarsko šolo v Medlogu. Rože in delo na vrtu je vzljubila že v mladosti in od takrat naprej jo spremljajo skozi vse življenje. Vzljubila je svoj poklic in je zadovoljna.

Katere rože najbolj gredo?

»Največ prodamo nageljnov, od štiri do osemtisoč na mesec, pozimi pa še več. Saj veste, takrat so vsi prazniki na kupu.«

Ker smo tik pred praznikom mrtvih, me je zanimalo, kako je s pripravami.

»Predvsem bi rada povedala, da si zelo želimo zadovoljiti vse stranke, čeprav vemo, da bo to težko. Že zdaj nam je jasno, da nam bo primanjkovalo krizantem, katerih cena bo okoli tisoč do tisočpetsko starih dinarjev. Tudi vrtnic ni, ki so znatno cenejše — od dvesto do tristo dinarjev. Sicer pa bodo za dan mrtvih rože po dnevnih cenah, zato ne vemo točno za cene. Pripravljenih imamo okoli štirinajst tisoč nageljnov in pa skoraj tisočpetsto krizantem. To število bomo še malo dvignili, kolikor bo pač mogoče.«

Imate pripravljenega kaj posebnega za praznik?

»Seveda. To mora biti, saj so ljudje danes mnogo bolj zahtevni kot včasih. V programu imamo izredno lepe nagrobne aranžmaje, ki jih dostavljamo, kamor stranka želi. Enako delamo tudi z drugimi artikli, ki jih naša trgovina nudi. Moramo se prilagajati potrebam sodobnega človeka.«

Ste s prometom zadovoljni?

»Gotovo, sicer pa je cvetje blago, ki gre vedno dobro v promet. Včasih ga celo zmanjka, čeprav se trudimo, da to ne bi bilo prepogosto. Pridejo takoimenovane špice in takrat zmanjka enega ali drugega blaga.«

Cvetličarna v Prešernovi ulici torej čaka pripravljena na dan mrtvih in upa, da bo zadovoljila vse, ki bodo iskali pri njej rož za svoje drage pokojnike.

TRIBUNA O KMEČKEM ZAVAROVANJU

V prihodnjih dneh se bo sestala sekcija za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL Celje, na kateri bodo obravnavali problematiko starostnega zavarovanja kmetov. Sekretariat sekcije je že izoblikoval stališča do tega pomembnega vprašanja, zato je pričakovati da bo beseda na sestanku sekcije, kamor vabijo vse zainteresirane občane, res stakla o najpomembnejših vprašanjih.

CELJE

OB KONCERTU NA ČAST SVETOVNEGA DNEVA OTROK

Vsa leta nazaj, in tudi letos, je Društvo prijateljev mladine v Celju v počastitev svetovnega dneva otroka pripravila lep program. Letos so za ta praznik organizirali slavnostni celovečerni koncert narodnih in umetnih pesmi ter opernih arij. Bojazen organizatorjev, sodeč po izkušnjah iz prejšnjih let, se je izpolnila. Kljub temu, da so bili javni družbeni delavci, prav tako starši, obveščeni s treh strani, preko plakatov, posebnih vabil in preko svojih otrok, se je koncerta udeležilo sedem odraslih in trideset otrok. Zasedeni sta bili le prvi vrsti, čeprav je bilo 70 vstopnic razdeljenih zastonj.

Obsojanja vredno je, da se koncerta niso udeležili ne družbeni predstavniki (izjema je bil predstavnik mladine), ne kulturni, ne prosvetni delavci, niti starši. Takšno omalovaževanje do kulturnih prireditev v Celju zadnje čase ni redek pojav. Kje iskati vzroke zanj? Samo eden odgovor je lahko: neodgovoren odnos do vsega kar ni razvpito in moderno.

REGULIRAJO KOPRIVNICO IN ASFALTIRAJO CESTO

Na Dolgem polju že nekaj časa urejajo podaljšek Kersnikove ulice, ki naj celotno naselje poveže preko moderne asfaltirane ceste z mestnim središčem. Delavci so že položili glavne kanale, zdaj pa pripravljajo podlago za novo cestišče. Vzporedno so pričeli urejati tudi asfaltirani priključek na Drapšinovo ulico.

Nova cesta bo potekala mimo garaž, nato pa bo presekala dosedanjo edino dovoz žilo mimo Merxove samopostrežne trgovine in se priključila na že urejene komunikacije.

MOZIRJE

NOVE ORGANIZACIJE SINDIKATA

Da bi ustrezno organizacijsko povezali tudi delavce tistih delovnih organizacij, katerih sedež matičnega podjetja je izven mozirske občine, gre za obrat Gorenja in Izletnika, so pri Občinskem sindikalnem svetu Mozirje že v teku vse priprave, da se tudi v teh dveh kolektivih ustanove osnovne organizacije sindikata. Problematika dislociranih kolektivov je specifična, zato bodo novo ustanovljene sindikalne organizacije pomembna organizacijska oblika mnogoterih aktualnih problemov teh delavcev.

VELENJE

PRAZNIK BORBE IN USPEHOV

Konec prejšnjega tedna je Šaleška dolina zasijala v soncu in zmagoslavju. Prireditve in proslave v počastitev občinskega praznika, osmega oktobra, v spomin na prvi partizanski napad na So 1941. leta, so bile tiste so znova pokazale, da s dje velenjske občine po ne samo na borbeno pr lost, temveč tudi na re te sedanjosti.

Letošnje praznovanje

Kako zagotovit razvoj?

Kolektiv lesne obrti SM KA iz Gornjega grada do iz leta v leto lepše gospo ske uspehe. Kazalci letoš gospodarskih gibanj v pr polletju so zelo ugodni, so dosegli v primerja istim obdobjem lani reali jo z indeksom 170, osta dohodka se je povečal na dobiček pa na 172. Si porast beležijo le osebni hodki, ki pa jih bodo se ko je podpisan samoupr sporazum, tudi ustrezno pravili.

Kljub lepim dosežkom izdelanim programom ra ja pa tarejo kolektiv tudi žave. Ena največjih je v da si za svojo proizvodnj morejo zagotoviti potre količin lesa. Morda se smešno, da podjetje, ki luje sredi gozdov Gornje vinjske doline, nima les proizvodnjo, pa vendar je mu tako. Primerilo se je so predelovali celo les, ljen pri GG Celje, ozir les, uvožen iz Avstrije in sije, najmanj lesa pa so kupili od domačega GL Za normalen potek proiz nje potrebujejo v Sm okoli 4.000 kubikov hlo ne, vendar so je od dom ga podjetja uspeli dobit okoli 600, kar pa je se mnogo manj, kot je potr jejo. Res je, da ima po je tudi možnost odkupov hlodovine od kmetov, dar se v tem primeru za pri plačilu prometnega ka, ker ga Smreka plačati, medtem ko GL tega ni treba. Seveda se stavlja vprašanje, ali ga tem primeru za končno trošnjo ali pa je smatra ko kupljeni les le kot vino za nadaljnjo prede Prav gotovo gre v tem meru za to zadnje, pa dar stvari ne stoje tako.

Nekateri predlagajo gracijo z GLINOM. M leži ključ rešitve tega pr ma tudi v tem, res pa je si pri SMREKI prizadeva GLINO doseči dolgor pogodbo, ki bi prav go pomenila pomembno o medsebojnega sodelov Se zlasti če upoštevamo je povpraševanje po p vodih SMREKE vedno in pričakovati je, da bo raščalo tudi v bodoče. K torej rešitev in kako za viti nadaljnji razvoj SM KE, to je sedaj vpraša

B. STRMČ

Četrti sejem obrti nami, spomini nanj ostali, tudi na sex čeprav ni nudil ti kar so napovedali prav zato je Janez o Tončka in ga prosil:

»Čuj, prijatelj, ve imaš v tistem oddelk bre zveze. Daj, pr mi škatlo tiste maže bim, saj veš . . .«

»Poskusil bom!« je nil Tone in v istem nutku mu je skozi m

oktobra so povezali z
ivijo nove tretje osnov-
kole, novega otroškega
nove knjižnice, novih
med njimi tudi od Pen-
o Šentflorjanskem grab-
n novega spomenika na-
osvobodilni borbi v Ve-

bivalci velenjske občine
nosni na te in druge re-
e, saj so rezultati nji-
a lastnega dela in kra-
a samoprispevka. »Naš
za katerega so se na re-
dumu izrekli 22. marca
je postal pojem solidar-
in visoke zavesti delov-
ljudi. In rezultat? Hitrej-
reševanje številnih vpra-
družbenega standarda!

osrednji proslavi, v so-
9. oktobra dopoldne,
na Titovem trgu zbralo
tisoč ljudi. Tu je pred-
k občinske skupščine
Žgank izročil domači
osti teritorialne obram-
artizansko zastavo, tu je
tor »Gorenja« Ivan Atel-
predal velenjskim gasil-
nov avto in tu je spet
ednik skupščine odkril
pomenik narodnoosvobo-
borbi in več kot 600 pad-
borcem. Spomenik je de-
kademskega kiparja Sto-
Batiča, medtem ko je
ktonska zasnova s fonta-
amisel inž. arh. Mušiča.

proslavi pa je o pome-
praznika in uspehih ve-
ke občine po vojni govo-
ekretar občinske konfe-
e ZK, Franc Korun.

M. B.

PITNA VODA IZ CELJA

tjur ima še vedno hude
eme s pomanjkanjem
vode. Nov izvir vode v
pri Žusmu jih verjetno
rešil, ker ga bo upo-
občina Šmarje za na-
je Loke in okolice. Ža-
ntjurčani razmišljajo o
avi s celjskim vodovo-
iz Škofje vasi. Do leta
i Šentjur potreboval 50
dnih litrov na dan. S
da bi Celje postopoma
o Šentjurju od svojih
kundnih litrov 10 do 20
bi sčasoma problem
noma rešili.

KUPNA CENA ZEMLJIŠČ

entjurju so odborniki z
m določili odkupno ce-
mljišč za naselje Šent-
n kraje zunaj njega.
je bil potreben zaradi
špekulacij in tožb na
u zaradi navijanja cen.
bodo v bodoče zemlji-
Šentjurju odkupljena
,85 dinarjev in zunaj
ega naselja po 11 dinar-
snova tej ceni je cena
lnega zemljišča. V pri-
da se bo ta dvigala,
orasla tudi odkupna

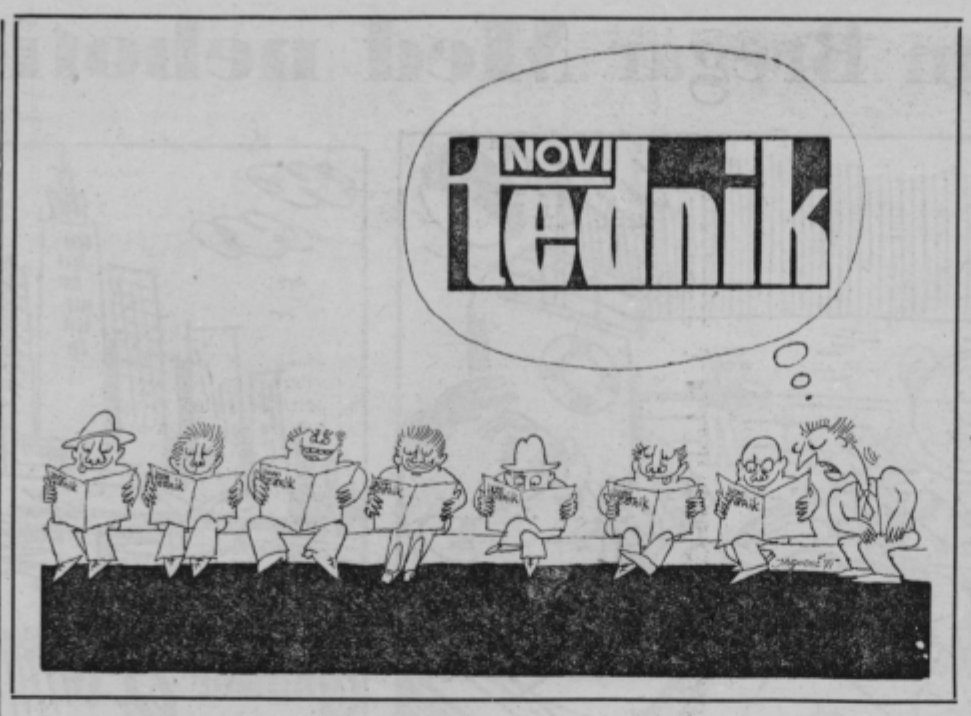

NOV ODBORNIK

Na nadomestnih volitvah v Jakobu so občani več zaselkov izmed treh kandidatov izvolili za novega odbornika JOŽETA VENGUŠTA iz Vodoža.

TEŽAVE Z ELEKTRIKARJI

Vitanjčani, z njimi pa tudi prebivalci Loč, se pritožujejo, ker preko sobote in nedelje nikakor ni možno dobiti dežurnega elektrikarja, ki je zadolžen za vzdrževanje daljnovodnih naprav. Primerilo se je, da so bili Vitanjčani brez vode v vodovodnem omrežju, ker ni delovala črpalka. V posebni omarici je pregorela varovalka, le-to pa lahko zamenja samo pooblaščeni elektrikar, ki je praktično nedosegljiv. Predlagali so, da naj bi elektro Maribor, izpostava Slovenska Bistrica, v teh krajih pooblastil koga izmed občanov, da bi lahko posegel takrat, kadar pride do manjše napake.

RADIO TV DELAVNICA

V novem naselju nad cesto, ki pelje v center Šmarja pri Jelšah, je nedolgo tega Celjan Danilo Arčan odprl Radio in TV delavnico. Takšne vrste uslug Šmarje, ki že prerašča okvir nekdanjega trga in se počasi razvija v majhno mesto, doslej ni imelo, zato je razumljivo, da so Šmarčani nove pridobitve veseli. Radio in TV delavnice tudi drugje v občini ni.

M. STRAŠEK

Zakon niso rože, zakon je vse

Že dalj časa ni bilo v prostoru, kjer poročajo, para, ki bi se še enkrat poročil. Pa ne poročil zato, ker bi se prej ločil in si izbral novega partnerja za pot skozi življenje, temveč zato, ker bi z enim samim družinskim družabnikom vztrajal v zakonu celih petdeset let. Vztrajal srečen in tudi razočaran, saj kot pravita Ivan in Marija Pečkovnik, »zakon niso rože, zakon je vse, tudi trpljenje, razočaranje, trni, radost in veselje. Vino in pelin!«

Ivan Pečovnik se je rodil 1894. leta v Šoštanju, prav tako njegova žena Marija, samo štiri leta pozneje. Težko in neurejeno življenje ju je vrglo v svet, vsakega v drugi kraj Jugoslavije. Ivan je delal v Zemunu, Marija najprej v Splitu, potem pa je tudi prišla v Zemun. Pa ne zato, ker bi poznala Ivana, temveč zaradi dela. Potem sta se srečala, drug drugemu bila všeč in se 3. oktobra 1921 vzela. Rekla sta si »da« in ga ponovno potrdila zadnjo soboto po petdesetih letih! V tem času sta vzgojila tri otroke, pri enem v času lepe jeseni in bogatega življenja stanujeta.

»Po poroki sva se morala vrniti v Šoštanj. Domotožje po slovenskih gričih je bilo preveliko,« se je spominjal tistih dni v letu 1921 Ivan Pečovnik.

»Jaz pa bi kar doli ostala pa sem ga imela tako rada, da sem šla z njim. Danes mi ni žal,« je pritrdila žena Marija.

Ivan je šel v pokoj kot delavec rudnika lignita v Velenju, Marija pa kot gostinska delavka, kuharica pri gostinskem podjetju Velenje.

Obema zlatoporočencema tudi naše čestitke z edino željo: jesen naj bo čimbolj bogata in lepa, vsaj tokrat naj bo življenje kot roža brez vsega ostalega.

tv

»Pranger« ali sramotilni kamen na Pilštanju je zelo star spomenik, ki pa ga počasi že razjeda zob časa. Včasih je bil kot simbol trga, ki je imel sodno oblast, danes pa je simbol odseljevanja, saj je okoli njega več ali manj vedno tiho in mirno. Trg Pilštanj živi življenje naselja, mimo katerega je razvoj šel neopazno.

Milenko S.

mala anketa

Vesel in ponosen sem...

Referendum, ki so ga v velenjski občini izvedli 22 marca lani za uvedbo krajevnega samoprispevka, za gradnjo cest, šol, otroških vrtcev in drugih objektov pod geslom »naš da«, je postal pojem solidarnosti in izrednih uspehov ljudi v tej občini. Odločili so se za skupno zbiranje sredstev; prispevkom zaposlenih in drugih so dodali še deleže gospodarskih delovnih organizacij. Samo s pomočjo samoprispevka in prispevki gospodarskih organizacij so se odločili v petih letih zbrati nad 40 milijonov dinarjev.

Referendum je uspel. Posebna komisija, ki jo je imenovala občinska skupščina, pa skrbno dela na programu, ki so ga sprejeli ob razpisu referenduma. Tako so delovni ljudje v velenjski občini znova potrdili besede predsednika občinske skupščine Nestla Žganka, da zanje nobena naloga ni pretežka.

In kako gledajo na krajevni samoprispevek danes? O tem govori mala anketa:

RAJKO JUVAN, stojni ključavničar v šoštanjski tovarni usnja: Pravzaprav sem ponosen na našo skupno akcijo in krajevni samoprispevek. Po zaslugi skupne odločitve o financiranju nekaterih cest, šol in drugih objektov, smo dobili marsikaj. Meni veliko pomeni asfaltirana cesta od Penka po Šentflorjanskem grabnu, saj mi prinaša tudi lepšo pot na delo v Šoštanj. Škoda, da ni takšna vse do Belih vod.

VLADO GOLOB, delavec iz Šentflorjana: Ni mi žal, da plačujem dva odstotka od osebnih dohodkov. Odločitev, ki smo jo sprejeli, se bogato obrestuje. Če bi ne uvedli krajevnega samoprispevka, je vprašanje, kdaj bi dobili vse te nove objekte, ki smo jih v občini odprli lani in letos. Takrat si skoraj pomisliti nisem upal, da bo vse to res. Toda, danes vidim, da so nove ceste, šole in drugi objekti resnica.

ROŽA NATEK, delavka v Gorenju: Verjemite, da ni lahko vsak mesec odpovedati se dvema odstotkoma osebnega dohodka. Toda, ker gre za program, ki prinaša lepše življenje otrokom, materam in vsem zaposlenim v občini, tudi samoprispevek ni breme. Veliko smo dobili v tem času, dosti del pa še čaka na uresničitev. Topleje mi je pri srcu, ko vidim, da bodo otroci odslej obiskovali lep. še in nove šole, vrtce...

IVAN MRAMOR, rudar iz Velenja: Moram reči, da pogrešam denar, ki ga dajem za samoprispevek. Toda ko vidim, da iz tega nastaja nekaj velikega, sem srečen, da sodelujem v tej akciji. Še bolj pa bi bil vesel, če bi večkrat ali vsaj enkrat na leto zvedel, koliko denarja smo zbrali in kako ter v kakšne namene potrošili. Po zaslugi solidarne akcije smo veliko dobili. Na vse sem ponosen, zlasti pa na spomenik.

KAREL KOŽELJ, kopališki mojster v Velenju: Ponosen sem na vse, kar je v naši dolini zraslo po zaslugi krajevnega samoprispevka. Takšne aktivnosti na tem območju še ni bilo in vesel sem, da je večji del objektov namenjen otrokom. Pa še nekaj, za nas pomeni predsednik občinske skupščine Nestl Žgank veliko. Če bi njega ne bilo, je vprašanje, kako bi napredovali.

M. BOŽIČ

res je

inila hudomušna mi-
nnjo in na obljubo, ki
e dal Janezu, se je
nil šele potem, ko je
l zgodaj popoldne do-
. Žena je tedaj čistila
e. Zdaj se je Tonček
nehnil. V škatlah ozi-
a v kremi za čiščenje
lev je videl svojo re-
. Zasmejal se je na
in žena ga je čudno
edala.

zabojčka, v katerem
o pribor za čiščenje
obutve, je vzel štiri škatle, jih lepo zavil in odšel na sejem.

»Si dobil?« ga je vprašal Janez.

»Sem. Škatla stane 50 dinarjev!«

»Dobro! Daj sem. Tu imaš denar!«

Pa še res je, da je Tone v nekaj minutah »prodal« štiri škatle čudovite »žavbe«. Pa tudi to je res, da nihče ne ve, kako je delovala.

Piše in riše: Marjan Bregar **Med nebotičniki**

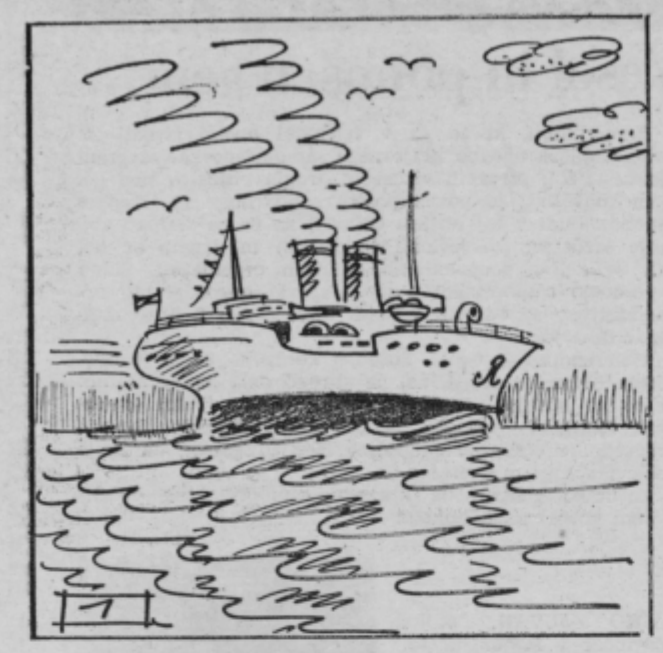

1. Urno je rezala bela ladja valove oceana. Sto poldnevnikov in prav toliko vzporednikov je presekala; desetine prelepih pristanišč je obiskala.

Na palubi sta se zračila Paradižnik in njegova soproga. Na Košato lipo sta mislila — pa na levjo kožo, ki je po pošti potovala v domovino, da jo Koteks ustroji. Kožo, ki jo bosta zakonca ponosno položila pred kavč, ko se vrneta . . .

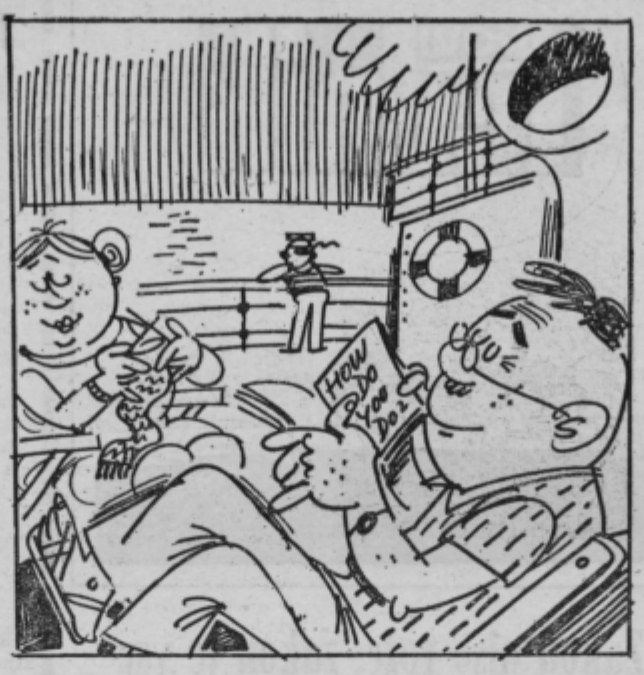

V rokah sta naša potnika držala angleške učbenike in marljivo ponavljala »hau du ju du, hau du ju du«. Vemo namreč, dragi bralci, kam pelje bela ladja tokrat naša junaka! V Ameriko, nikamor drugam! Prav tja, kamor je odšla rajnka teta s trebuhom za kruhom in kjer je prigrala taisti kupček dolarjev, ki jih naša vrla Paradižnika tako s pridom trošita!

Poslednjič sta ponovila zakonca »hau du ju du«, poslednjič se pretegnila na svojih ležalnikih. Na obzorju je zrasla v nebo znana Svoboda in za njenim hrbtom milijon nebotičnikov. Potniki so odložili svoje revije in šahovnice, pritekli so na palubo in se zazrli v Novi svet. Kaj neki jim bo prinesel . . .?

Marljivi šempetrski pionirji

Pionirji osnovne šole Šempeter v Savinjski dolini so svoj praznik proslavili v znamenju uspehov in načrtov. Kljub težavnim pogojem, ki pa pionirje ne morejo, so dosegli mnogo, mnogo. Na šoli je cela vrsta krožkov, ki se vsak zase lahko pohvali s svojim delom. Kar poglejte: prav pridno delajo prometni krožek pa recitatorski, dramski čebelarski, šahovski, foto krožek in na koncu še vrtnarski krožek. Še posebe pa je treba pohvaliti dramski in šahovski krožek ki že nekaj let zapovrstjo dosegata pomembne uspehe na občinskih in medobčinskih tekmovanjih. Igralce pa so pomislite, naštudirali Županovo Micko in z njo gostovali tudi na Polzeli. Izpostili niso bralne značke, še celo dve so imeli: Kajuhovo in Cicibano-vo, pa tudi tekmovanja mladih matematikov so se udeležili. Šempeterski učenci pa imajo poleg vsega še pevski zbor, ki poje, kot vsi savinjski škrjančki skupaj. Športno društvo »Miro Cerar« je pripomoglo, da so šempetrski pionirji pravi športniki, športniki z dušo in telesom. Vsaka panoga ima svojega referenta. Nič ni čudnega, če tudi tukaj dosega uspeh za uspehom. Po vsem tem izgleda, da šempetrski pionirji sploh nimajo prostega časa, saj so v preteklem šolskem letu sodelovali kar na 71 šolskih, medšolskih, občinskih in pokrajinskih tekmovanjih kjer so dosegli lepe in pomembne zmage. Da pa ob vsem tem ne boste slučajno mislili, da so slabi učenci. Ne, to pa ne.

LOJZE PUNCER

Korak naprej v otroškem varstvu

ODPRT PIONIRSKI DOM »CVETKE JERINOVE« V CELJU

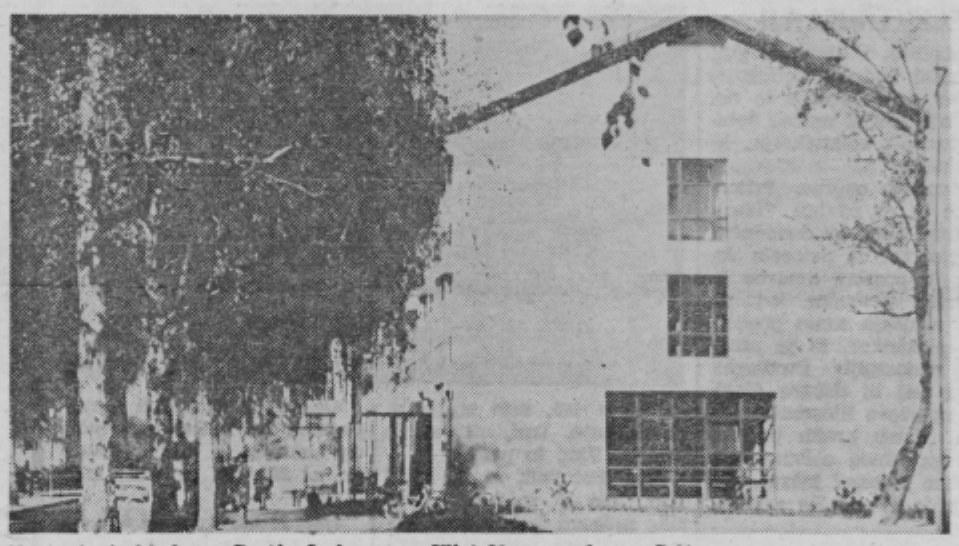

Novi pionirski dom »Cvetje Jerinove« v Ulici 29. novembra v Celju

Prejšnji teden je predsednica celjske občinske skupščine Olga Vrabičeva odprla novo in edinstveno ustanovo v Celju, pionirski dom »Cvetke Jerinove«. Ko jo je izročala med drugim dejala:

»Zelo sem zadovoljna, da predajam namenu novo ustanovo, ki pomeni velik korak naprej v programu otroškega varstva. Navzlic tej pridobitvi je znano, da potrebe še niso pokrite. Želim, da bi kolektiv uspešno opravljal plemenito poslanstvo v duhu idej, za katere je dala Cvetka Jerinova svoje mlado življenje.«

Delo v novem pionirskem domu se razvija v treh smereh: vzgoja in izobraževanje, prehrana otrok in interesna dejavnost. Četudi lahko dom sprejme 320 otrok, jih je že danes v njem več.

Otvoritvena svečanost pa je izzvenela tudi v zahvalo vsem, ki so sodelovali pri graditvi novega doma.

M. B.

TELEVIZIJA

NEDELJA
8.55 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Beograd)
9.30 PO DOMAČE Z ANSAMBLOM RICHIJA VADNALA (JRT) (Ljubljana)
10.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zagreb)
10.45 MOZAIK (Ljubljana)
10.50 OTROŠKA MATINEJA: Veliki in mali Klaus, Svet v katerem živimo (Ljubljana)
11.40 MESTECE PEYTON — serijski film (do 12.30) — ŠPORTNO POPOLDNE (Ljubljana)
18.10 UJETNIK V ZENDI — ameriški film (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.35 HUMORISTIČNA ODDAJA — (Beograd)
21.25 VIDEOFON (Zagreb)
21.40 ŠPORTNI PREGLED (JRT) (Ljubljana)
22.10 POROČILA (Ljubljana)

PONEDELJEK
9.05 ODPRTA UNIVERZA (Beograd)
9.35 TV V ŠOLI (Zagreb)
10.30 NEMŠČINA (Zagreb)
10.45 ANGLEŠČINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Beograd)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
15.40 NEMŠČINA — ponovitev (Zagreb)
15.55 ANGLEŠČINA — ponovitev (Zagreb)
16.10 FRANCOŠČINA (do 16.40) (Beograd)
16.55 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.15 ŠAH FISCHER PETROSJAN (do 17.35) (Zagreb)
17.45 KLJUKČEVE DOGODIVŠČINE — III. del (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 S POTI PO SLOVENIJI — (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 MLADI ZA MLADE (Zagreb)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.40 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.45 L. Zorin: KRONANJE — drama TV Beograd (Ljubljana)
21.50 VEČER S PISATELJEM DANILOM LOKARJEM (Ljubljana)
22.30 POROČILA (Ljubljana)

TOREK
9.35 TV V VSOLI (Zagreb)
10.50 RUŠČINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Beograd)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
15.35 RUŠČINA — ponovitev (Zagreb)
15.55 TV VRTEC (Zagreb)
16.10 ANGLEŠČINA (Beograd)
16.45 MADŽARSKI V PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 T. Janson: ČARODEJEV KLOBUK — III. del (Ljubljana)
18.05 RISANKA (Ljubljana)
18.20 OBZORNIK (Ljubljana)
18.45 SREČANJA V STUDIU 14 — Anna Identici (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 SRČNI INFARKT — II. del (Ljubljana)
19.30 OSEBNA NEGA: Mastna koža (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.35 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.35 UPORNIŠKA GIBANJA V FILMSKI UPODOBITVI: KRVAVA BAJKA — jugoslovanski film (Ljubljana)
GLASBENI NOKTURNO: W. A. Mozart: Sonata št. 1 in 2 (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

SREDA
8.15 TV V ŠOLI (Zg)
ŠPORTNO POPOLDNE
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bg)
17.05 ŠAH FISCHER PETROSJAN (do 17.25) (Zg)
17.50 H. Ch. Andersen: JELKA (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Sa)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 NA SEDMI STEZI (Lj)
19.30 NAŠ EKRAN (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 MONITOR (Litpica) (Lj)
31.30 GLASBENA ODDAJA (Lj)
21.50 NAŠ VSAKDAN: Eppur si muove (Lj)
POROČILA (Lj)

ČETRTEK
9.35 TV V ŠOLI (Zg)
10.30 NEMŠČINA (Zg)
10.45 ANGLEŠČINA (Zg)
11.00 VELIKA SOLSKA URA — prenos iz Kragujevca (Zg)
14.45 TV V ŠOLI — pon. (Zg)
15.40 NEMŠČINA — pon. (Zg)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Bg)
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.30) (Bg)
17.55 GLASBENI CICIBAN: Zdravnik (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 ZOBATO KOLO — oddaja Svet, v katerem živimo (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 ENKRAT V TEDNU (Lj)
19.20 VSE ŽIVLJENJE V LETU DNI (Bg)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 ČETRTKOVI RAZGLEDI (Lj)
21.35 MAUPASSANTOVE NOVELE — 9. del (Lj)
22.00 APOTEOZA BALETA — I. oddaja iz cikla Igor Stravinski (Lj)
22.35 POROČILA (Lj)

PETEK
9.30 TV V ŠOLI (Zg)
11.00 ANGLEŠČINA (Bg)
14.40 TV V ŠOLI — pon. (Zg)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Bg)
16.40 ŠAH FISCHER PETROSJAN (Zg)
17.00 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.10)
17.45 Verne-Kohout: V 80 DNEH OKROG SVETA — I. del (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zg)
18.45 TV VARIETE (Zg)
19.00 MESTECE PEYTON (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 SLAVNA IMENA — Elizabeth Taylor v silmu: Ko sem zadnjič videl Pariz (Lj)
22.25 POROČILA (Ljubljana)

SOBOTA
9.35 TV V ŠOLI (do 11.00) (Zg)
17.50 JUGOSLOVANSKA FOLKLORA (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.35 NICHOLAS NICKLEBY — ser. film (Lj)
19.25 MOZAIK (Lj)
19.30 TV KAZIPOT (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 GLASBENA KRIŽANKA (Lj)
21.35 KRATEK FILM (Lj)
22.00 ODDELEK S — ser. barvni film (Lj)
22.50 POROČILA (Lj)

RADIO

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 1200, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 20.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00

PETEK, 15. oktobra: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za nižjo stopnjo; 9.35 Od melodije do melodije; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.10 Šopek slovenskih pesmi; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Slavko Gliha: O pokojninskem zavarovanju kmetov; 12.40 »Čez polja in potoke« z godci in pevci; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 Kaj vam pripoveduje glasba? 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Človek in zdravje; 18.15 »Signali«; 18.50 Ogledalo našega časa; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Beneški fantje; 20.00 Slovenski zbori tekmujejo; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih

SOBOTA, 16. oktobra: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. France Černe: Pripuščanje svinj ob želenem času; 12.40 »Po domače v veselem tonu; 13.30 Priporočajo vam; 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet; 15.40 Pojo naši operni pevci; 16.00 »Vrtiljak«; 16.45 S knjižnega trga; 17.15 Gremo v kino; 17.50 Z ansamblom Jožeta Kampiča; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.15 Minute z ansamblom Borisa Kovačiča; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 22.15 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 17. oktobra: 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke —Ištvan Foky: »Počitnice poslednjih poredneževe«; 8.53 Skladbe za mladino; 10.05 Še pomnite, tovariši . . Jože Vidic: Prve žrtve prvega spopada; 10.25 Pesmi borbe in dela; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.15—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Nedeljska reportaža; 14.30—14.50 Humoreska tega tedna; 17.00—18.09 Radijska igra — Alija Isaković: »Kaljenje«; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »V nedeljo zvečer«; 22.20 Plesna glasba.

PONEDELJEK, 18. oktobra: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Cicibanov svet; 9.40 Z velikimi zabavnimi orkestri; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine 12.30 Kmetijski nasveti — Vladi Martelanc: Med kot hrana in zdravilo; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.40 Lepe melodije; 16.00 »Vrtiljak«; 16.15 Ob lahki glasbi; 18.35 »Interna 469«; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 19. oktobra: 8.10 Operna matineja; 9.05 Radijska šola za srednjo stopnjo; 9.35 Slovenske narodne; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Franc Habe: Vplivi krmljenja na mlečnost krav; 12.40 Vedri zvoki z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Z ansamblom Jožeta Privška; 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 18.15 V torek na svidenje! 18.45 Svet tehnike; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.15 Minute z ansamblom Vilija Petriča, 20.00 Prodajalna melodij.

SREDA, 20. oktobra: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Za mlade radovedneže; 9.40 Iz glasbenih šol; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Miran Brinar: Izkoristimo letošnji dobri obrod gozdnega semena; 12.40 »Od vasi do vasi« z domačo pesmijo; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 Poje moški zbor Laško; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Jezikovni pogovori; 17.25 Naša glasbena galerija; 19.00 Lahko noč otroci! 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana.

ČETRTEK, 21. oktobra: 8.10 Operna matineja; 9.35 Pesmi jugoslovanskih narodov; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00—11.15 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine: 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Janez Istenič: Ocena jugoslovanskega vinskega letnika 1970 in predvidevanja za 1971; 12.40 Francoske pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 »Iz mladih grl«; 14.30 Z ansamblom Silva Štingla in Atija Sossa; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.15 Ansambel Jožeta Kampiča; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Mojmira Sepeta; 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov; 21.40 Glasbeni nokturno.

KOLAJNE ZA KARATEISTE

Celjski karate klub je pri-avil letošnje republiško rvenstvo za mladince izred- vzorno. Preko 50 mladih kmovalcev je tekmovalo iz mih klubov za štiri naslo- prvakov. Od tega so en slov osvojili Celjani in to v ki kategoriji, ko je Kra- r v finalu premagal svoje- klubskega kolego Rojca. Mimo tega pa so Celjani vojili več drugih in tretjih est. V težki kategoriji je ajner osvojil drugo mesto je izgubil naslov v borbi oti odličnemu Hudalesu iz ole. Enak uspeh je dosegel piljak v srednji kategoriji, je v finalu podlegl Gre-riču iz Izole. V absolutni tegoriji pa so od drugega esta naprej sami Celjani. amer je tretji, Žgajner če-rti, Spiljak peti in Rojc še-ti.

Mimo teh pa so se dobro rili tudi ostali mladi tek-ovalci. Žal pa še nimajo volj izkušenj, kajti na pr-enstvu so nastopili tudi ne-teri že znani tekmovalci ndokaj organizacije karatei-ov. J. KUZMA

PREMAGALE TUDI FUŽINARJA

Celjske odbojkarice Parti-na Celje so v derbyju re-bliške lige premagale vo-če moštvo Fužinarja in lan-toletnega prvaka s 3:2. Sre-nje je bilo kakovostno, Ce-nke pa so odlično zaigrale četrtem in petem setu. Svo- premoč so si priigrale po lo dobri igri v polju, na reži še niso najboljše. Do-o igro so nudile Lesjakova. škerčeva, Planteu in Kolar jk

ZA LAS IZGUBILI

Odbojkarji Gaberja so skoraj esenetili v Izoli. Proti bivšemu ugoligašu so zaigrali odlično, po-dli in po ogorčeni borbi dovo-i, da so domačini rezultat izena-i na 2:2. V petem odločilnem tu pa so Celjani vodili 10:4, toda jub temu izgubili. Rutina doma-ov je tokrat prišla v teh tre-utkih do popolnega izraza. Kljub mu pa so na razpredelnici Ga-rčani četrti. V nedeljo pa igrajo Trebnjem naslednje prvenstveno ečanje. jk

JOŽE URANKAR ŠESTI V ZMIRNI

Na mediteranskih igrah je celj-i dvigalec uteži Jože Urankar svoji kategoriji osvojil šesto sto. Dvignil je 400 kilogramov s tem v močni konkurenci osvo- solidno mesto. Močna konku-nca in prvi mednarodni nastop vplivala na to, da Jože Urán-r ni dosegel najboljšega rezul-a. Mimo tega pa je imel tudi ave s hrano, kajti Jugoslovani si morali dodatno pripeljati ano, ker je turška kuhinja za h nesprejemljiva. jk

USPEH PROTI HRASTNIKU

Celjski strelci imajo v zadnjem su zelo dobre odnose s športniki strelci Hrastnika. Tako so se nedeljo na Griču pri Celju po-rili proti Hrastniku v nogome- namiznem tenisu, šahu in stre-nju. Gostje so zmagali samo šahu, dočim so Celjani bili bolj- v vseh ostalih disciplinah. V eljanju so zmagali 1313:1254 kro- Najboljši posamezniki so bili: bovičnik 275, Pihler (oba Celje) , Stesl (Hrastnik) 263, Jeram elje) 263, Šušter (Hr) 261, Jager e) 258, Rešetar (Hr) 250 itd. jk

ŠAHOVSKE VESTI

- V počastitev 50-letnice celj-ga šahovskega kluba so pripra-i dva turnirja. Na pionirskem zmagal Gombač (OŠ Polule) s točke, sledijo Lesjak (III. OŠ), ipah (II. OŠ), Murko, Tanjšek udinja) itd.
- Ekipni troboj članskih ekip je končal z zmago druge ekipe ja 11,5 točke, sledita pa Stek-na in Cinkarna.
- Na turnirju mladincev po 6. u vodita Breznikar (TSŠ) in ušič (trgovska šola) s 6-timi kami.
- V II. kolu I. republiške lige celjski šahisti gostovali v Ma-oru in proti Kovinarju iztržili naj točko, rezultat je namreč 4:4. Celjani niso nastopili v jmočnejši postavi. Zmagali so aksler, Pertinač in Bogadi, remi-ala Pešec in Bervar, medtem ko bili poraženi Pajk, Krušič in agračeva.

S. PERTINAČ

Mladinci ADK četrtič najboljši

Vlasto Boh (Foto: E. Krajnc)

Andrej Planinšek (Foto: T. Tavčar)

Mladim atletom in vodstvu Kladivarja se je izpolnila želja — v finalu mladinskega državnega ekipnega prvenstva so že četrtič zaporedoma osvojili naslov najboljše ekipe v Jugoslaviji. Kljub temu, da letos ekipa nima nekih izrazitih posameznikov pa je prav zaradi velike homogenosti uspela obraniti naslov. Med posamezniki so skoraj vso težo nosili metalci in to Boh, Planinšek, Skok in Škoberne. Prav ti štirje tekmovalci so zbrali več kot polovico točk in doprinesli glavni delež k velikemu uspehu celjske mladinske ekipe. Omenimo naj samo nekatere uvrstitve: krogla 3. Boh, 4. Planinšek, disk: 1. Boh, 3. Planinšek, kladivo: 1. Planinšek, 3. Boh, kopje: 2 Skok, 3. Škoberne. Planinšek in Boh sta na tekmovanju v uradni konkurenci opravila vsak po osemnajst metov! Lisec je bil drugi v teku na 2000 m, prav tako Tkalčič pri skoku ob palici. Dvoršak in Sambol (190 cm v višino — njegov osebni rekord!) pa tretja v teku na 400 m oziroma v skoku v višino. Kljub odsotnosti nekaterih dobrih tekmovalcev (npr. Goliča za skok v daljavo, zaradi tega so bile potrebne spremembe, ki pa so na so srečo bile uspešne!) je po tekmovanju delegat AZJ Krunoslav Klaič predal prehodno zastavo kot najboljši ekipi vrsti Kladivarja. Končni vrstni red: 1. Kladivar 17544 točk, 2. Slavonija 15021 itd.

Mladinke so tekmovale na podobnem tekmovanju, ki je bilo v Zadru in osvojile solidno tretje mesto za Sento in Sremom.

T. VRABL

Odlična Levstik in Miha Bojevič

Nov nastop v II. zvezni ligi je pokazal, da se mladi celjski rokometaši razvijajo v solidno ekipo. Res je, da ekipa še ne deluje homogeno in da bo treba še veliko dela, da bodo mladi igralci pokazali tisto, za kar so sposobni. Tu mislimo predvsem na oba brata Bojeviča, Mravljeta, Pevnika in vratarja Petka.

Proti Varteksu vsaj v prvem polčasu ekipa ni zaigrala dovolj zbrano in borbeno z mnogimi streli na vrata gostov. To se jim je tudi maščevalo, saj je bil rezultat ob polčasu samo 9:8 v njihovo korist.

V začetku drugega polčasa pa se je ob Levstiku zlasti razigral mladi Miha Bojevič in v nekaj kontra napadih dosegel štiri lepe gole. Kmalu je bila razlika 16:8 v korist Celja in vsi smo pričakovali visok poraz Varteksa pa so se igralci ne vem zakaj ponovno ustavili. Slabi gostje so začeli polniti domačo mrežo, ki jo je v drugem polčasu veliko bolj zanesljivo kot v prvem Marguč, branil Petek. Končni rezultat 22:16. Škoda, Celjani bi si lahko popravili razliko v golih, ki je dokaj neugodna. Gole so dosegli: Levstik 10, M. Bojevič 4, V. Bojevič 1, Koren 3, Pučko 1, Pevnik 1 in Lubej 2. Celjani so na drugem mestu z 8. točkami in točko zaostanka za vodečo Bosno. V naslednjem kolu igrajo v Banjaluki proti Mladosti. Če bi igrali tudi na tujih igriščih vsaj približno tako, kot v Celju proti Varteksu v začetku drugega polčasa, potem bi tudi od tam pri našali točke. Te, ki so osvojene na tujih igriščih pa so najbolj dragocene v boju za najvišje mesto.

T. VRABL

ŠPORTNE VESTI iz Savinjske doline

- V nadaljevanju druge republiške šahovske lige so šahisti Žalca gostovali v Zagorju in tam premagali istoimensko ekipo z rezltatom 7,5 : 0,5 točke. Remiziral je le Ranzinger, ki je igral na prvi progi.
- Rokometaši Griž so v nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja v štajerski rokometni ligi doma prepričljivo premagali svoje vrstnike iz Petrovč z rezultatom 23:14 polčas 11:8. Največ zadetkov za domače je dosegel Pirnat sedem, pri gostih pa Klinc osem. Srečanje si je ogledalo okoli 250 gledalcev. Sodil je Hlačar iz Celja.
- Nogometaši Polzele so doživeli prvi poraz. Premagali so jih igralci druge ekipe Šmartnega ob Paki. Rezultat srečanja 4:3.

KUTINA ODSTOPILA

Celjski hokejisti na travi bi morali igrati v Kutini proti domačinom. Toda pred odhodom v Kutino so sprejeli obvestilo, da je Kutina odstopila od nadaljnjega tekmovanja. S tem so Celjani ostali brez srečanja. Na razpredelnici pa so Celjani z eno točko sedmi. Toda pri tem imajo dve tekmi manj od ostalih.

jk

KUDER IN PLANINŠEK TRETJA

Znana celjska tekmovalca v avto rellyju, Janko Kuder in Vlado Planinšek sta se udeležila rellyja Pohorje 71. To je veljalo za republiško prvenstvo. Tudi tokrat sta vozila zelo dobro in osvojila tretje mesto. S tem sta k svojim drugim mestom na Dolenjskem dodala še eno tretje mesto. Na rellyju Gorenja pa sta bila peta. S tem imata vse možnosti, da bi ob dobri uvrstitvi na zadnji dirki v Primorju osvojila celo tretje mesto v generalni razpredelnici v kategoriji do 1300 ccm. Zbrala sta namreč že 12 točk. Točkujejo pa se štiri najboljši rezultati.

jk

MLADINSKA TEKMA NA SKALNI KLETI

Ob prvenstvenem srečanju Celje—Varteks so igrali tudi mladinci Celja proti vrsti Varteksa. To srečanje je služilo trenerju prof. Goršiču za pregled zrelosti mladinske ekipe za poznejše nastope v mladinskem tekmovanju. Celjani so zaigrali dobro, zrelo in fizično močnejše nasprotnike premagali 19:15 (11:8). Zadetke za Celje so dosegli: Luskar 9, Kunej 7, Sedovnik 3.

jk

Valter Štajner je že vrsto let edini profesionalni trener atletov Kladivarja. Tudi njemu gre del priznanja za vse letošnje ekipne in posamezne uspehe Kladivarjevih atletov. Foto: T. Tavčar

športne vesti

SINDIKALNI SPORT

Končna tablica v I. nogometni ligi:

1.	Železnica	18 točk
2.	EMO	15 točk
3.	Cetis	14 točk
4.	Kovinotehna	10 točk
5.	Aero	10 točk
6.	Cinkarna	8 točk
7.	Klima	6 točk
8.	Železarna	2 točki
9.	Zlatarna	2 točki
0.	Tehnomercator	—1 točka

Končna tablica v II. ligi:

1.	Žična	18 točk
2.	Izletnik	11 točk
3.	Gradis	11 točk
4.	Merx	11 točk
5.	Libela	9 točk
6.	Prevozništvo	8 točk
7.	Toper	5 točk
8.	Prosveta	4 točke
9.	Elektrosignal	— 1 točka
10.	Savinja	— 3 točke

T. GORSIČ

KOŠARKA

V nedeljo je bilo v medobčinski košarkarski ligi celjskega področja odigrano že XIII. kolo. Žalec je tudi tokrat dosegel zmago, saj je premagal Polule v Polulah z visokim rezultatom, Old Boys je imel precej dela predno je ugnal Zreče na svojem terenu, Mozirje je tudi tokrat potrdilo precej dobro formo, saj je brez večjih težav premagalo Šentjur, v derby tekmi pa je ŠSD Prebold šele v zadnjih minutah izgubil tekmo na domačem igrišču proti Vitanju, ki si je s to zmago že zagotovil odlično drugo mesto na lestvici, ter verjetno s tem pravico sodelovanja v II. republiški košarkarski ligi (vzhod).

LESTVICA PO XIII. KOLU:

1. ŽALEC	13	12	1	858:651	24	
2. VITANJE	13	11	2	855:609	22	
3. OLD BOYS (Sl. Konjice)	12	9	3	843:693	17	(—1)
3. ŠSD PREBOLD	13	7	6	892:766	14	
5. ŠENTJUR	13	5	8	760:710	10	
6. MOZIRJE	13	4	9	724:877	8	
7. POLULE	12	3	9	570:836	6	
8. ZREČE	13	0	13	572:942	0	

O. HOLZINGER

Odigrano je bilo zadnje kolo v republiški košarkarski ligi. Celjani so gostovali v Ljubljani proti JEŽICI in zasluženo zmagali z rezultatom 93:79 (44:38). Domačini, za katere je ta tekma pomenila biti ali ne biti, so igrali precej ostro, na momente pa celo grobo. Že v 12. minuti 1. polčasa je bil poškodovan Jerič, ki do konca tekme ni več stopil v igro. Kljub odsotnosti tega odličnega igralca, pa so Celjani zaigrali zelo dobro in točno izpolnjevali napotke svojega trenerja. V prvem polčasu so pretežno vodili domačini in gostje so izenačili šele v 17. minuti, ko so prvič povedli in vodstva do konca srečanja niso več izpustili iz rok. Pri Celju je odlično igrala petorka Tone Sagadin, Zmago Sagadin, Miloš Sagadin, Ramšak in Jug, najbolj pa se je odlikoval tudi tokrat Zmago Sagadin. Koše za Celje so dosegli: Zmago Sagadin 32, Tone Sagadin 17, Miloš Sagadin 14, Ramšak 11, Jug 10, Tomašič 4, Jerič 3, Divjak 2, Pejanovič. S to zmago so Celjani s 30 točkami zasedli odlično 3. mesto na prvenstveni lestvici, kar predstavlja za mlado celjsko ekipo velik uspeh.

Tudi mladinska ekipa Celja je s tekmo proti Slovenski Bistrici zaključila tekmovanje v republiški košarkarski ligi — vzhod. Mladinci so visoko premagali neizkušene goste z rezultatom 104:42 (55:19) in si tako delijo 1.—2. mesto v tej konkurenci. Koše za Celje so dali: Pejanović 26, Žohar 22, Jančič 14, Djuričić 12, Koštomaj 9, Mastnak 6, Jazbec 6, Kuljad 3, Videc 2, Ramšak 2, Grosek 2. Celjski mladinci bodo nastopili 23. in 24. t. m. v Kranju na polfinalu za republiško prvenstvo v skupini s Triglavom, Slovanom in Salonitom.

JANEZ ČEPIN

NOGOMET

Prvenstveno tekmovanje na področju celjske nogometne podzveze je v polnem teku. V prvi skupini se je odigralo 5. kolo. Rezultati, ki so bili doseženi so bili pričakovani Srečanje med Brežicami in Vojnikom ni bilo odigrano, ker je več kot polovico igralcev Brežic odšlo na »Manever 71«. Na igrišču NK Žalec, kjer se je odigralo srečanje med Žalcem in Opekarjem je sodnik Pertinač izključil v 72. minuti dva igralca in sicer Laknerja (Žalec) in Zupanca (Opekar) zaradi pretepa.. Drugih izključitev na tekmah ni bilo.

Rezultati I. skupine 5. kola: Žalec — Opekar 1:0, Ljubno — Šmartno 1:3, Celulozar — Papirničar 8:3, Straža — Zreče 2:0, Senovo — Osankarica 2:1.

LESTVICA I. SKUPINE PO 5. KOLU

Šmartno	5	5	0	0	22: 3	10
Celulozar	5	3	1	1	20:10	7
Ljubno	5	3	0	2	19: 8	6
Brežice	4	3	0	1	14: 6	6
Osankarica	5	2	1	2	11: 8	5
Straža	5	2	1	2	7: 6	5
Žalec	5	2	1	2	7:15	5
Opekar	5	2	0	3	8:11	4
Vojnik	4	2	0	2	7:13	4
Senovo	5	2	0	3	5:17	4
Papirničar	5	1	0	4	18:23	2
Zreče	5	0	0	5	3:19	0

V drugi skupini se je odigralo 4. kolo. BOČ je na domačem igrišču izsilil remi proti Polzeli. Gotovljani so nad B ekipo Steklarja slavili prvo zmago, Oplotnica in Ponikva pa sta si točki razdelili.

Rezultati II. skupine 4. kola: Gotovlje — Steklar B 3:2, Boč — Polzela 2:2, Oplotnica — Ponikva 1:1, Šmartno B — Laško 5:1.

LESTVICA II. SKUPINE PO 4. KOLU

Polzela	4	3	1	0	10: 5	7
Boč	3	2	1	0	8 :4	5
Ponikva	3	1	2	0	4: 3	4
Šmartno B	4	1	1	2	7: 8	3
Oplotnica	3	1	1	1	6: 7	3
Gotovlje	4	1	1	2	8:12	3
Laško	3	0	1	2	4:12	1
Steklar B	2	0	0	2	5: 7	0

V mladinski ligi srečanje med Kovinrajem in Papirničarjem ni bilo odigrano do konca. Sodnik Jelen je srečanje prekinil pri stanju 0:2 za Papirničar.

Rezultati 4. kola mladinske skupine: Kovinar — Papirničar 0:2 (prekinjeno), Rudar — Olimp 1:0, Dravinja — Šoštanj 9:0. Ekipa Steklarja je odstopila od nadaljnjega tekmovanja. Namesto nje bo igral Kladivar B.

LESTVICA MLADINSKE SKUPINE PO 4. KOLU

Rudar	4	4	0	0	15: 1	8
Dravinja	4	2	0	2	16:11	4
Kladivar	2	2	0	0	7: 3	4
Papirničar	4	2	0	2	8:12	4
Kovinar	4	1	1	2	2: 5	3
Steklar	3	1	0	2	3: 6	2
Šoštanj	4	1	0	3	8:17	2
Olimp	3	0	1	2	2: 7	1

TONE TAVČAR

Nogometaši Šmartnega ob Paki trenutno vodijo na prvenstveni lestvici za tri točke prednosti. Verjetno bodo tudi to prednost še povečali in postali prvaki podzveze Celje. Kako pa bo bomo videli saj imajo do konca prvenstva odigrati še 18 prvenstvenih tekem. Foto: T. Tavčar

Prometna pravila na semaforiziranem križišču Ljubljanske in Čopove ulice v Celju

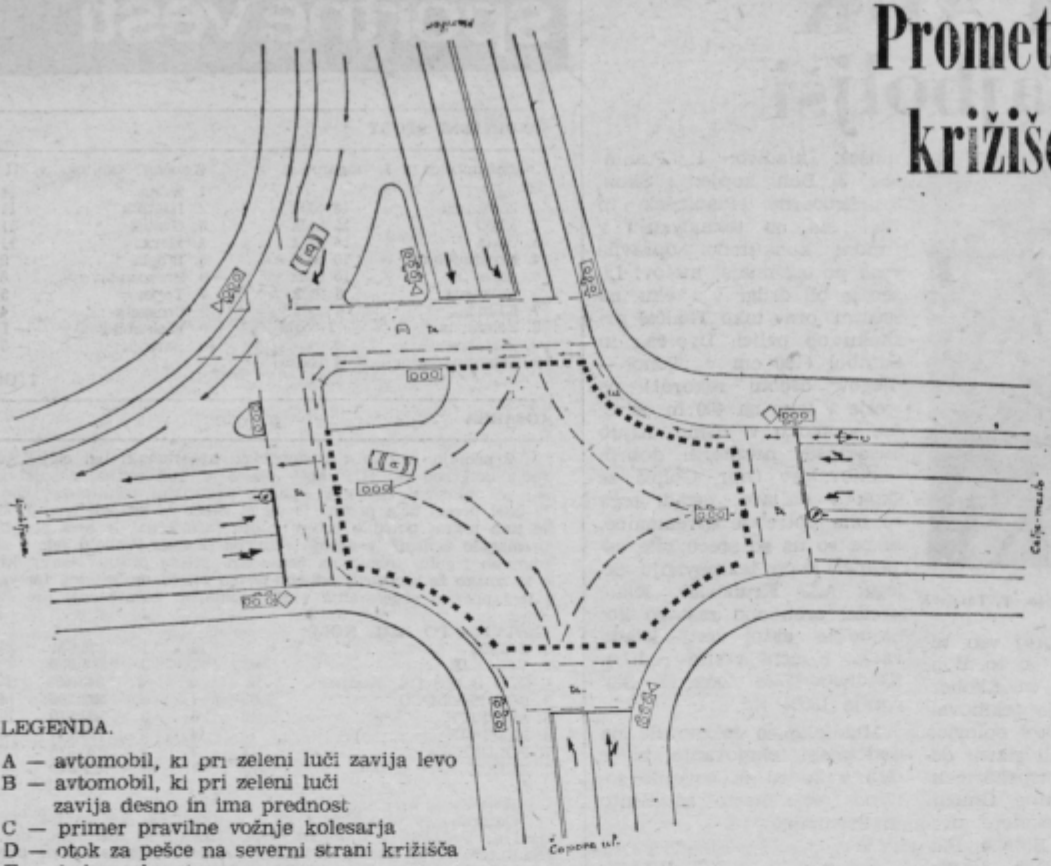

LEGENDA.

A — avtomobil, ki pri zeleni luči zavija levo
B — avtomobil, ki pri zeleni luči zavija desno in ima prednost
C — primer pravilne vožnje kolesarja
D — otok za pešce na severni strani križišča
E — kolesarska steza
F — prehod za pešce

Po rekonstrukciji in semaforizaciji križišča Ljubljanske in Čopove ulice v Celju ugotavlja prometno varnostna služba, da se številni udeleženci v prometu ne ravnajo po veljavnih prometnih pravilih, ki so v skladu s svetlobnimi in prometnimi znaki na križišču obvezna.

Ker se je zaradi neupoštevanja ali nepoznavanja osnovnih pravil zgodilo na tem križišču že več prometnih nesreč, dajemo v interesu varnega in neoviranega odvijanja prometa s prikazom skice križišča pojasnila na nekatera osnovana pravila, ki jih morajo vozniki in pešci na tem križišču upoštevati.

Svetlobni prometni znaki za udeležence v prometu imajo tale pomen:

— redeča luč, prepovedan prehod,
— zelena luč, prost prehod,
— rumena luč, prepovedan prehod — razen za tista vozila, ki se takrat, ko se rumena luč pokaže, znajdejo na tolikšni razdalji od svetlobnega znaka, da se ne morejo več varno ustaviti pred njim,
— utripajoča rumena luč, zavezuje vse udeležence v prometu, da morajo voziti oz. hoditi z večjo previdnostjo in upoštevati prometne znake, ki pomenijo, da vozila ki se vključujejo v promet iz Čopove na Ljubljansko cesto, nimajo prednosti,
— utripajoča zelena luč, je udeležencem v prometu opozorilo, da se bo kmalu nehal prost prehod in se bo prižgala rumena oz. rdeča luč,
— Voznik, ki na križišču zavija na levo, mora pustiti mimo vozila, ki prihajajo iz nasprotne smeri in na križišču ne spreminjajo smeri ali zavijajo na desno. To pomeni, da mora voznik A pustiti prednost vozniku B pri zeleni ali rumeni utripajoči luči (glej skico križišča) in tudi tedaj, ko semaforske naprave ne delujejo.
— Kolesar mora voziti na križišču po posebej označeni kolesarski stezi, ki je ponazorjena na skici, upoštevajoč svetlobne prometne znake s silhueto kolesarja. Zaradi lažjega razumevanja je na skici označena s puščico pod C vožnja kolesarja pri zavijanju v levo.
— Pešec ima prost prehod po označenem prehodu tedaj, ko se pokaže zelena luč na semaforju s silhueto pešca. Kadar se pokaže na semaforju rdeča luč s silhueto pešca tedaj, ko se približuje ali je že na otoku za pešce, se je dolžan ustaviti na otoku in počakati na zeleno luč, to je na ponoven prost prehod. Otok za pešce je na skici označen pod D.

1920: Gaudeamus igitur

Pred enainpetdesetimi leti so položili svoj zrelostni izpit. V Mariborski humanistični gimnaziji. Tam so se učili grščine in latinščine. Naučili so se logike. Zato so bili kasneje na univerzah vsi dobri matematiki in fiziki.

Tako je pripovedoval živahni Božidar Godec iz Celja, rudarski inženir, sedaj v zasluženem pokoju. Imel sem srečo, da sem lahko z njim spregovoril nekaj besed, preden so prišli njegovi tovariši iz šolskih klopi.

»Kasneje vam bo že sam dr Slodnjak, kaj več povedal o nas«, mi je vzpodbudno dejal. Potem je govoril o sebi. Kako je po službeni dolžnosti prepotoval celo Jugoslavijo, spoznaval ljudi in se z njimi učil tiste učenosti, ki je ne daje nobena univerza. Potem je prišla vojna. Leta 1941 so ga Nemci v Celju aretirali, ga zaprli v Stari pisker in ga nečloveško mučili. To je bilo avgusta meseca. Kasneje so ga prepeljali v Maribor in ga januarja 1943 deportirali v zloglasno nacistično taborišče Dachau. Tam je dočakal svobodo, se vrnil v domovino in s svojo visoko strokovnostjo mnogo pripomogel h graditvi socialistične Jugoslavije. Življenje ing. Godca je bilo burno, kot je buren njegov duh, nepomirljiv in vitalen.

Razred je štel 42 dijakov; Na Cankarjevem vrhu, v gostilni Lojzeta Obersneta, ki je tudi iz tega razreda, se je zbralo in si pripelo rdeče nageljne 17 sivolasih mož. Nekateri niso mogli priti zaradi slabega zdravja, nekateri so še vedno aktivni v raznih službah, kajti iz tega kolektiva je izšlo nekaj pomembnih imen, med njimi akademik dr. Anton Slodnjak, pa že pokojni dr. Vladimir Kralj, narodni heroj ing. Jože Hermanko, že leta 1941 ustreljen v Mariboru, itd.

Ing. Godec mi je kasneje dejal, da ga je letos obiskal njegov prijatelj iz Poljske, s katerim sta skupaj v Dachau prestajala metode za očiščenje arijske ase. Spomini so se vrnili. Preveč je bilo vsega. Zato bomo v eni prihodnjih številk Novega tednika kaj več napisali o tem vrlem Celjanu. Trenutno še lovi zadnje sončne žarke v Pomiru pri Pulju.

DRAGO MEDVED

Razred je štel 42 dijakov. Na Cankarjevem vrhu si je pripelo rdeče nageljne 17 sivolasih mož. Inž. Godec Božidar je drugi z desne proti levi. foto: dm

MED ŠTIRIMI OČMI

Drage bralke in bralci!

začenjamo z zaupnimi pomenki. Naj bo naslov rubrike — MED ŠTIRIMI OČMI. Pa naslov ni važen. Pomembno je le, o čem se bomo pogovarjali! Na vaše osebne težave in skrbi, predvsem seveda take, ki zadevajo odnose med spoloma in odnose v družini, bosta odgovarjala svetnovalca Igor in Nataša. Igor za bralke, Nataša za bralce.

Rubrika ne bo le resno kramljanje. Včasih bomo kaj težkega raje zavili v humor, v šalo, pa nam bo tudi lažje. Da bi nam bilo lažje — to je namen naših pomenkov. Da ne bo nihče sam s svojimi skrbmi! Da jih bomo delili! In se pomenil o vsaki, še tako osebni zadevi.

Odgovori so brezplačni! Anonimnost zajamčena. Lahko se podpišete z izmišljenim imenom, čeprav nas bo vaše zaupanje z navedbo priimka in imena seveda še bolj razveselilo. Seveda tega ne bomo objavili.

Izjemoma bomo odgovorili tudi po pošti.

Tako! Mislimo, da je to vse! Danes pa že lahko preberete prve pomenke, ker se je nabralo nekaj pisem s takšno vsebino, za katero smo želeli odpreti novo rubriko v našem časopisu.

SEM RES TAKO OBČUTLJIVA

Hodim v srednjo šolo. S prijateljicami se velikokrat pogovarjamo o fantih. Pripovedujejo to in ono z zelo, vsaj za mene, grdimi izrazi, od »nategnil, položil« in podobno. Vse govorijo v vzvišenem tonu. Mene pa je sram. Sem drugačna od drugih?

O poljubu govorijo kot o kosilu, skratka nepomembnem dejanju. Mene pa vse spreleti, če me fant poljubi. Oblije me hladen znoj, še pomisliti ne smem na poljub, kadar sem sama, ker se mi zvrti, noge pa začnejo drgetati. Zakaj? Kaj je z menoj?

Marjetka

Draga Marjetka!

Nič. Nič ni s teboj narobe. Glede prvega: prav imaš, da ne uporabljaš podobnih izrazov, saj je toliko mnogo lepših, ki več povedo o našem občutju. Glede drugega pa bodi vesela, da imaš fanta, ki zna tako poljubljati. Čuvaj ga.

Igor

TEŽAVE POROČENE ŽENE

Sem poročena že celih pet let. Sem izredno lepa in vsi mi pravijo, kako sem pametna. Posebej moški. Mnogo lepša sem od moža in pametnejša, čeprav je on glede na šole bolj izobražen. Sama nisem v službi. Drugi moški me vedno tako poželjivo gledajo, kadar se jim ozrem v oči. Vedno bolj čutim, da se odmikam od moža. Ali naj grem s kom drugim, če si to želim? Veste, pri nas v okolici je toliko priložnosti. Pa še avtomobil mi včasih pusti doma.

Vznemirjena žena

Če ste resnično tako lepi in pametni, si boste težko našli kaj primernega. Verjetno vam nedejavnost povzroča takšne preglavice. Poskusite morda pri filmu, tam je sicer veliko lepih žensk, potrebovali pa bi tudi pametne. Sicer pa vaš mož res ne more biti kaj dosti pameten, da vam nudi toliko, da lahko razmišljate o drugih. Prebirajte revije in videli boste, da vse tako fantastično lepe in pametne ženske le niso bile vselej srečne.

Igor

OBUPAN SEM

Šestnajst let sem star, dijak in popolnoma obupan. Postal sem živčen. Ne morem se učiti, zardevam in potim se. Misli mi uhajajo k deklici, v katero sem zaljubljen. Ona me ne razemu, nisem niti prepričan, če sploh ve, da je deklica mojega srca. Če me pusti, tega ne bom prenesel. Kaj mi je storiti?

Franci

Dragi Franci!

Vsemu temu, kar doživljaš, bi rekli, da te mučijo začetne mladostniške težave. Med mladimi nisi nikakršna izjema, morda si samo malo bolj občutljiv. Vsekakor pa si čisto nelzkušen. Zardevanje in potenje samo spreljata začetne ljubezenske težave. Vem, deklici, izvoljenki svojega srca, bi rad sklatil košarico zvezd z neba. Da se pri tem malo spotiš, je čisto razumljivo. Vse tvoje tegobe bodo prešle, ko ti bo deklica dala čutiti, da ti je naklonjena. Ko boš v to prepričan, pa izberi način, da se ji približaš. Tebi bo verjetno bolj ležala dolgotrajnejša, ki je pogosto tudi bolj uspešna. Verjetno poznaš pregovor, da se počasi daleč pride. Pa še to: na svetu je veliko prikupnih deklet, ne samo ena!

SRAM ME JE

Po telesu sem zelo slabo poraščen, zato me je poleti na kopališču sram pred prijatelji in dekleti, ki so včasih celo bolj poraščene kot jaz. Vprašal bi rad še to, do katerega leta lahko spolno občuješ, ne da bi se bal zanositve. Čimprej mi, prosim, odgovorite!

Janez

Dragi Janez!

Verjemi, čas bo opravil svoje. V pubertetnem dozorevanju dobiva tudi telo moške oblike in značilnosti, le da narava ne obdari vse enako zgodaj in z enako radodarnostjo. Tako je tudi z dlakavostjo. Počakaj, da bo narava opravila svoje, potem pa, če si boš te »moškosti« še tako želel, napraviš korak do zdravnika, da ti primerno svetuje.

Z občevanjem in spolnostjo pa se prehitro ne igraj, saj niti tega ne veš, da ti ne moreš zanosti. Pri igranju lahko zanosi le tvoje dekle.

Nataša

MED ŠTIRIMI OČMI

„Svoboda 71“ zaradi naše svobode

Bila je le igra, vojaška igra v miru, manever, s katerim naj bi preizkusili kako smo pripravljeni, če bi šlo zares. To smo vsi vedeli, zato smo bili na dan »D«, ko se je nad Vinico razšla noč, še bolj presenečeni. Vinica, trg ob Kolpi, prek katerega naj bi v 7 km širokem pasu udaril »napadalec«, je bila prazna, sovražno razpoložena. Na plotovih in hišah so viseli lepaki z besedami »Danes — prezir«, lističi z otroško pisavo: »Sovražniki, pojdite domov!«, proglasi klubov OZN z razmišljujočo vsebino, kolikšno gorje prinaša vojna človeštvu, posebno otrokom, starcem in ženam. Tako so naši ljudje pričakali namišljenega sovražnika.

Vojaki naše vojske so na manevrih »Svoboda 71« pokazali izjemno mero usposobljenosti za vojskovanje.

Če je ne znaš najti na zemljevidu, vprašaj za pot kmeta. Ta stari nasvet v manevrskih dneh ni več veljal. Vsaj ne za sovražnika v naši domovini, kjer načrtno in vztrajno uresničujejo zamisel o vseljudski obrambi, oprti na zgodovinski resnici, da vojsko lahko, naroda pa ne more nihče premagati.

Polkovnik Stanko Mihalič, ki je s svojo 12. oklopno brigado in desetinami najsodobnejših tankov čakal v gozdu na znak napada, je bil skorajda užaljen, ko smo ga vprašali, kako oni, kot »napadalci«, doživljajo sprejem prebivalstva. »Pa poslušajte, vi novinarji pretiravate, nismo mi agresorji, naša redna vojska smo, ki pomaga prikazati boj jekla s partizanskim načinom vojskovanja! Ljudje berejo o agresorjih, ustvarjajo si svojo podobo in potem se zgodi, da prileti kamen v vetrobransko steklo džipa. To ni več šala. Prosim, tudi to se je zgodilo.«

Belokranjci, ki imajo prirojen odpor do okupatorja, so šli celo — predaleč. Ni jim bil dovolj popoln bojkot »sovražnika«.

PEKEL NA BREGOVIH KOLPE

Ko se je na dan »D« začel prodor, je na bregovih Kolpe nastal pravi pekel. Porumenele krošnje dreves so se stresale ob eksplozijah, ko je železen »škorenj« napadalcev lomastil po naši zemlji. Polovica tankov, ki gredo tudi pod vodo, če je treba, ki streljajo in se gibljejo ponoči, če so take zahteve, je prešla Kolpo, ne da bi čakala na graditev pontonskega mostu. Pri postavljanju mostu je imela besedo tehnika, še bolje rečeno izvrstna izučenost naših vojakov, ki so delali natančno in hitro kot ura. Most so sestavili iz 14 orjaških kovinskih členkov, izmed katerih vsak lahko nosi po 20 ton. Ko je bilo delo končano, se je začel prehod prek Kolpe. Dva klina tankovskih kolon sta se ob nenehnih poletih reaktivcev zarivala v ozemlje rdečih. Sovražnik je prvi dan napredoval 30 kilometrov globoko. Zmagoval je, toda kako dolgo?

S podporo letalskih in helikopterskih desantov (zračnih napadov) so plavi poskušali v štirih smereh prodirati proti svojemu cilju — Bihaću, kjer je bilo med NOB prvo zasedanje AVNOJA. Odločilna je bila srdita bitka za Slunj, kjer se je v bližini vasi Drežnik plavi poskušal rešiti s poslednjim desantom.

REKLI SO:

General-pocpolkovnik STANE POTOČAR, komandant »napadalcev«: »Napadalec bo naredil največjo napako, če bo računal le na vojsko, ne pa na earod. Ta napaka je enaka-porazu.«

General-polkovnik SREČKO MANOLA v svoji oceni: »Niti zavedali se nismo prave vrednosti, ki jo je pokazal narod.«

MICHEL DEBRE, francoski obrambni mnister, ki si je ogledal priprave na manever: »Takšna koncepcija, ko se sovražniku upre ves narod, zasluži najvišje spoštovanje.«

Z MARŠALOM TITOM NA OPAZOVALNICI

Bil sem na opazovalnici na Lipovači, prav tam, kjer je maršal Tito skupaj s komandantom generalštaba generalpolkovnikom Viktorjem Bubnjem in sekretarjem za narodno obrambo generalom armade Nikolom Ljubičićem ter političnimi in vojaškimi voditelji iz vseh republik, opazoval začetek konca plavih.

Težko je opisati veličasten prizor, ko se je po hudem obstreljevanju migov, jastrebov in kraguljev pojavila na nebu jata transportnih letal. Nebo se je v hipu razcvetelo od padalskih kupol, še v zraku se je vnela bitka z letalci, s pomočjo katerih so plavi skušali okrepiti svoje sile za prodor proti Bihaću, toda tedaj so začeli z ofenzivo rdeči. Iz grmovja so na prostrano planjavo planili tanki oklopne brigade polkovnika Ivana Simoniča. Začel se je protinapad. Napredovati so začeli rdeči. »Bežite plavi, Kordun vas davi!« — ta parola mladincev se je začela uresničevati.

Zadovoljen je bil tovariš maršal, ko je ob odhodu za hip postal tudi pri nas, reporterjih. Zadovoljen, ker je vaja pokazala, da premoremo dovolj sposobnosti in volje, da lahko branimo našo domovino.

Tekst in slike:
MARJAN LEGAN

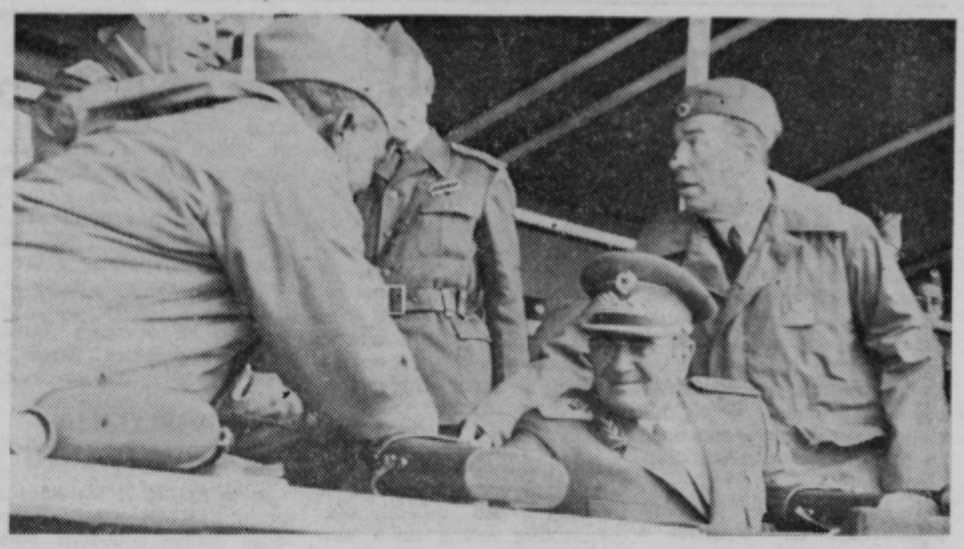

Maršal Tito na Lipovači. V spremstvu najvišjih oficirjev in političnih voditeljev iz vseh republik si je maršal Tito ogledal letalski desant pri Drežniku.

ODREŠILNA KNJIŽICA — Neka stara ženska iz vasi Medžedže, ki je ostala doma, vojakom ni hotela dati vode. Šele ko so ji pokazali knjižico, se je razveselila: »Tudi jaz imam tako, vi ste naši. Pijte, kolikor hočete.«

MARJANA DERŽAJ NE BI MOGLA PETI — Poseben bojkot so plavim pripravili v vasi Brežani. Vojaki so hoteli pripraviti kulturno prireditev, na kateri naj bi nastopila celo Marjana Deržaj. Prebivalci vasi se niso udeležili, niso hoteli dati niti električnega priključka za razsvetlitev dvorane.

VZETO ZARES — Vojaki so vajo vzeli nadvse resno. Tako je prišel k nekem mostu kmet in prosil stražarja, naj ga spusti čezenj. Vojak ga je ustavil, rekoč: »Nemogoče, most je podrt.« »Poslušajte, tovariš kapetan, kaj pravi vojak,« se je pritožil kmet starešini. »Ne slišim, jaz sem mrtev,« je odgovoril kapetan.

STRUP ZA SOVRAŽNIKA — V bližini vasi pri Karlovcu se je spustila s helikopterji sovražna enota. Ko so šolski otroci videli, da je na helikopterjih bela strelica, so začeli pisati po vodnjaku: voda zatrovana (zastrupljena).

VOJSKA PRESKRBI VODO — V Pokuplju je dolgotrajna suša spraznila vodnjake. Kmetje so morali zelo daleč voditi živino, če so jo hoteli napojiti. Pa se je spomnil nek vaščan: »Vojsko prosimo, ona ima cisterne!« Vojakom ni bilo treba dvakrat reči. Ljudem so navozili vode, kolikor so hoteli.

Beograjski utrinki

Dražje in ceneje v našem glavnem mestu — V prometu lahko postaneš marsikaj.

V zadnjih letih se lahko kot Slovenec, če obiščeš največje in glavno mesto naše države, že kar prijetno počutiš. Nekoliko bolj domače, saj živi v Beogradu 12.000 Slovencev in ni hudič, če ne boš ob kakšnem »šanku« naletel vsaj na enega. Pa tudi v Celju je že mnogo ljudi, ki pravijo, da so iz Beograda, čeprav so v resnici iz njegove okolice, kakšnih 100 kilometrov. O vtisih bi lahko napisal reportažo, vendar ker zaradi TV dobro poznamo Beograd, samo nekaj nametanih utrinkov, zanimivih za nas.

Najprej vino. Cviček Marvin, proizvod Slovenije vina, ki je v trenutku osvojil slovensko tržišče, je v naših samopostrežbah po 10 dinarjev in petdeset para. V beograjskih je po 7 dinarjev. Oddaljenost, vožnja in podobno. Človek bi pričakoval drugo ceno. Svinjarija in da ne verjame, mi je dejal starejši gostinski delavec — Celjan. Ali nas nekdo goljufa, ker je standard v Sloveniji tako visok?

Kioskov z revijami in cigareti je brez števila. Zanimivo pa je, da ti prodajalec ne bo prej izročil cigarete, dokler mu kupec ne pomoli skozi okence denar. Ima pač slabe izkušnje.

Promet je nemogoč in če ne voziš beograjsko, si na relaciji pet kilometrov »Obupan« ter preimenovan v »idiota, balego, klempavca« in kdo bi si vse zapomnil. Najbolj običajna kretnja pa je, da ti tisti, ki se ti vrine pred nos, udari po čelu in nedvoumno pove, da si pač trčen.

K sreči nisem srečal nobenega nogometaša. Zato pa sem stal eno uro na pločniku, ker nisem mogel nikamor zaradi reke vozil, ki se je vlivala na stadion, da bi videla Eusebia in domače. Baje pa se zadnje čase tudi miličniki izogibajo nogometašev. Po prepetu z Ačimovičem so alergični drug na drugega.

Na tržnici je izredno nevarno. Posebej tam na Zelenem vencu. Vsakdo te hoče prisiliti, da boš nekaj kupil. V mesnici zahtevaš takšno in takšno meso, mesar pa ti navrže poleg naročenega še kakšne pol kile drugega slabšega. »Moram prodati«, ti pojasni, »če vam ni všeč, pojdite pa drugam«. Tudi nakupovalke — gospodinje so prijazne. Čujejo našo govorico: »Čujem, da ste iz Slovenije. Baje imajo pri vas neko specialno zdravilo. Vam bom dala naslov, pa mi ga pošljite.« Seveda moraš vljudno odkloniti.

Sicer pa ima Beograd s svojim Kalamegdanom, Avalo in drugim še vedno izreden čar.

M. SENIČAR

Takole so najmlajši v Celju, skupaj s tovarišicami, odkorakali na veselo trgatev, o čemer pišemo v mini reportaži.

„Na cesti nisi sam!"

Velika republiška akcija za večjo varnost na cesti

Izreden porast števila prometnih nesreč iz leta v leto zadolžuje vse, ki delajo na področju cestnega prometa da narede čimveč za boljšo varnost na cestah. Takšna je tudi osnovna naloga komisije za preventivo in varnost cestnem prometu, ki že dolga leta izredno uspešno deluje pri celjski občinski skupščini.

Te dni se člani komisije pripravljajo na začetek v veliko republiško akcijo pod imenom »Na cesti nisi sam.« Trajala bo od 15. oktobra do 31. januarja prihodnje leto. Namen akcije je, da bi z najneprestano opozarjali in tudi kontrolirali cestni promet, ki se mora v tem času prilagoditi spremenjenim voznim pogojem. Cestni promet bo namreč v času akcije ovirar zaradi megle, ledevja, snega in poledice. Prav to so vzroki, ki v jesenskih in zimskih mesecih povzročijo največ težkih prometnih nesreč. Komisija bo pripravila poseben program dela, v katerega bodo vključena razna društva, delovne organizacije in šole ter seveda uslužbenci milice, ki bodo v času akcije izvajali poostreno kontrolo z opozarjanjem, v hudih primerih pa tudi ukrepanjem.

Pomembna je vloga delovnih organizacij, posebej tistih z velikim voznim parkom, ki bi naj v teh nesrečnih časih prilagodile vožnje, da bi čim manj ovirali cestni promet in zagotovile popolno tehnično opremljenost motornih vozil. AMD in Zveza šoferjev ter avtomehanikov bi naj v času izvajanja akcije pripravila posebna predavanja za svoje člane.

Vse kar bo v teh treh mesecih in pol storjenega bo koristno, saj bo vsaka še ta ko majhna odločitev prispevala k večji varnosti udeležencev cestnega prometa.

ms

POŽAR V AERU

Pred dnevi je v Aeru zagorelo. Vnel se je papir na enem izmed tiskarskih strojev. Papir se je ovil okoli valjev in tako razcefran prišel v bližino električnega greica, ki je potreben v proizvodnji. V tem trenutku je Franc ŽERAK iz Celja vlival v stroj, razredčilo, ki je lahko vnetljivo. To je povzročilo plamen, ki je povzročil škodo za 10.000 dinarjev. Žarek je dobil opekline na levi roki.

EKSPLOZIJA V STANOVANJU

Milan ROŽIČ iz Šoštanja in Anton LESJAK sta v stanovanju prvega v nedeljo polagala topel pod. Pla v spalnici sta premazala z lahko vnetljivim lepilom. Ko sta namazala polovico tal, sta odšla na malico. V sobi je bilo zelo toplo, ker so kurili v peči, in tak se je vnel. V hudi eksploziji sta Rožič in Lesjak dobila opekline II. stopnje. Škodo v stanovanju so ocenili na 50.000 dinarjev.

KRIVOLOV RIB

V soboto popoldne je močno počilo ob Savinji pri Grusovljah. Eksploziv je 27-letnemu Vladu JEROVČNIKU iz Šentjanža odtrgal roko do zapestja. Jerovčnik je trdil, da je potrebovali razstrelivo za razstreljevanje panjev, vendar je bila komisija, ki si je kraj nesreče ogledala, drugačnega mnenja.

Verjetno je, da je Jerovčnik pripravil eksploziv, da bi ga vrgel v tolmun v Savinji zaradi rib. Vendar je razstrelив predolgo držal v roki. Hudo poškodovanega so odpeljali v celjsko bolnišnico.

GOZDNI POŽAR

V torek je nastal tajni požar, ki je zajel gozd kmeta Savineka med Belimi vodami pri Šoštanju. Na kraj požara so prihiteli gasilci in gozdni delavci Glin Nazarje, da bi s kopanjem prekopov omejili požar, ki je zajel okoli dva hektara gozdne površine.

Žalec

Poznamo zdravilna zelišča?

ARNIKA — ARNICA MONTANA L.

Arnika je trajno zelišče in raste po negnojenih, kislih gorskih in gozdnih jasah, travnikih in pašnikih, kjer so tla izprana in peščena. Pri nas je arnike največ na Pohorju in Kopitniku.

Rastlina je do 50 cm visoka, z dolgovlaknato, temno koreniko. Steblo je žlezasto dlakavo ter ga tesno ob dnu obdaja venec jajčastih precej debelih listov, ki so peterožilasti. Zgornja stran je temno zelena in dlakava, spodnja pa svetlozelena in gola. Na vrhu stebla je oranžno rumena cvetna glavica, do 7 cm v premeru. Cveti od maja do julija, sedaj pa se že dobi tudi na celjskem trgu lepo posušena. Cvetni koški dišijo aromatično, ker vsebujejo eterično olje, flavone, saponine, tresilovine in mnoge druge spojine. Arnika je pri nas zelo znana zdravilna rastlina in jo običajno uporabljajo namočeno v žganju za obkladke pri zmečkaninah, podplutbah in za izpiranje ran. Arnična tinktura deluje dražeče na kožo, živčevje, mišice ter širi žile. Če uporabimo preveč močno tinkturo, lahko dobimo hudo vnetje kože. Zato moramo tinkturo pred uporabo vedno razredčiti, tako da damo eno do dve žlički tinkture na četrt do pol litra prekuhane vode.

Notranje je ne uporabljamo, ker lahko notranja uporaba povzroči hude motnje v krvnem obtoku ter poškodbo notranjih sluznic.

B. Jagodič

Pešec v bolnišnici, voznik pobegnil

Letos se je na cestah širšega celjskega območja zgodilo že 47 prometnih nesreč katerih povzročitelji so pobegnili. Težko je že, če povzročiš nesrečo, še večjega obsojanja pa je vredno, če zapustiš človeka težko poškodovanega.

Tako se je zgodilo pred dnevi, ko je proti Celju vozil s tovornjakom FRANC SMISL, 39, iz Dolenje vasi pri Žalcu in v Globočah pri Vojniku prehiteval drug tovornjak. Vzporedno z njim je hodil v isti smeri po levi strani cestišča pešec ANTON OROŠEC, 67, iz Globoč 10. Med prehitevanjem je tovornjak z levim prednjim delom avtomobila zadel Korošca in ga zbil po cesti. Smisl je nato odpeljal 200 metrov naprej po cesti, izstopil, pogledal nazaj, nato pa odpeljal naprej proti Celju.

Korošca so v zelo resnem stanju prepeljali v celjsko bolnišnico. Na kraju nesreče ni bilo nikakršnih sledov, pa tudi Korošec zaradi težkih poškodb ni mogel točno povedati, kdo ga je podrl, toda očividci so povedali barvo in znamko avtomobila. Smisla so po dveh dneh odkrili.

Inšpektor za cestni promet pri UJV Celje, FRANC SALOBIR, nam je povedal da so izredno redki primeri, da ne bi odkrili povzročitelja nesreče.

sm

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

INGRAD
CELJE

sprejema v delovno razmerje več

kvalificiranih mizarjev

POGOJI:
izučen splošni, stavbni ali strojni mizar;
eno leto prakse v poklicu;

OD po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov;
nastop možen takoj ali po dogovoru.

Pismene ali osebne ponudbe sprejema kadrovska služba ob Ljubljanski cesti št. 16, do zasedbe delovnih mest.

horoskop

21. marec — 20. april
Poset, v katerega se boste spustili, vam ne bo prinesel zadovoljstva. Izkoristili boste neko zvezo in si zboljšali položaj.

21. april — 20. maj
Ostali boste pri stvari, ki prav vam ni povsem jasna. O ponudbi, ki vam jo dajejo, raje temeljito in dvakrat premislite.

21. maj — 21. junij
Oglasila se vam bo vest, da do svojega partnerja niste bili preveč taktni. Ne vdajajte se minulemu, ampak mislite naprej.

22. junij — 22. julij
Izkoristite prvo priložnost za temeljit poslovni pogovor. Deležni boste pozornosti in to vam bo nekoliko stopilo v glavo.

23. julij — 23. avgust
Kar zdaj počnete, utegne imeti dobre posledice šele čez nekaj mesecev. Prijatelj vam bo v važni zadevi pravočasno odprl oči.

24. avgust — 23. sept.
Imeli boste naravnost ogromno dela, ki se ga boste diplomatsko otresli. Premislite, če je vaše ravnanje pravilno in koristno.

24. sept. — 23. okt.
Če ste ženskega spola, se boste celo preveč ukvarjali z modo. Za moške veljajo poslovna potovanja, veliki izdatki in izguba časa.

24. okt. — 22. nov.
Imeli boste lepo možnost da se bliskovito uveljavite. V ljubezni vam bo šlo vse narobe. Računajte s konkurenco.

23. nov. — 21. dec.
Imate dober načrt, ki ga lahko tudi uresničite, vendar ne z izbrano taktiko. Nekdo od prijateljev vam ne bo preveč naklonjen.

22. dec. — 20. jan.
Prihodnji dnevi bodo minili brez pretresov. To, kar pričakujete, je še daleč. Ne preostane vam drugega, kot da potrpite.

21. jan. — 18. febr.
V službi boste doživeli neprijetnost, ki ne bo brez posledic. Navezanost na neko osebo se bo skrhala in bolela vas bo glava.

19. febr. — 20. marec
Zdravstveno se ne boste počutili najbolje, zato bodite previdni zlasti v prometu. Povabilo prijateljev raje odklonite.

Kaj je to?

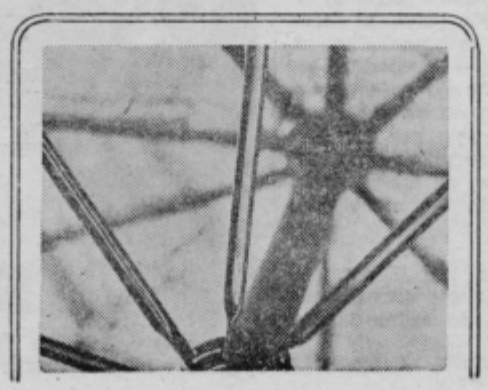

Trije v štirih

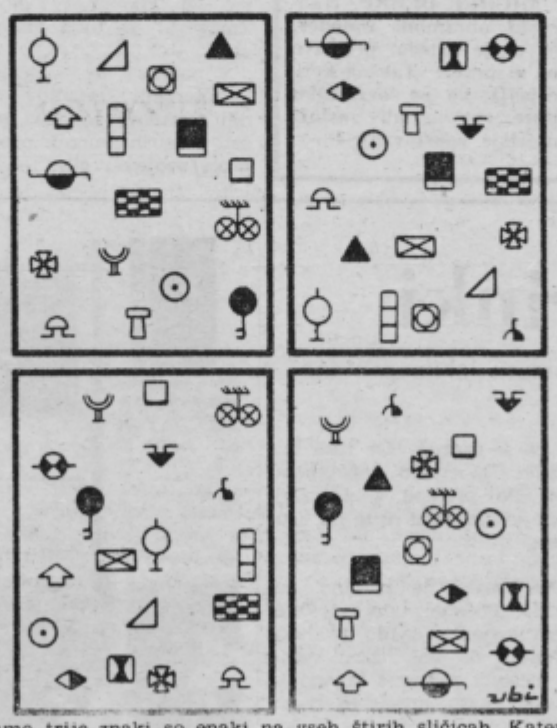

Samo trije znaki so enaki na vseh štirih sličicah. Kateri?

NAGRAJENI REŠEVALCI

Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 50 din — **METKA PODRŽAJ**, Kajuhov dijaški dom, Celje
2. nagrada: 30 din — **NADA GOLOB**, Rimska cesta 6 a, 63270 Laško
3. nagrada: 20 din — **MIJA OCVIRK**, Japljeva 25, Celje
4. nagrada: 20 din — **KATJA SMREKAR**, Pivola 20, 62311 Hoče pri Mariboru
5. nagrada: 10 din — **DOROTEJA KRAJNC**, Gregorčičeva 2, Celje
6. nagrada: 10 din — **ŠTEFI FAJS**, Uniše 11, 63232 Ponikva
7. nagrada: 10 din — **EDO VRANJEK**, Postaja milice Celje
8. nagrada: 10 din — **IRENA KENDA**, Oblakova 28, Celje
9. nagrada: 10 din — **MATJAŽ ČETINA**, Ul. Savinjske čete 2, Žalec
10. nagrada: 10 din — **MILKA GROSAR**, Trubarjevo nabrežje 5, Laško
11. nagrada: 10 din — **SMILJAN SMODIŠ**, Tkalska 7, Celje
12. nagrada: 10 din — **SLAVICA MESAREC**, Ul. 14. divizije 8, Celje

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV

Vodoravno: kramp, Raner, akant, perje, krogi, han, radon, Ili, ZTS, La, jen, MI, et, raca, anatema, Jama, akord, stiska, Luče, Arakan, Panama.

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. kosem, 5. AP, 6. Mr, 7. sreda, 9. kolek, 10. Aden, 11. Dag, — c —, — a —, 13. Apo, 15. snop, 16. packa, 17. opart, 18. LE, 19. OK, 20. krava.

NEKOLIKO TURIZMA

Solčava

ZA BISTRE OČI

Glej sliko!

JUGOBANKA

OBVEŠČA VARČEVALCE O IZIDU ŽREBANJA I. KOLA LOTERIJE, KI JE BILO DNE 10. OKTOBRA 1971

IZŽREBANE SO ŠTEVILKE SREČK PO NASLEDNJEM VRSTNEM REDU:

1400 SREČK S KONČNICAMI 077 IN 461 JE ZADELO PO 100.— din

700 SREČK S KONČNICAMI 740 JE ZADELO PO 300.— din

700 SREČK S KONČNICAMI 008 JE ZADELO PO 500.— din

6 SREČK ŠTEVILKE 104694, 107651, 196331, 342204, 353992, 559307 — JE ZADELO PREMIJO PO 10.000.— din

5 SREČK ŠTEVILKE 128950, 262958, 533871, 581906, 675680 JE ZADELO PREMIJO PO 20.000.— din

3 SREČKE ŠTEVILKE 062935, 481742, 481773 SO ZADELE PREMIJO PO 30.000.— din

1 SREČKA ŠTEVILKA 596179 JE ZADELA GLAVNO PREMIJO 50.000.— din

IZŽREBANCI LAHKO PREJMEJO DOBITKE PO PRETEKU 12 DNI OZIROMA NAJKASNEJE V ROKU 60 DNI PO ŽREBANJU — PO POŠTI ALI OSEBNO PRI VSEH SEDEŽIH JUGOBANKE.

JUGOBANKA ČESTITA SREČNIM DOBITNIKOM IN OBVEŠČA, DA BO ŽREBANJE II. KOLA LOTERIJE V MESECU APRILU 1972. LETA.

Kriza zadružništva

Kmetje bi radi sodelovali, pa jih nasprotniki ovirajo — kmečka društva namesto zadrug — težko čakajo na nov zakon

Pred kratkim sem slišal oceno, da se smisel in pripravljenost kmetov za medsebojno sodelovanje ter skupno delo zgubljata in je podoba, da je ideja zadružništva zašla v krizo. Ne verjamem da je to res, čeprav verjamem kmetom, ki pravijo, da imajo slabe izkušnje z zadrugami, zato se je najbolje zanesti nase. Menim da ni zašla v krizo ideja zadružništva, v krizi je sedanje zadružništvo. Če bi kmetom ustrezalo, pa bi bolje uspevalo.

Nekateri v isti sapi, ko trdijo, da kmetje niso za medsebojno sodelovanje menijo da se naj ne bi udeleževali le v krajevni skupnosti, kajti njihovo samoupravljanje da bi moralo biti veliko širše.

Če so kmetje podjetni v krajevnih skupnostih, so torej za sodelovanje. To potrjujejo njihove odločitve, ko glasujejo za samoprispevke, ki so namenjeni za skupne potrebe. Pri delu krajevnih skupnosti pa so podjetnejši kot pri sedanjih kmetijskih organizacijah zaradi tega, ker tam lahko bolj odločajo o stvareh kot pri kmetijskih zadrugah. Menim da ste zadruge, s katerimi niso zadovoljni.

Mnogi kmetje niso zadovoljni s sedanjim zadružništvom, niso pa proti zadružništvu nasploh. Želijo si take zadruge ali druge kmetijske organizacije, v katerih bi lahko odločali vsaj toliko kot v krajevnih skupnostih. To potrjujejo tudi oživa društva živinorejcev za vzajemno pomoč, ki so se pred kratkim preimenovala v kmečka društva. V vsej Sloveniji jih je že več kot 20, članov pa imajo najmanj toliko, kot je vseh pravih kooperantov pri vseh kmetijskih organizacijah v republiki. Vznikla so brez moralne in gmotne pomoči od zunaj iz podjetnosti samih kmetov. Pečajo pa se s tako dejavnostjo, ki bi jo lahko ali celo morale opravljati kmetijske zadruge.

Kmetje čutijo, da si neorganizirani, razbiti posamezniki ne morejo pomagati. Menijo pa, da si lahko bolj pomagajo z dobrim društvom kot s slabo zadrugo, čeprav po predpisih ne more razvijati tako široke dejavnosti kot zadružna organizacija.

Društva ustanavljajo zaradi nestrpnosti, ker po sedanjih predpisih ne morejo imeti takih zadrug, kot so jim potrebne. Naveličali so se čakati na novi zakon, ki naj jim omogoči ustreznejše oblike zadružnega povezovanja in sodelovanja. K ustanavljanju društev jih sili tudi gospodarska nuja. Ne morejo se zadovoljiti le s tolažbo, da bi bilo vse prav, če bi kmetijski pridelki imeli le višjo ceno.

Ideja zadružništva pri kmetih torej ni zamrla niti ni zašla v krizo. Oni dobro vedo kaj potrebujejo — uresničujejo pa tisto, kar je v sedanjih razmerah možno.

Imamo pa tudi take ljudi, ki še vedno z nezaupanjem opazujejo podjetnost kmetov v društvih in se bojijo takih zadrug, ki bi jih upravljali kmetje. Nasprotujejo kmetom, namesto da bi se zmenili za tako sodelovanje, ki bi koristilo vsem. Saj kmetje ne zahtevajo veliko. Želijo le izboljšati svoje življenjske razmere. Pa še to ne na škodo delavcev, temveč predvsem z zmanjšanjem razlike med odkupnimi cenami in tistimi, ki jih morajo plačati delavci v mestih, in z znižanjem pridelovalnih stroškov.

JOŽE PETEK

KUPON 2

RADIO CELJE
ODDAJA »PO VAŠI IZBIRI«

Izvajalec

Naslov željene skladbe

Vaš polni naslov

(Kupon pošljite v pismu ali ga nalepite na dopisnico. Naslov: Radio Celje, 63001 Celje, Gregorčičeva 5, za oddajo »Po vaši izbiri«.)

S celjske tržnice

V preteklem tednu je bila celjska tržnica polna jesenskih dobrot. Pa tudi sprehod po njej v tem tednu nam pove, da je še vedno tako. Stojnice so polno obložene z zelenjavo in sadjem, pa tudi suhe robe in drugih ročnih izdelkov je dovolj. Kaže, da bo celjskim in tujim branjevkam kmalu zmanjkalo življenjskega prostora, saj so se pričele širiti tja proti ribarnici.

Naj za uvod navedem najprej ceno gobic. Ajdovčke so prodajali po 40 din, ostale pa od 10 do 20 din. Veliko cenejše so kot v Ljubljani. Žive piščance prodajajo po 20 do 30 din, jajčka pa 1,00 do 1,10 za komad.

Raznovrstne solate je precej po 5 do 6 din. Motovilec prodajajo po 20 din, kmetijski kombinat Žalec pa zeljnate glave po 1 din, ostali po 2 din. Cena peteršilja se suka okoli 7 din, korenčka pa 4 din.

Cena kislega zelja in repe je enotna — 4 do 5 din.

Še več kot zelenjave je na trgu sadja. Lepa štajerska jabolka prodajajo po 2 do 3 dinarje, kruške 3 do 5, grozdje po 5 in slive po 4 dinarje. Kilogram kostanja stane 4 do 5 dinarjev, orehi 9, a luščeni 26 din.

Ob koncu lahko rečemo, da izbira na celjskem trgu ni nič manjša, kot je v Ljubljani.

JUBILEJNA PRIJAVNICA ZA STARE NAROČNIKE

Uredništvo »Novega tednika« žal težko pregleda seznane naročnikov v vseh 25. letih izhajanja. Verjemite nam, da bi takšno nalogo težko opravila četa uslužbencev. Zato prosimo vse naročnike, ki so od leta 1945 neprekinjeno tednikovi naročniki, da izpolnijo spodaj objavljeno »Jubilejno prijavnico«. Ko bomo imeli ta seznam, ga bomo lažje primerjali z našo evidenco, kajti vse, ki bodo dokazano naši naročniki v vseh 25 letih, čaka prijetno presenečenje. »Prijavnico« pošljite na naslov: Novi tednik — 63000 Celje — Gregorčičeva 5 (Stari naročnik).

JUBILEJNA PRIJAVNICA

Prijavljam se kot naročnik celjskega časnika od »Nove poti« do »Novega tednika« z izjemo leta 1947, ko časnik ni izhajal.

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Podpis prijavljenca:

TRGOVSKO PODJETJE
moda
CELJE

NUDIMO VAM VSE VRSTE SODOBNIH TKANIN V NAJNOVEJŠIH MODNIH VZORCIH

ŽENSKE IN MOŠKE OBLEKE SODOBNIH KROJEV

MOŠKO IN ŽENSKO PERILO VSEH VEČJIH RENOVIRANIH PROIZVAJALCEV

moda
CELJE

PRIČAKUJEMO VAŠ CENJENI OBISK IN SE PRIPOROČAMO Z VSEMI POSLOVALNICAMI:

CENE UGODNE
POSTREŽBA TOČNA
IN SOLIDNA!!

VOLNA
VESNA
MANUFAKTURA
DROGERIJA
STARI TRG
BABY
IN TORBICA

mali oglasi

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 din za naročnike N tednika, 0,80 din pa za ostale. Za oglase pod šifro pa je treba doplačati 2,00 din.

OBVESTILO BRALCEM NOVEGA TEDNIKA

Za oglase objavljene pod oznako napišite pismeno ponudbo ki jo zapečateno v pisemskem ovitku in z označbo oznake prinesite ali pošljite na naš oglasni oddelek — Trg V kongresa 10. Za te oglase nimamo naslova zato ga od nas ne zahtevajte! Vse nadaljnje informacije v zvezi s temi oglasi prevzame po dvigu ponudb prinašalec oglasa. Prosimo za dobrohotno razumevanje.

PRODAM

POSESTVO dvajset minut od trga Šmarje pri Jelšah prodam. Informacije pri Čuješ Ivan, Šmarje pri Jelšah 41.

ZASTAVO 750 letnik 1971 prodam. Cena 19.000.— N. din. Evgen Feldin, Ljubečna 30 pošta Škofja vas.

ZEMLJO za vikend na lepi legi in 10.000 kg jabolk za sadjevec prodam. Leber — Zelče Vojnik.

ENODRUŽINSKO hišo z 12 ari vrta ob kamionski cesti v Gornji Rečici prodam. Informacije Jeran Viktor, Rečica 115 Laško.

ŽENSKO KOLO ugodno prodam. Ogled dopoldan. Jože Dimec, Dobrova 60 Celje.

SPALNICO prodam. Ljubljanska 27 — stanovanje 22 Celje.

ŠIVALNI stroj krojaški »Pfaff« prodam. Celje Zidanškova 23.

SADNO stiskalnico na vzmet 100 litrov prodam ali zamenjam za suh hrastov les — fosne ali deske. Pilih Jakob, Trnovlje 203 Celje.

HISO in nekaj zemlje nasajene z mladim drevjem in brajdami pol ure od avtobusne postaje prodam. Sevce Trnovo 20 Laško.

MALO rabljena soda 365 in 300 litrov ugodno prodam. Skale Slavko Zagrad 32 Celje.

ZARADI selitve nujno prodam hišo z vrtom. Celje, Kovinarska 14 Baldasin. Hiša podkletena — možna vsaka obrt. Prodam pod ceno.

GARAŽO v centru mesta prodam. Informacije telefon 28-24.

HISO 15 x 9 m in vrt 15 arov takoj vseljivo prodam. Mariborska cesta 95 Celje.

SPALNICO rabljeno prodam. Kajzba Trubarjeva 22 Celje.

ZARADI selitve ugodno prodam kuhinjsko kredenco, divan in mizo vse dobro ohranjeno. Ogled vsak dan od 14. ure dalje pri Grah Ivan Gregorčičeva 4 — II. nadstropje Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo s komfortnim stanovanjem prodam. Informacije Vojnik 11.

ZASTAVO 750 letnik X. 1968 nov tip prodam za 12.500.— din. Kranjc, Laško Kidričeva 11.

NEDOGRAJENO hišo v Arclinu prodam. Vprašati pri Krušič Antonu Zadobrova — Škofja vas.

GARAŽNA vrata prodam. Rajšter Partizanska 41 Celje.

VEČJO kuhinjsko kredenco prodam. Volferl Marica Celje. Ulica 29. novembra 55.

ZARADI selitve prodam po ugodnih cenah vso opremo stanovanja in druge predmete (orehova spalnica, dnevna soba, televizor, radio, šivalni stroj, hladilnik in drugo). Štefan Jurman Celje Zoisova 1 ali telefon 34-42 — interna 176.

SOBNO peč železno (filofeč) ugodno prodam. Tišler, Cesta na Ostrožno 39 Celje.

NJIVE, del gozda in parcele za vikend in gradnje hiš (voda, elektrika) na lepi sončni legi prodam. Do avtobusne postaje pet minut. Mežner Franc, Koblek 4 pri Vojniku.

PEUGEOT 204 letnik 1966, prevoženih 66.000 km prodam. Ogled v soboto od 15. do 17. ure pred Gostiščem »Hum«. Vrabec Stanko Laško, Rimska 8.

KUPIM

AVTO Mini Austin nov ali malo rabljen kupim. Miran Obrez Levec 40 Petrovče.

HISO z vrtom, polovico hiše ali nedograjeno kupim. Po možnosti v bližini mesta. Ponudbe s ceno na naslov Sumrak Kovinarska 16 Celje.

STARE oljne slike in okvirje kupim. Maček, Prežihova 54 Celje.

STANOVANJE

UPOKOJENKA išče večjo neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Plačam v naprej«.

OPREMLJENO in ogrevano sobo s souporabo kopalnice oddam dvema mirnima ženskama. Celje, Dobrava 8.

NA STANOVANJE in hrano vzmem žensko. Petelinek, Cankarjeva 6 — III. nadstropje Celje.

NUJNO iščem sobo. Ponudbe pod »Čista in poštena«.

MIRNA in solidna zaposlena ženska nujno išče sobico, lahko neopremljeno v Žalcu ali bližnji okolici, Petrovčah ali Arji vasi. Cenjene ponudbe pod »Dobro plačam«.

ODDAM prazno sobo. Vse ostalo po dogovoru. Platovšek Boris Zadobrova 125 A pošta Škofja vas.

USLUŽBENKA ali dijakinja dobi sobo sredi mesta. Ponudbe pod šifro »Cvetka«.

ODDAM opremljeno sobo s souporabo kopalnice — garaže. Fortelj Anica, Dobojska 36 (Sp. Hudinja) Celje.

SOBO opremljeno išče poštena in mirna delavka. Ponudbe pod šifro »Celje«.

MATEMATIK išče ogrevano sobo v Celju. Za uslugo nudi inštrukcije. Ertman Rudi Celje.

ZAPOSLITEV

DEKLE, ki ima veselje do strežbe v gostilni sprejme gostilna v bližini Celja. Ponudbe pod »Marljiva«.

DEKLE za pomoč v kuhinji in gostilni sprejmem. Hrana in stanovanje v hiši. Marija Lavrič, Gostilna Teharje 23.

GOSPODINJSKO pomočnico ali žensko za osem urno pomoč pri štiri članski družini spremem. Lesjak Edita, Dobojska 13 Celje — med 15. in 19. uro.

IŠČEM zaposlitev kot čistilka ali kuhinjska pomočnica. Stara 42 let. Ponudbe pod šifro »Čimprej«.

RAZNO

ZA HRANO in stanovanje pomagam v gospodinjstvu štiri ure dnevno. Ponudbe pod »Starejša«.

IŠČEM postrežnico za enkrat tedensko. Po Novem letu lahko dobi sobo s posebnim vhodom in vodovodom. Vprašati pri Krušič, Stanetova 2 II. nadstropje Celje.

V SREDIŠČU Šentjurja oddam sobo in kuhinjo za varstvo otroka in delno pomoč v gospodinjstvu. V poštev pride upokojenka ali ženska, ki je izmenično zaposlena. Voda je v stanovanju. Stranka lahko koristi tudi vrt. Brečko Pavla, Šentjur 160.

V VARSTVO sprejmem otroka — dopoldan. Petelinek Cankarjeva 6 — III. nadstropje Celje.

ODDAM garažo v Lesničarjevi 4 (Jožefov hrib).

V VARSTVO sprejmem otroka. Rorič Elica, Vojkova 6 — III. nadstropje št. 11 Celje.

INŠTRUKTORJA za matematiko in angleščino za II. razred gimnazije iščemo. Ponudbe pod »Pomoč pri učenju«.

ZA MAJHNO kuhinjo in sobo ali večjo sobo s posebnim vhodom ali manjše gospodarsko poslopje bi parkrat tedensko pomagala v gospodinjstvu — najraje v Žalcu do Zabukovce. Ponudbe pod šifro »Savinjska dolina«.

PROSIM neznano gospo, ki mi je 16. februarja 1970 nudila pomoč na pločniku »Marketa« na Ljubljanski cesti na Otoku, ko sem si zlomila nogo, da se proti nagradi zglasi pri Uršič Francki, Celje Šercerjeva ul. 22. Prav tako prosim, da se zglasi neznani voznik osebnega avtomobila Fiat 750, ki me je po nesreči zapeljal domov. Uršič Francka.

Komisija za razpis delovnih mest v upravi

SKUPŠČINE OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH

razpisuje
prosta delovna mesta:

1. **dveh socialnih delavcev**
2. **šefa Krajevnega urada Pristava in Podčetrtek**

Pogoji za razpisana delovna mesta so:

pod 1.: višja šola za socialne delavce z 2-letno prakso
pod 2.: srednja šola z 1-letno upravno prakso.

Kandidati bodo sprejeti na delo za polni delovni čas in nedoločeno dobo.

Vloge s priloženimi dokazili o izpolnjevanju gornjih pogojev in kolkovane z 1.— din upravne takse dostavite na naslov razpisne komisije.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

CESTNO PODJETJE CELJE
CENTRALNI OBRATI LAVA 42
TEL. 20-39

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

dne 25. 10. 1971 ob 9. uri v Celju, Lava 42 za:

1. POLTOVORNO VOZILO FIAT 615 B
2. AVTO-GREDER TIP D 446
3. VODNA ČRPALKA s pogonskim motorjem ARAN

Poleg tega prodajamo rezervne dele za vozila TAM 3000 »PIONIR«, traktor »FERGUSON«, pogonski motor »JEMBACH« in TMZ »SAVICA« 285.

ljubljanska banka
Podružnica za kmetijstvo
CELJE, Vrunčeva 1

Edina za kmetijstvo specializirana banka v Sloveniji.

Sodeluje s preko trideset tisoč kmetovalci.

Pridružite se!

HOTEL merx RESTAVRACIJA

vabimo vas z družino ali s poslovni prijatelji na

PRISTNE NARODNE JEDI

HOTEL merx APERITIV BAR

PRIJETEN ZABAVNI PROSTOR za stare in mlade

ob PETKIH, SOBOTAH IN NEDELJAH PLES

JUGOBANKA
ekspozitura CELJE
Titov trg 7

OBVEŠČA

— da posluje vsak dan od 9. do 12. in od 13. do 17. ure razen ob sobotah

— ekspozitura opravlja hranilniško službo, vodi devizne in žiro račune občanov

— poleg poslov deviznega in dinarskega varčevanja nudi ekspozitura občanom tudi ostale usluge, vezane na devizne posle npr.: prodaja deviz za privatna potovanja, odkup in prodaja čekov, odkup tujih valut, plačila in drugo

— lastniki deviznih računov ali dinarskih hranilnih vlog, odprtih pri Jugobanki, imajo možnost dobiti stanovanjske in potrošniške kredite

JUGOBANKA — EKSPOZITURA CELJE
Titov trg 7

★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★

EMOTERM KOTLI

za centralno ogrevanje vaše hiše

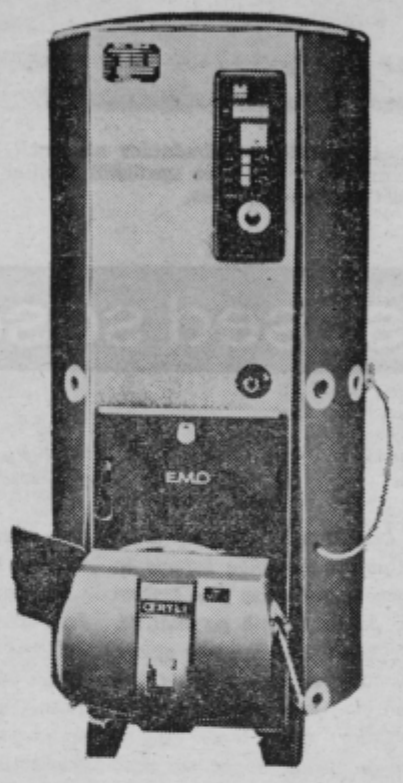

20.000 do 60.000 kcal/h

7 TIPOV

z bojlerjem

ALI BREZ

★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★EMO★

KUPON 4

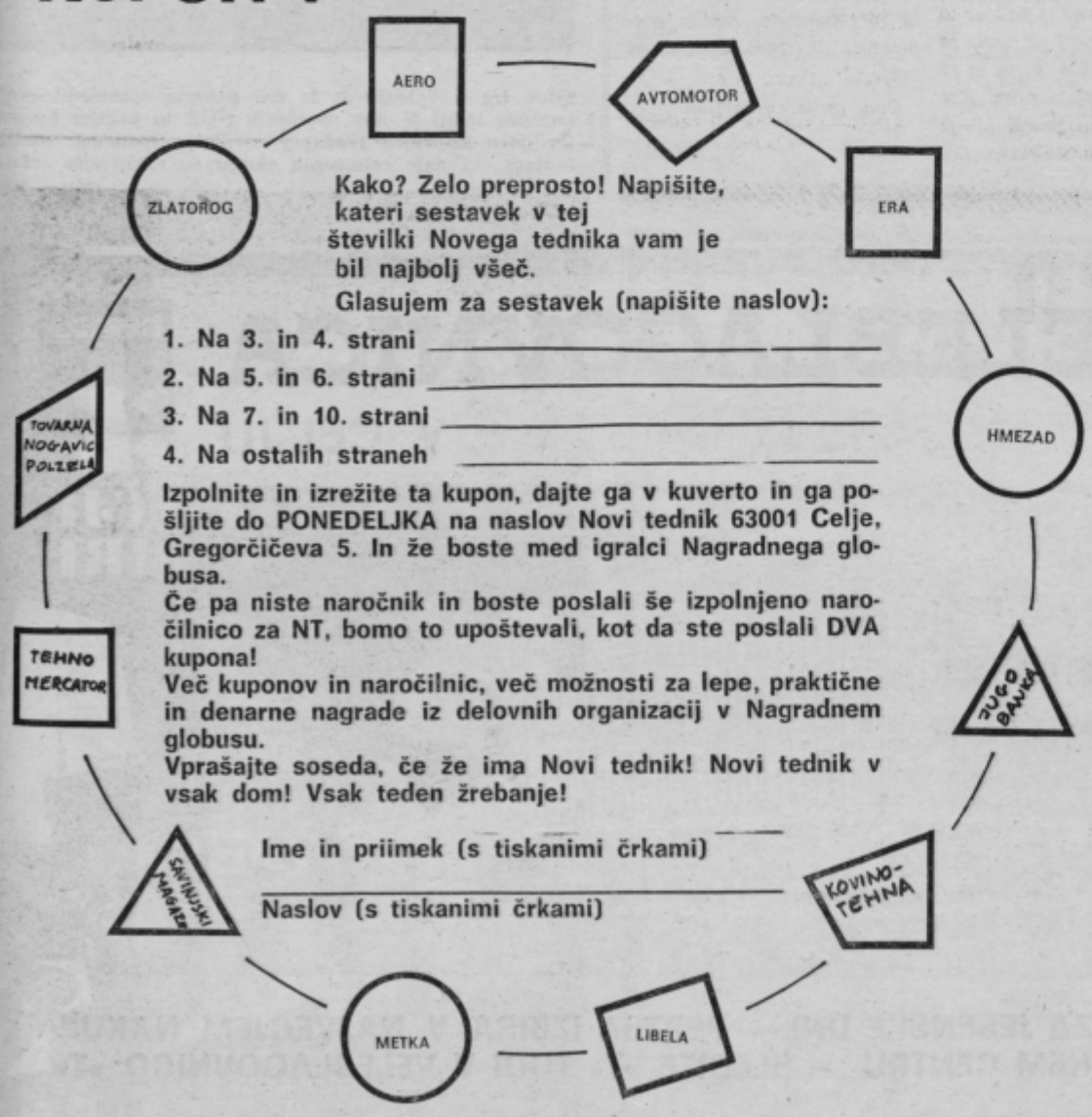

Kako? Zelo preprosto! Napišite, kateri sestavek v tej številki Novega tednika vam je bil najbolj všeč.

Glasujem za sestavek (napišite naslov):

1. Na 3. in 4. strani _____
2. Na 5. in 6. strani _____
3. Na 7. in 10. strani _____
4. Na ostalih straneh _____

Izpolnite in izrežite ta kupon, dajte ga v kuverto in ga pošljite do PONEDELJKA na naslov Novi tednik 63001 Celje, Gregorčičeva 5. In že boste med igralci Nagradnega globusa.

Če pa niste naročnik in boste poslali še izpolnjeno naročilnico za NT, bomo to upoštevali, kot da ste poslali DVA kupona!

Več kuponov in naročilnic, več možnosti za lepe, praktične in denarne nagrade iz delovnih organizacij v Nagradnem globusu.

Vprašajte soseda, če že ima Novi tednik! Novi tednik v vsak dom! Vsak teden žrebanje!

Ime in priimek (s tiskanimi črkami) _____

Naslov (s tiskanimi črkami) _____

NAGRADNI GLOBUS
DANES NAGRAJUJE KOMBINAT HMEZAD

ERINI izžrebanci

Za nami je tretje kolo. Pri žrebanju Nagradnega globusa je vedno prijetno. Ogledamo si, kako nastaja časnik, pogovorimo se o marsičem, popijemo kavo in . . . Skratka, srečanja v uredništvu so prav vesela. V ponedeljek so izžrebanci 2. kola izmed 319 kuponov izbrali imena petih bralcev in bralk, ki jih bo trgovsko podjetje ERA iz Velenja nagradilo s tremi tonami premoga. Vsak izžrebanec dobi torej TRI TONE PREMOGA.

In kdo so srečneži:
Lojzka Mulej, Wilhelm str. 20, 567 Opladen, Zah. Nemčija
Pepca Rupnik, Rimske Toplice
Dominik Gregl, Celje, Cesta na grad 38
Marija Pinter, Zavrh 43, Dobrna
Maks Štadler, Breg 57, Polzela.

Seveda — naše iskrene čestitke. Dragi izžrebanci, dobimo se v uredništvu v ponedeljek, 18. oktobra 1971 ob 17. uri, ko bomo izžrebali tudi kupone današnjega Nagradnega globusa.

Kombinat Hmezad Žalec bo nagradil deset bralcev in bralk z darilnimi paketi.

Torej — začnimo.

Naslov izpolnite s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

začnite mi ga pošiljati dne 197

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V , dne 197

HMEZAD

podpis naročnika

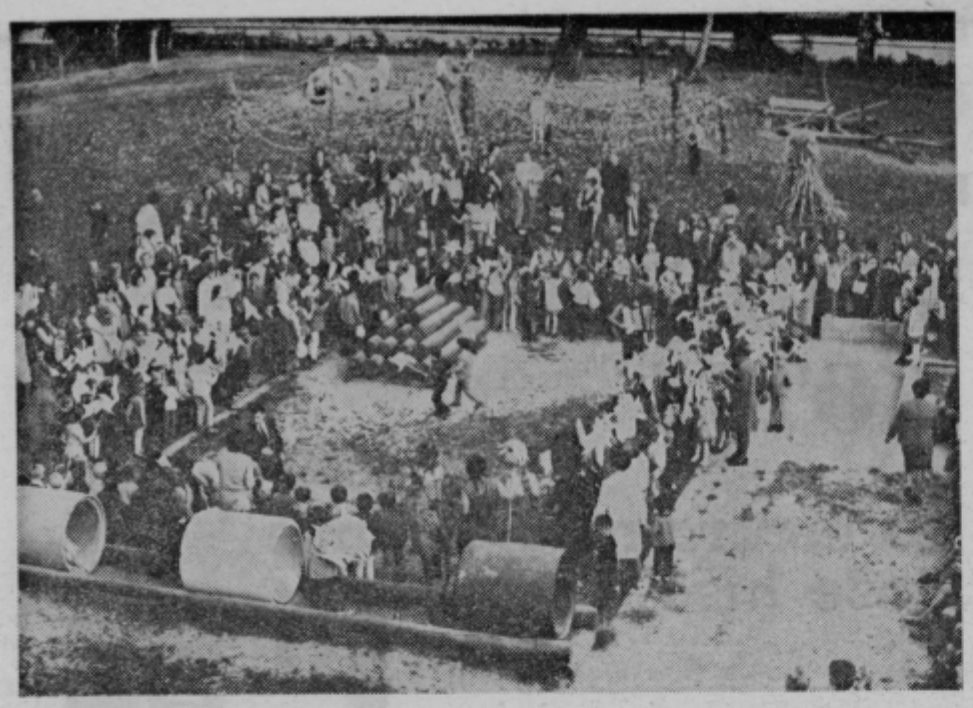

Nastopi malih nadebudnežev na veseli trgatvi v parku vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve v Celju so navdušili številne gledalce. V ozadju brajda z grozdjem, v sredini duet deklice in dečka.

Mozirski šolarji čistijo smuške terene na Golteh. Otroke višjih razredov vozijo z gondolo na Golte, tu pa pod vodstvom svojih učiteljev in uslužbencev rekreacijskega centra na Golteh čistijo smučišča ostankov štorov, vejevja in podobnih ovir, ki so onemogočale varno smučanje, čim je snežna odeja nekoliko skopnela. Pridni prostovoljci, mar ne?

sosed sosedu

Quo vadis, državljan?

Čestokrat po krivici kritiziramo naše ljube šoferje in njihove avtobuse kar križem in počez. Včasih pa tudi ne. Vsekakor pa je nekaj stvari, s katerimi se nikakor ne moremo sprijazniti in ki jih obsojam tudi sam. Da ne boste mislili, da so me v to napeljali, ali da mi je kdo povedal. Ne, nikakor. Vse sem doživel sam. Obe skrajnosti, ki vam jih bom povedal.

Nedolgo tega sem stal dopoldne na avtobusni postaji in čakal na avtobus, ki pelje, ki bi moral peljati ob pol desetih v Rogaško Slatino. Kar krepko se mi je že mudilo, avtobusa pa nikjer. Ura je bila že deset, o avtobusu ne sluha ne duha. Ljudje so se začeli razburjati. Kazalci na uri so že mahali tja proti pol enajsti, ko je avtobus končno le prišel.

Med dolgim čakanjem sem šel v postajno poslopje vprašat, kaj je z avtobusom. Rečeno mi je bilo jasno in glasno, predvsem pa glasno, da je pokvarjen in da ga pač popravljajo. Niso pozabili opozoriti me na moje potrpljenje. Ko sem vprašal, zakaj tega nihče ni sporočil čakajočim ljudem, mi je vprašani dejal: »To ni moja stvar, načelnika postaje pa ni.«

Čeprav je vedel, kako in kaj je z avtobusom, se mu ni dalo, da bi se potrudil in ljudem obrazložil. Le zakaj, ko pa to ni v njegovi pristojnosti. Saj to je tisto hudo pri nas; nihče ne bo nikomur pomagal, nihče kaj naredil za drugega. Najbrž bi lahko pogorela postaja, pa bi rekli šoferji in sprevodniki: »To ni v naši pristojnosti!« in bi mirne in potolažene vesti odšli v bližnjo kavarno.

So pa včasih naši šoferji tudi reveži. Mogoče pa je oboje povezano in ljudje nikomer več ne zaupajo? Najbrž res.

Kozjansko nekega dne. Avtobus je poln, prepoln. Še hočejo nanj, grozijo. Glava pri glavi, noga na nogi. Po kratki vožnji policija. Stop. Preveč ljudi in kazen: pet tisoč dinarjev ali dva dni zapora.

Pogovarjal sem se s tistim šoferjem in vem, da je to hudo. Če bi ljudi ne vzel, se bi mu lahko zgodilo, da bi fizično obračunali z njim. Ker jih je vzel, bo moral ali je že, ne vem, plačati kazen. Dodatnega avtobusa seveda ni, ker ga tudi nihče ne da.

V tem primeru bi seveda moral zagovarjati šoferja, v prejšnjem pa sprevodnika ali uslužbenca ali kar koli je že bil, ne morem. Nezaupanje v ljudeh raste, ker drugače tudi ne more biti. Kriva je naša neodgovornost, nezainteresiranost za svet okoli nas, za vse, kar je drugo od naših koristi. In tako plovemo v čisto tuje, sebične vode in pozabljamo na sočloveka. Sočlovek pa na nas. Odtujitev v našem svetu je čedalje večja in opaznejša.

Tako je v svetu šoferjev in sprevodnikov. Bodite prepričani, da tudi drugje ni bolje.

Quo vadis, državljan?

Milenko

Titov trg v Velenju je te dni povsem spremenil svojo podobo. Dobil je nov spomenik NOB in padlim borcem ter novo knjižnico (zadaj v sredini). Spomenik obdaja fontana, ki daje celotnemu okolju še vabljivejšo celoto. (Foto: MB)

VREME

V prihodnjih dneh pričakujemo oblačno vreme s krajevnimi razjasnitvami.

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva: Celje Laško in Žalec — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand, Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Milenko Strašek Berni Strmčnik, Tone Vrabl.

40

Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliši CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 60 par; letna naročnina 30 din, polletna 15 din; Za tujino znaša naročnina 60 din — Tekoči račun 507-11280 — Telefoni: uredništvo 23-69 in 31-05 mali oglasi in naročnine 28-00.

NOVI tednik

VELEBLAGOVNICA T
V CELJU

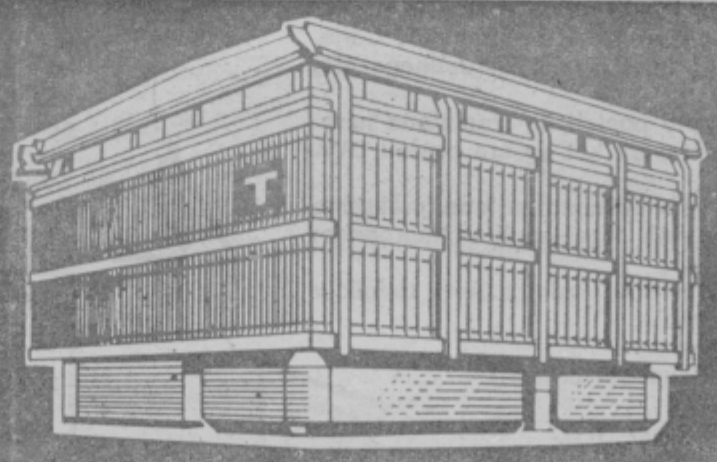

VABIMO VAS

ZA JESENSKE DNI — PESTRA IZBIRA V NAJVEČJEM NAKUPNEM CENTRU — SLEDITE »T« TUDI V VELEBLAGOVNICO »T«

TEHNO-MERCATOR CELJE